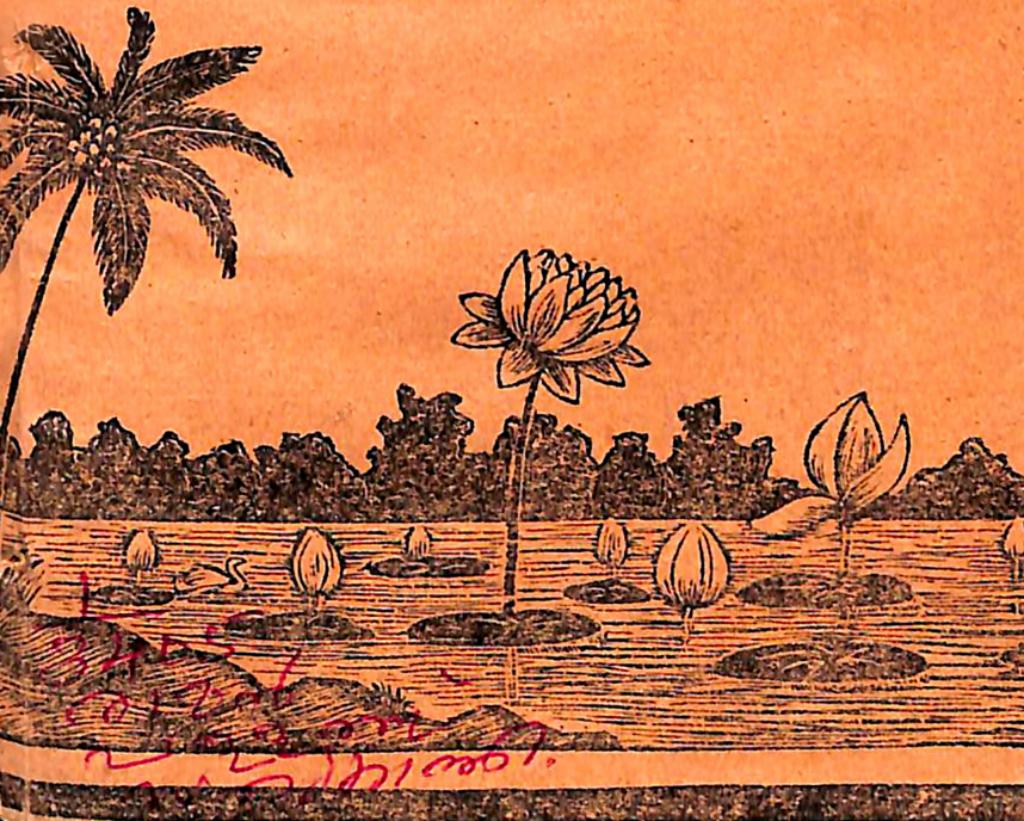

സംകാരി

മഹാകവി പദ്മനാഥ

സംകാരി
മഹാകവി പദ്മനാഥ
സംസ്കാരി

സ ത്ര ക റ നി

മനോഹരകാവ്യം

ഗ്രന്ഥകത്താ

മഹാകവി പാണ്ഡിതൻ

എം. ആർ. എ. എസ്. (ലഭ്യൻ)

റിട്ട്: പ്രാധാന്യസർ, മദ്ദിരാജി റവേൺഡ് സവീസ്,
മെയൽ, മദ്ദിരാജി സർവ്വകലാശാല, അക്കാദമിയിൽ കെഞ്ചൻസൈൻ
• എംബിഎസ് ഓഫ് ഫൗണ്ടേഷൻ മുൻപറീക്ഷകൾ, പാരമ്പര്യക്കമ്മണി.

പ്രസാധകർ,
കെ. കെ. ആൺറോ സിന്റാസ്
ലക്ഷ്മീവിലംസം,
പെട്ട, തീരവന്നത്തുറം.

വില 3. 12

പ്രസാധകൻറ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജമാക്കണം.

ഒന്നാംപതിലും കാണ്ടി 1500
1950

Printed at the
Kamalalaya Printing Works,
Trivandrum.

ജാതിമതെക്കു
അതിന്റെ ജനയിതാവായ
അനീഗാരാധണപരമധമംസമുള്ളതേ
വങ്ങെ തുപ്പാഭാരവിനങ്ങളും, അവി
ഭത്തെ ജീവിതാഭർത്തിന്റെയും, സന്നാ
തന്യമ്മതത്പങ്ങളുടെയും പ്രതിഫലന
അപമായ ഇം കാദവ്യാപമാരത്തെ,
ഈയുള്ളവൻ ക്ഷതിവർന്നയാനത
നായ^o സാനവാഭം സമസ്തി
ഇക്കാളളിനം.

ആനന്ദാരാധാര
അരയുള്ളിച്ചും
അരഭിപ്രായം

“സത്യകാന്തി”യിലെ അമർഗ്ഗളും വിജയപുരി
ഡാം പ്രജ്ഞകം പ്രശ്നസിക്കണം. കാരോ വരിയിലും
കവിയുടെ വാസന തെളിത്തു കാണമാറണ്ടു്.
പാണ്ഡിത്രമ്മ, “വാസനയാണോ” കവിതപത്രിനു
കാരണം. അതും രാമാര ഒവണ്ടിവോളം ഉണ്ടു്.
ദ്രാഷ്ടാരും കല്ലുവണ്ണം ഉണ്ടു്.

ഉദ്ദേശം രണ്ട് വ്യാഴവട്ടത്തിന് മന്ത്രം, സാമ്പായിക
 പുരാഗമനത്തെപ്പറ്റിച്ചെഴുതിയ ഒരു ലഘുകാവ്യമാ
 ണിയും. അക്കാലത്തു് സംസ്കാരപരമായത്തിൽ,
 സർജ്ജം തിരിച്ചു് ഒരു ഭ്രാവിഡാവും മെഴുതിയതു് ഒരു
 സാമ്പായികത്തുമെന്ന തോന്ത്രായ്യിലും. സമുദ്രാധികാരിയിൽ
 ഈ കാവ്യം ചില ചെറിയ അലക്കളെ ഇളക്കിവിടാതിര
 നിട്ടിലും. ജാതിമതത്തെക്കുത്തിന്റെ ജനയിതാവായ ശ്രീ
 നാരാധാരനും, ശ്രീബുദ്ധനും പോലെ ഒരു ക്രമാചാരമാ
 യി കല്പിച്ചിട്ടിരുത്തും അല്ലെങ്കിൽ തോന്ത്രാനും. ഈ കുതി
 തുപ്പാടക്കാരം വായിച്ചുകൊട്ടി: “പ്രതിഫലം തജവാനൊന്ന്
 മില്ലഭ്രം” എന്നാൽ ചെങ്കുമ്പോൾ അനന്തരമാനും മതി
 എന്ന തോന്ത്രിയിച്ചു്. അൽക്കാഡം എഴുന്നേറിയാണ്
 “അതു ധാരാളമണ്ട്” നന്നത്തെ നയനങ്ങളോടെ അനന്ത
 ഫിച്ചു. ആ അനന്തരമാം എൻ്റെ പുരാഗത്തിയിൽ ചുവി
 താാതിരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എൻ്റെ വിശ്രദാസം; ഒരു
 പക്കപ്പിന്റെ അവകാശം ധാതോരു പ്രതിഫലവും ക്രൂക്ക
 തെ മെസ്സേഴ്സ് സെ. കെ. ആരുസ്ഥ് സണ്ടിസിന വിളക്കാട്
 തതിരിക്കുന്നു.

എന്ന്, പാട്ടിയുള്ള രാമൻ (പ്രസ്)
 10—2—'50.

പ്രസ്താവന

മഹാകവി ശ്രീ: പദ്മനാഭൻറു കാവുത്തല്ലജ്ഞങ്ങളിൽ
വച്ച്, പലതുകൊണ്ടു മിക്കവേറിയത്രാണോ് ഈ സത്ര

കാന്തി. ശ്രീനാരാധാരൻ ഇങ്ങനേരണ്ട്
ദിവ്യസിലാന്തങ്ങളിൽ പദ്മനാഭൻ
നില്ലുന്നില്ല തൃതിക്കു് അവിടത്തെ
അനന്തരമാർമ്മിസ്സുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്
നീ വസ്തുത പ്രത്യേകം സ്ഥാനിക്കു
മാൻ. അതുനികിരായ യുവസഹിത
യുമാരകെ മനം കൂട്ടക്കുമാരോ് ഈ
കാവുവയുടിയുടെ പ്രസാധനത്തും

നില്ലുമിക്കവാൻ അനന്വാദം ലഭിച്ചതിൽ ആ മഹാകവി
യുടെ പേരിലും, ഇതുമനോമരകാവുത്തിനോ് ലളിതവും കാര്യ
മാത്രപ്രസക്തവും വിജ്ഞാനപ്രദവും ആയ ഒരു അനുഭവം
എഴുതിത്തന്ന കവീന്മാരുന്നും ഓഷാപ്രണയിയുമായ ശ്രീ. നാലാ
കൽ അവർക്കുള്ളാട്ടം എന്നിക്കുള്ള അപാരമായ തൃതജ്ഞത
തൈയെ രേവപ്പേട്ടത്തിക്കൊള്ളിച്ചു.

കൂട്ടാതെ, തങ്കളിൽ ഈ പ്രസാധകവിഷയത്തിൽ
നില്ലുമിക്കയി ധനസഹായം ചെയ്യു സമായിച്ച മിസ്റ്റർ
എസ്സു്. മാധ്യവദനാട്ടം, മറര സുവർണ്ണബെന്ദുക്കുള്ളാട്ടം,
അച്ചടിസംബന്ധമായ തൃത്യങ്ങൾ അംഗിരായി നിർവ്വഹിച്ച
തന്ന കമലാലയാ പ്രസ്തുതാവാധികുള്ളാട്ടം, പ്രംഹോ് മര
ലായു ജോലികൾക്കുട്ടി സമായിച്ച മി. കെ. എസ്.
ബാബുവിനോട്ടം എൻ്റെ തൃതജ്ഞത്ത് പ്രകാശിപ്പിച്ചും,
രേവപ്പേട്ടത്തിക്കൊണ്ടു് ഈ മഹിതോപധാരത്തെ സു
ഖ്യാലാക്കത്തിന്റെ മുൻപാകെ കൂട്ടുവച്ചുകൊള്ളിനു.

എന്നോ്, പ്രസാധകർ:

മനുഭിവം

മിരുമത്തിൽ, ജാതി വത്തതിക്രമ്മിയ വിനക്കളേയും, ജാതിയെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ അവസ്ഥക്കുതയേയും പറവി ജനങ്ങൾക്ക് ഉദ്ദേശ്യമന്ത്വം, അവേശവും നാൽകിയ രണ്ട് മഹാകവികളാണ് ആശാനം പഴക്കത്താം. ഇപ്പോൾ മിരുക്കളെ ഏകീകരിക്കുന്നതു ശ്രമങ്ങൾ ചില നേതാക്കരാർ നടത്തിവരുന്നുണ്ടോ. ജാതിനാമാജികൾ ഉച്ചപക്ഷികൾ, മിരുഭാജനം, മിരുവിവാഹം തുവന്നുകൾ നബുരിയും നായാടിയും തമിലുള്ള ഉച്ചനീച ത്രജ്ജങ്ങളും മായ്ക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. തുള്ളലുമേ ജാതി നിയോജം നാമൈ വിട്ടുപിരിക്കുകയുള്ളൂ. തുരുവിലും വിഷയത്തെ, മിരുവിവാഹത്തെ, ആര്യുദമാക്കി രണ്ട് കാവൃത്താങ്ങൾ നൂക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആശാന്നിന്റെ ഭരവന്മയും, പഴുത്തി ന്നിനു സത്രകാണ്ടിയും വളരെ എഡയസ് പ്രകാശിട്ടുണ്ട്. സത്രകാണ്ടിയിലെ കമ്മ ധമ്മംടക്കൻ എന്ന ഒരു തുണിവു യുവാവു് സമാക്കസേവനത്തിലേ എപ്പുട്ടെന്നും. അതേ പ്രവർത്തനത്തിൽ കഴിയുന്ന സുധാസിനി എന്ന ഒരു വാല്ലൂട്ടിക്കിൽ അധികാരിക്കുന്നതു അനുരക്കതയായി. ഒരു ദോഗത്തിൽ വെച്ചുണ്ട് അവർ ആള്ളം സന്ധിക്കുന്നതു്. അവരുടെ അനാരാഗം താഴുവള്ളുന്നു. തോണിമരിന്തേ നായകൾ പെരിയാറിൽ കയറ്റിൽ വീണപ്പോരു നീന്തിച്ചേരുന്നു് സുധാസിനി അധികാരി രക്ഷപ്പുട്ടതി. വീടുകാരുടെ വെവമനസ്യം നിമിത്തം അവരുടെ വിവാഹം നടക്കുന്നില്ല. നിരാശനായി

യമ்மടക്ക നാട്ടവിട്ട് പോകൻ. യുദ്ധത്തിൽ മരിവേറു അം യാർ മടിരാശിയിലെ ഒരു റൈസ്^{“കൗസ്സ്”} ആളുപത്രിയിൽ ആക്കപ്പെട്ടു. ഒരു നേഴ്സ് സാധി നായികയും അവിടെത്തു പ്ലാൻ ഇടയായി. യമ്മടക്ക ആരോഗ്യം പ്രാവിച്ചുശേഷം വിട്ടുകാണെട സമ്മതത്തോടെ അവക്കു വിവാഹം കഴിച്ചു. ഇതാണു് കമാത്രം.

അം.പജു.ത്ര നാടകീയമായും വിജയകരമായും ഇരു കുട്ടിക്കാവുന്നതിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്ന; അദ്ദേഹത്തിന്റെ രഹ നാസ്യം കീരിയാത്തവരായി മലയാളത്തിൽ ആയി പ്ലേജാ. വികാരങ്ങളെ ഇളക്കംമട്ടിലാണു് പ്രത്പാദനം. ദഹാനാന്തരം നോവലുപോലെ ഇരുക്കബിത ചായിച്ചുപോകാം. രിതിയാണക്കിൽ വളരെ ലളിതം; സുന്ദരങ്ങളായ കല്പ നകർ ഇരു കാവ്യത്തിൽ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന. ഇതിലു ഒരു സുഹാസിനിയുടെയും അം നാരായണ മുഖങ്ങളും മറ്റൊരു വർഗ്ഗനകൾ ഒരിക്കൽ ചായിച്ചാൽ മരക്കയില്ല. നാടകീയമായ വിധത്തിലാണു് കുട്ടി അവസാനവരെ കാവി കൊണ്ടുപോയിട്ടുള്ളതു്. സത്രകാന്തി ഒരു വെളം പ്രവ രണകാവ്യമല്ല; സാധാരണമായി പ്രവരണസാഹിത്യത്തി നാ ഓഗിക്കരണത്തിരിക്കും. വികാരസാന്നതയും, കാവുഭാഗി യും തിക്കണ്ണത ഒരു കലാശില്പമാണു് ‘സത്രകാന്തി’. ഇന്ന മിത്രവിവാഹം ഒരു സപ്പർമല്ല. യാമാത്മ്രഭാക്കാൻ പോകുന്ന. എന്നാൽ ഇരു കാവ്യം എഴുതിയ കാലത്രു് ഇരു് മനശ്ശുമനസ്സും ഒരു വിചുവം തന്നെ സ്വഷ്ടിച്ചു. അം ശാൻ മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ഒന്നുമാണു യാക്കുന്നതു പോലെ, മഹാകവി പജു.ത്രു് മലയാളത്തിന്റെ ഹസ്താ

ഗായകനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസംഖ്യം കാവ്യരംഗം ക്ഷേത്രം, രാവണചതുര എന്ന നാടകവും ഇതു തെളിയിക്കുന്നു: കരണ, മദ്വനമരിയം മുതലായ കവിതകളിലേപ്പാശ കമാകലക്ഷ്യപത്തിനും മറ്റൊരു എറ്റവും പറവിയതുണ്ട് സത്രകാന്തി. ഇതിലെ ഇംഗ്രെറ്റികൾ നല്ല ശാരീരഭംഗി വർണ്ണങ്ങളാലെത്തു സ്വം അനാഭവിച്ചവിയേണ്ടതാണ്. ഈ കമാശപത്രവസാധിയാണെന്നും വേരോൽ മെച്ചപ്പെടുത്തണമെന്നും. മിശ്രവിവാഹത്തെപ്പറ്റി കണ്ണക്ഷ്യാം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ, ഫലവത്തായിരിക്കും ആ ആദർശാം ഫലവുംതിനും ഇത്തരം കവിതകൾ സംഗീതത്താഞ്ചേരിയാണിക്കേണ്ടതുകൂടി ആണെന്നുള്ളതുകൂടി ജനങ്ങളാണ് മന്ത്രപിൽ പ്രഥിപ്പിക്കുക. അതിലേക്കു കഴിവുള്ളവരുടെ ഒഴും ഇതിലേക്കു പതിയുന്നതുകൊള്ളാം.

ഈ ഗ്രന്ഥം മുകാശനംചെയ്യുന്ന കെ. കെ. അനൂബാസ് സംബന്ധം കേരളീയങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞതയെയ്ക്കും ഇതു സർപ്പുവത്തിനുലും അഫ്റ്റാണും. ഗ്രന്ഥകത്താവിനും പ്രസാധകങ്ങളും സർവ്വവിജയങ്ങളും നേന്ന് കൊള്ളാം.

നാലുക്കൽ തൃപ്പൂ പിള്ള (ഒപ്പ്)

എം. എ. എയ്ക്ക. റി.

ബലക്കുമ്പൻ

ഇണ്ണ ഇൻഡ വീഡിയറീ കൂട്ടിക്കും.

സത്യകാണ്ടി .

സദ്ധം 1.

എദയനിവേദനം.

തെക്കമിൽ 'ഭവത്തിലേയ്ക്ക് തേനുലവരിന്നും വീഴി-
ച്ചിക്കെന്നാരു ചെറുവായു തിര ചിന്നിയേണ്ണ,

പഞ്ചമില്ലു തികരി 'പെരിയാറിൽ' കാതിൻമാല ചുത്തി
പുണ്ണിരിക്കൊടക്കവേ, പുഴിവെന്ന് വിരിപ്പുട്ടിൽ, 4

പുഞ്ചായലചിത്ര ചിന്നി, കാറിൽ മിന്നാൽ ക്കളിപ്പോലെ-
കാഞ്ചനക്കൈവീരത്തുകാണ്ട അവർപ്പെട്ടതിയും;

തിരക്കൊക്കര നെയ്യുന്ന വെണ്ണുരത്തെറി കാറ്റിലാറ്റിൻ-
കരപ്പുടവയിലാട്ടം കളികരി കണ്ണം; 8

സുഹാസിനിയിരിക്കുണ്ണ. പുന്നിലാവിൻ പാകപ്പേപ്പാ?
വിഹായസ്സിൽ പിമരിക്കും പിടപ്പിറാവോ? [വെന്ന് -

മനീഡത്തെ വിണ്ണിൻ കൊച്ചുമകളാക്കിത്താരാട്ടുന്ന
മദ്ദസമീരണനവി സുവസ്പച്ചുമോ? 12

മിചിമുനകൊണ്ടു യോഗച്ചു ദിക്കവാൻ തന്മൂ-
രശകിജ്ഞാനാലുമുകൾ സുമ്പിത്രണ.

കലവയുതനുവന്നിൽ കാണാമെന്നും കൂഴ്സർഹാസം—
പുലർകാലമലരിലെ മസുണകാന്തി—

16

വാർത്തിക്കളിൽലേവ വാനിൽത്തിള്ളാവേ, താരങ്ങൾക്കു-
ജാതി മോദിക്കില്ലോ, നാലും— കൈവർത്തകാന്ത്.

ചേലച്ചുള്ളികളിൽ തുറമണൽ വാരിച്ചിതറിയും,
നീലക്കണ്ണനിരക്കുള്ള ഗ്രന്ഥമാടിച്ചും,

20

വാചിച്ചു നീരണിതെന്നാൽ ചാന്തുല്ലതെന്തു ചാരേ നിൽക്കും
ഡിരിഷത്തിൽപ്പുകൾ ശീംഞ്ചാപരി പൊഴിച്ചും

കാമ്മുകിലിന് പൊളിയോന്ന പൊട്ടനാനക്കാറടിച്ചു
വാമ്മതികലയെ വന്ന മരത്തുനിന്ന്.

24

ദ്രാനയായ വിശ്വകതൻ വേഷ്ടുകച്ചുകൾ കാണിക്കേ,
മാനസത്തിലെ ചിലതകിച്ചു വിനി:—

“ ഏതു റെക്കച്ചിട്ടും എ ചുട്ടുനീരൊഴുക്കും—
ക്ഷുദ്രത്തിമംബം ജാനിച്ചുലും തുമായിനേരു്? ”

28

ജാതിയത്തും വാലവേപ്പതാം വിളംബത്താരിബു” ഭ്രമി
ചാതിയും പ്രാംശായിപ്പോയി; ചാഴിക്കേടേറ്റാ

സപാതരും കാടിയാടേം എവരിയെറിയുന്ന
ജാതിലാന്താൽ ജടിലഭായ് “അനീൻ” ജഗത്തേ,
— 32

ഉള്ളിണർവ്വ ഒള്ളാക്ക കടികൊള്ളിവാൻ യോഗ്രമോ? തിരം-
തള്ളം മതാസ്യത്തിൽത്തിരി കൊള്ളത്താനാരോ?

ജാതിയാമങ്കാലവത്തലംകാണ്ട കാട്ടം ദഹാജാലം:
ജാതി—നാലുകെട്ട് കാട്ടം പീചിക്കെട്ടുംപ്പും.
36

ആദരണ്ണേയും ഹജദരം ക്ഷാല്പുവിത്തു പാകം വില്ലാശാലേ,
ഞോദരിമാക്കുംപാനം നീയേ സപ്രദേശാപാനം.

കിഷിച്ചേരും ചുർന്നുചൂരക്കൈ നീക്കിസ്സാമോദരും
ആശിച്ചെരും ചേതോമരകേക്കാരാത്രും, 40

കട്ടിപിടിച്ചിരുന്നനാലും, കിട്ടാംഗങ്ങൾം നീക്കിയത്രും—
കൂപ്പിളിണ്ണുതിക്കാട്ടം ഉല്ലവഞ്ചും നീ,

സപാഡിമംനസ് “ചുലിഗണ്ഡരം ചിതുണ്ണനാരരണി നീ,”
ശരാംനമാം പുജരിക്ക മുക്കതാരം നീ,
44

സഭപാപപാതരും പ്രേരിധാരയ് “ ഏതെന്നു കാട്ടിനേരിച്ചവൻ
സമത്മമാം സ്മൃത്യുഷ്ടി ഭജന്തും തായേ,

ഉല്ലാന്തിൽ ചെവക്കേരുമന്തിപ്പുകൾപോലെ, തുണ്ടരം
വില്ലാസംനത്തിലീംനിറുപാസമെന്നു.” 48

ബാലവല്ലി ലോവലിക്കേളിൽ പുജ്യപുടംപോലെ-
ചുലച്ചറിൽ നീക്കേപിച്ചുരേഴ്സെന്തുത്ത്.

പ്രേമപ്രകാരത്തിനാലോ?—മങ്ങിയ നിലാവിൽ മങ്ങ-
ആമഷിയും സ്വയംപ്രഭമാവാം—വായിച്ചുറാഡഃ— 52

“ചുരിത്തിൻ്റേപാരന്ത്രാ, ചപലന്ത്രയേ, ധർ-
ശാരിണി, നിനന്ത്രയോഭാവരീതുതന്ന് തൊൻ.

പ്രേമഖാതകവാമല്ല, പാണി നീട്ടാ പറിക്കവാൻ
തുമലങ്ങം, തത്പ്രണയംഗംഗീത തൊൻ. 53

അധിസ്ഥിന കതിരോനെ, മുകിലിന കടലിനെ,
മഹരാത്തുത്തിന മങ്ങാച്ചുകരിവെണ്ണയെ,

വിശ്രസിംഘാമകി, ലെന്തിൽ വെച്ചുകൊരാക വിശ്രപാസം
[നീ],
വിശ്രയന്ത്രത്തിരിച്ചിലിലിലേന്നായ് ത്തിരിയാം. 60

ജാതിയേന്നു, മതമൊന്നു, ദൈവക്കാരന്നന്നാല്ലോ, പരി-
പ്പുത നവ്യയത്തിന്റെ പടമനാം.

കമ്മ്ലേവിൻ ഭരാചാരച്ചുട്ട പൊത്തിച്ചുറിയുവാൻ
ധർമ്മപ്പാരിനുനാരവെട്ട ധീരഭക്തൻ തൊൻ. 64

അസമതപത്തിന്റെയന്ത്രംപാസമിതിൽ ലക്ഷിച്ചുപോ-
രാവേനലെടവത്തിലിടിയിൽദ്ദേശാലെ.

കാരതീയക്കിന്ന ശംക്രമിക്കുമിരുതനേന ഭദ്ര,

ചോരയിലിത്തതപസതലിഞ്ഞുചോട്ടു! 68

മുംബാവമണംതൻ സൗതിക്കൈക്കു ‘ഭഷംട്’ കല്പിച്ചിട്ടെമ
ഭാഗത്താലാഖാശനങ്ങൾ ഭ്രാന്തരെ കേരിക്കു. [നോ?—

താഴുവരതനുറിഞ്ഞിൽ മരതമാല്പും ചാത്താൻ

താഴും മലയാററിനായ താഴു കല്പിപ്പു്? 72

*

*

*

പച്ചവും മുത്തിയും തനനോലിമലർ മധുകരി-
നിലയിൽ, ചുന്തയാം ചിരകടിച്ചു വീണിടം:—

“മര ചിത്താളുംചൊല്ലുതനിലന തരളമാം

കമിളയെന്നുംവാക്കിപ്പുായ സമീരൻ 76

ഇന്നതൊയു തിരയാക്കിത്തീര്ത്തു; ബാലപ്പുവല്ലിക്കു-

മുന്നതത്തവിലേയ്യാണിനാം പടരാൻ.

അങ്ങ മലക്കാവിലവരു: സുജ ചിരഞ്ഞവിലവരു:

മരമയ്യുത്തികലപ്പും വസന്തം വീണം.

80

“നേര്ത്ത കൈത്തതിരിയിൽനിന്ന പ്രതമൊന്നു കൊള്ള

[ത്തിക്കൈ—

കൊത്തു നീണ്ട ചോകയാതു നിർവ്വയിച്ചീടാൻ

ബന്ധവാന്ന നിഴൽ കാട്ടി; ഭവ്യം നടക്കാ ദയാധർ-
സിന്ധവായ ഒവ, തിരുപ്പന്ധവാലിക. 84

അനാവാരവിഷപ്പള്ള പരിപ്പാൻ കൈയ്യിടം ചീര-
നന്നാമയമാർജംസിക്കാമബലയിവരം.”

* * *

സമ്മരിച്ച വശങ്കെട്ട് പദ്മമിച്ചുനിക്കര മെഡ്സ
മയേമെറിപ്രയിക്കാരായു് മനിയരയിൽ. 88.

അട്ടത്തുള്ള തമാലവരാതകാട്ടിയ്ക്കിനിനു തരം നോക്കി-
പ്പുംനനനനച്ചാട്ടിവീണ്ടു; തങ്മാദേവത. 90.

സർദ്ദം 2.

ചിത്രാവലോകനം.

മാത്തണ്ണയും താമയുവഞ്ചിക്കുഴവിട്ടുംബരത്തിൽ-
പ്പുത്തം നിരത്തേബ, നാനാനീരജചിത്രം.

പവിഴത്തുരേഖാവകാത്ത പടിഞ്ഞാറേ തിക്കിലേയ്ക്ക്
കവിക്കണ്ണാൽ സു മ എ സി നി നോക്കി നിൽക്കേബ, 4

ഹടനേരെയു പിംഗതുപോലേനോ ഷൃംഗാഗംപോലെ,
'പ്രടപട'കാററിയപ്പുതാകാൾക്കുകംപോലെ.

കോമലം തൽഗളിനായിം പൊട്ടുമാറ്റ ശ്രക്കിയ ഷ്ടു-
ക്കോകിലം നികപുണാം നിന്ന് വിശ്വാസ്യായ് മാറ്റ!

8

ചെരുത്തു കൊട്ടക്കാറാട്ടിച്ചുംബരാന്തത്തിൽക്കുടങ്ങി-
ചുറികു കഴിതേ ചെരുപാറവഹോലെ

കാടിയെന്നാളുത്തിൽപ്പുട്ടലയം കാഴ്ത്തെയാൽ വിളി-
പ്പാടക്കലു നിന്ന് കണ്ണാളായതാക്കിയാറു.

“ശാളക്കൈകൾ നീട്ടിയെന്നായോടിപ്പിടിക്കുവാൻ വന്നാ-
ലുള്ളയിട്ടാളിച്ചിട്ടും ഞാൻ മറ്റിന്തു നീയ്യം.

ഇന്നപ്പുണ്ണിരി ഇകമപ്പൂ.അഭവം ചെരിയാറും
ഞാനമെരുക്കാലംതൊട്ടു കളിത്തോഴികൾ.

16

കഴുപ്പാലിനീമുവം കുടത്താലും കാലുഷ്യത്താൽ തടം-
തല്ലിയാലും ഞാനട്ടത്തു ചെപ്പും; തഴുകം.

ശത്രുഗുമമന്നോപകാരാത്മമപ്പിപ്പുതേ ധമ്മഃ:
വായു പരത്തട്ടു പരിമു”മെന്നാവരം,

20

എടുത്തുചാടിനാരു മലംഷുഞ്ഞാലത്തഞ്ചാട്ടേരോ? വിണ്ഠ-
നടവിൽനിന്നന്നും തേജസ്സിനു വീഴ്ത്തേയാ?

മുണ്ഡി മുഖമുഖിയാരുവെള്ളിനാന്വരുമൊട്ടുവിരിഞ്ഞതോടുകൂടി
പൊങ്കി,യന്നാഡിതന്നുഡേവതയെപ്പോൽ.

24

ചുഴിയിൽപ്പെട്ട ചുറവിയ യാത്രികരന്നുണ്ടായ വച്ചി-
ക്കഴിയിൽക്കഴുങ്ങും കലയാനയെപ്പോലെ.

കൈവല്ലിയാൽക്കെട്ടി വരിത്തേടവേ, യപ്പുമാൻ ഫേമ-
കൈവല്ലത്തിൽ ലീനനായോ? മുർച്ചരിതനായോ? 28

ഉണ്മിയൊന്നുത്തി നബി നമ്മതോഴിയെത്തഴകെ,-
ജുമ്മധിര തന്റോരത്തോട്ടു തടങ്കിൽ,

സുതമീരം ദിത്രാവദ്രഥരാഴകം മേചകമേലു-
ചുങ്കളേരുക്കുട്ടിപ്പൂഞ്ഞുപോയിട്ടംപോലെ. 32

ശാതനോടിവന്ന താങ്ങിയെടുത്തിതാത്തരണാണ്ട്
നീതമെ—ശ്രസിക്കം ദ്രോക്ഷാഗ്രിലാവിഗ്രഹം.

വാതല്ലാഭിമാനലീനൻ തഴകവേ തന്ത്രജ്ഞയേ,
വാർമ്മചിത്തം തൂത്താൽ വാനിനില്ലയിച്ചുന്താം 36

ഡീരുത്തുത്താത്മയാം പുത്രിതൻ ആവിക്കിലേയും—
ഒന്നരമെത്തിനോക്കീ താങ്ങ താതവൃദ്ധയാം:

* * *

കൂളിലഭിച്ചിക്കോൺഡിലുച്ചെയുമുതമഴ പൊഴിക്കം
കപ്പിന്തപ്പുണ്ണവന്ന പുലോമജയായി; 40

ചെരിയാരോ വിണ്ണാരായി; ദാശപ്പുര വാനോർപ്പുരി;
ചരിതാത്മൻ ധമ്മഭടകനിറ്റനിനോരം!

മലിന്തു വിരാമമറ വേണുവിന്നാ, ചുതാങ്കരം
സ്പടിച്ചു ഘുക്കയിലിന്നം ആട്ടകാരിയോ?

44

അരാവിന്നാമിമയാമം പതിവിസ്താപ്തി, രാഗ-
ധാരാകല, കളാലാപരസത്തിൽ മുക്കി.

തരംഗിനി തിരയടിന്താളും തകത്തിനു; തങ്ങ-
നിരയിൽത്തെത്തെത്തനാലിലത്താളും പിടിച്ചു.

45

വാനവർ നരക്ക് നരകം ദരശകളിൽ ദാരിദ്ര്യമാം
ഗാനമേ, നീ മനുമാക്കി രണ്ടു ധനുകരി:

കാമിനിതൾക്കണ്ണം പിനൊ: മത്തകോക്കിലത്തിൻഭ്രാടി
അമ, മരഞ്ഞ, മാർദ്ദവം നിന്മന്ത്രിനേകാൾ.

52

ചവുലചരണത്തിലും, കമ്പിതം തത്തുകരത്തിലും
സഖരിച്ചു. കാതരക്കു രാഗധാരയാൽ.

* * *

ത്രകാലയവനിക നീക്കവേ നിരന്ന കണ്ട
ചേതോധരമൊരു പിത്രം ചിത്താഡിത്തിയിൽ:

56

“ഉണ്ണവിൻ! കണ്ണിഴിപ്പിൻ! ഉദയമാരയന്നരക്കൈ
മൺതിന്നലാറുമൊത്ത കണ്ണകാണ്യത്താൽ,

സപ്പുനാധിയിലും തള്ളന് സൗഖ്യരോട് ബുല്ലനേകൻ
സത്രസദ്ദേശത്ത വിളിച്ചേരാതിട്ടന്നതും;

60

സത്യസപാതത്രുദ്ദേശ്യങ്ങൾടെ ഒരെയാൽ സദ്ധാരണവും
കത്തിക്കീറിപ്പോളിക്കാൻ കൈയെത്തിക്കുന്നതും;

എഴുതലാൽത്തിൽത്തു വെള്ളത്വിചിഡൈപ്പുട്ട്-
നാഭയം കൊള്ളിക്കും വിശ്വ ചൂണ്ടിട്ടുന്നതും; 64

അംബരത്തിലോരു കോണിലോരു ചെറുകാറിന്മാഡി,
വെന്നുന്നട്ടുകൂട്ടു വിറകൊള്ളിക്കുംഡോൾ

ചെരുമൻഷ്യനൊന്നുണ്ടി, പ്രസംഗപീഠത്തിൽ, കണ്ണും
തുരക്കേണ്ടിളിളിക്കും മറിഞ്ഞതും ദ്രാഗം; 65

കണ്ണഗ്രാഹികയേന്തിശ്രദ്ധിക്കും മായ കൈ ശതലത്താൽ
ടുഡം താടി താങ്കി വിശ്വേഷാസനമൊന്നിൽ, -

സമുദായത്താഖ്യാതു ചട്ടപ്പിച്ച തനവോട്ടം
നമക്കുള്ള ദ്രാന്തസംക്ഷാരങ്ങൾ വാഴുവതും; 72

വിരതിയില്ലാത്ത വിണാക്രാന്നുംവോലെ, പുരുത-
സപരമജ്ഞാജികപോലുക്കാമിനീക്കണ്ണും

സംസ്കാര സ്ഥാപ്തരാക്കിയെന്നു ജീവിതാരാധനക്കിൽ
സദാ വാസന്താശുഖം വളർത്തിപ്പൂയതും. 76

പ്രേമനിറവെളിച്ചത്തിൽ നിന്തു തെള്ളു ലജ്ജിക്കേണ്ടി,
കാടുകച്ചിന്താമുത്താത്തിൽ ധാമങ്ങരം മുങ്ങി.

ഇഴഞ്ചവനാമിനായകൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു
ങ്ങാഴി കുകി, പ്രംതാത്ത പ്രതീക്ഷിപ്പവൻ.

80

* * *

അസ്മുലരിമാതിൻ കരക്കുളം മദം തിലോടി-
അസ്മുലിളം പ്രവാളക്കണ്ണപോള തുറന്ന.

ഓശാലയവെള്ളിലാവിൻ സുധാകരൻ യമാകാവം
ഒശാന്തരം ഗമിക്കവാനായക്കുണ്ടായി.

84

വാക്കില്ലാത്ത വരഭാനംപോലെ എത്തെത്തുവതം കളിൻ-
നോക്കാനു തന്നേക്ക് നീട്ടി നിന്നു നില്ക്കുന്നു.

വിശദം കരിച്ച എത്താം താളിയേലവതനീൽ പ്രേമ-
നിശ്ചിതക്കണ്ണമുന്ന ഭാവത്തൃത്തിൻ ജാതകം.

88

സർജ്ജം 3.

ശാപോതസർജ്ജം.

മുടക്കുന്ന മിച്ചിനീതം പൊളിളിട്ടിട്ടും നെടുവിൾപ്പുമെറുവ്
വാടിന നാളുക്കും വാരിക്കുട്ടി വത്സാം.

ജാതിയെല്ല നീഡിപോലെക്കുള്ളുന്നീൽക്കും ഭ്രതങ്ങളെല്ല,
വീതികരണതാഴമരു എത്തുക്കുള്ളെല്ല

4

സംസ്കാരമാം വിസ്തൃഥിയാലുമിന്നെത സംശയിൽ സ്വന്നം
ധിക്കരിച്ചി, ദ്രോകവയുന്നതെങ്കളിൽ.

ചികഭമാസം മുഹൂർത്തിൽ പോലെ ക്ഷണിക്കിൽ വാത്തം, വീ
മംഗലാംഗി മുഖം മഞ്ചി നിന്നവിൽ നീന്തി: 8 [ത്തം

“ശ്രദ്ധ കോരിയൈഴിച്ചുള്ള ഗുലംഗുപ്പരപ്പിക്ക—
ബലായ പുലർന്നക്കുറത്തെക്കാത്തിയനു തൊൻ.

തിരകൾ തിളച്ചുതുള്ളിലും പറവതൾ തീരംപോലെ—
പുരുഷരിൽ എത്തങ്ങളി തൊൻ പജങ്ങിപ്പോയി. 12

എന്നന്തസ്ഥിനടക്കിഇറക്കിക്കിടന്നാഗ—
ചുമിഷിതമാക്കിയോരാദ്ദിനം—സുഭിനം!

‘ജാതിക്കോട്ട് തകക്കം പീരകി ‘മിത്രവേദി’യിൽ
ജാതബെയ്തും സപയം പ്രായോഗികമാക്കവിൻ.’ 16

അതു യുവത്രേവകൾ നിരായുധപ്പോരിന്നായും വിശ്വിയേണ്ടി,
സ്ത്രിയുകളിൽ നായർ തീയക്ക്രമയിൽ വീണ്ടതും,
തൊൻ സൂരിപ്പേൻ തൊൻ സൂരിപ്പേൻ സേവനഗംഭീരമാ
മാസുരനിത്രയിൽപ്പോലെസ്ത്രിയിൽ നിൽപ്പും [നോക്കം

ചോതിയും മിഴിനീരെന്നു കഴുകിക്കാളിയാരുള്ള
പെരിയാറേ, മുതിപ്പോൽ നീ പേരുമാറുമോ?

മമ്മരഗണ്യത്താടക്കൻറ മമ്മടമൻറ ചാരേ ചെന്ന
മമ്മങ്ങിയെൻറ വൃത്തം മന്ത്രിക്കമോ നീ? 24

കയണാതകളുണ്ടാവിരായക്കഴുക്കേണ്ട് കമക്കലെ—
കട്ടത്ത തീക്കനലിട്ടോ തിളപ്പിക്കേണ്ടു?

കാചിൽ തുങ്ങാലയും, കൈയിൽ വിലങ്ങമായ ശജീവിതമാം
ജേലിൽവാസാതനന വെച്ചുകൊടും ദാഡായും! 25

പാടേ പടച്ചുനോപ്പാലെയുണ്ടാണെങ്കിയോരിപ്പാടവും
കോടക്കാറിനാഞ്ഞേഷത്താൽ കൂളിമ്മകൊണ്ട്.

ആരങ്ങരിൽ തരളാഴപോലുമില്ലാത്തിരവിൻറ
ഒഹാരനിചലിവളിലിനിച്ചൊരു കേരി. 26

ക്ഷണങ്ങരം നാകാലയന്ത്രിനുറം കണ്ണഭാരി എം—
നണ്ണന്നിതേ നരകത്തിന് നഗ്നത കാണ്മാൻ.

കല്ലുവുക്കിക്കാനി കൈയിൽപ്പിടിച്ചുറങ്കിയോരിവരു
കണ്ണിച്ചിക്കൊക്കണംതൊരു കാണത്തിരക്കായോ? 27

തൊട്ടാവടിച്ചുടിയുടെ ചെറുമൊട്ടാക്കാല്ലുന്നവിത്തം
കട്ടാരത്തിന് കട്ടക്കുത്തും നേത്രത്തിൽക്കുടു!

പ്രേമസാമ്രാജ്യത്തിലരാജക്കവീജം നടം ജാതി—
സത്യവാദ നിന്റെ ശിരസ്സിൽ വീഴം! 40

ജാതിക്കൊട്ടുള്ളിവേലി; പ്രഥമത്തിൽ പിടിവലി;
വീതി കരഞ്ഞുള്ള വീമ്പി; കഴങ്ങീ ലോകം!

വാനിടം വാരാമിക്ക കൈകൈകാട്ടപ്പത്രം; സ്നേഹതാരം
അനിഖാവിന്നാലിവാദ്യംചെയ്യു നിർപ്പത്രം; 44

വക്കാട്ടമട്ടികരം മുകിൽമാലയെയാദ്ദേശിപ്പത്രം;
തിക്കള്ളിനാടലിനെത്തിള്ളക്കനാത്രം;

ഹാ മനഷ്യൻ കാണുന്നീല: നാലുചാട്ചിര നോക്കുന്നീല:
പ്രേമഭിവ്രന്തിയമത്തിനാരംഭദ്വാനോ? 48

ഒന്നുമഹ്ന്താം ചിത്രക്കിംഗ് കാജാബാഡീപരബന്ധ നീഡിൽ നിചൽ;
സുഖമാദത്തുസൂത്രാഭയിൽ സത്രസ്പത്രപം.

ജീവിതമുക്കിക്ക്ലോറിക്കുടിക്കുത്തിയെല്ലിക്കന്ന
പാവനപ്രാണങ്ങളിന്ത്രു, താങ്കി നീ താണി! 52

അസ്ത്രമില്ലാതിരഘോഖം വരവിക്കുട കെട്ടില്ലുന്നാ-
യാമനി നിന്റ വ്യാദിപ്പം ഭാരതത്രഭവേ,

സ്നേഹധികാരി! ഹാറിപ്പ് സകി രാജി-
മോഹതമസ്തുരാഭോകം ശോംനനഭാക്കാൻ. 56

പുരാണങ്ങളിലാലത്തസ്ത്രാന്തമിക്കാണുകരം ധാർജ്ജം
പുരകൾ—ചെളിച്ചും വീഴാപ്പുഴംപുരകൾ!

സാരങ്ങരെ നാളുാ,യിട്ട് ചവവിട്ടിച്ചുന്നതു ചരംകൾ-
നിരത്തിനേൽക്കു മലർന്നിര പുക്കാൻ തെങ്ങക്കൾ!

60

കാല ഞാനിനാം മെരുക്കുവാൻ കഴിയാണെ കുട്ടവയ്യോ?
വാലിളക്കി ഒംപ്പു കാട്ടിച്ചീറിട്ടം ജാതി?

പദ്ധതിമാന്വിഗൾജ്ഞനങ്ങൾ പരിശീലിച്ചുനരുന്നപാരേ,
വുഡ്വികക്കാറുടിയില്ലോ വിരകോള്ളുന്നോ?

64

ചെവന്നുരസ്ത്രാടിനടിയിൽ പാലാഴിത്തൻ സത്ത്രം,മുള്ളിൽ-
അത്തന്നേയൊന്നു പുലർമലക്കലയും തേട്ടാ!

കുട്ടികളേ, കമ്മ്പിരമാര, ഔദ്യാനവനികളേ,
ചവവിത്രാന്തികരണരാം ദോഗ്രിന്മാരേ,

68

തുലികത്തുവ്യഘ്രം, കൈവംളാലും, വഞ്ചികയാലും,
സൃഷ്ടിക്കുത്തമായ ദോഗ്രഭാംഖാലും,

ആത്ത നവര കോത്തു നിണ്ണാം കടിച്ചുക്കുമിജ്ഞാതിയൈ-
ക്കണ്ണി, വെട്ടി, ഇനിച്ചു,കിച്ചുമതിട്ടവിന്റാ!

72

മനംപ്പുനിൽ വിശ്വാസവളിച്ചും ചാല്ലുന്ന വാഹാചി നീ
വിനരിക്കാ ഫിലയിക്കാ വെണ്ണീറിടിയ്ക്കാ!

സമുദ്ധായംരീതത്തിൽ കരിങ്കപ്പും പിടിപ്പിക്കാൻ
ആമിക്കം നീ വിനരിയ്ക്കാ വെണ്ണീറിടിയ്ക്കാ!

76

ചെരുമനെചൂളയിലും, മരയോനെ മന്ത്യുലും
പൊരപ്പിച്ച പിരിക്കും നീ വെള്ളീറടിയും!

വെള്ളീറടിയുംകാ! ലോകസ്പാതത്രുതിൻ എഞ്ചകൾ നീ
ക്ക്ലീരണിക്കൈകൾ പോക്കി തൊനും ശപിക്കാം.” 80

സർം 4.

ഗ്രതദ്ദേവദർഘം.

കാലത്തിൻ്റെ തിരിച്ചിലിൽ കമ്മസാക്കി പടിഞ്ഞാട്ട്
കാലവെയ്യും, വാസരഭൂതി യുസരയായി.

ചേവടിപ്പുനോടിചേരത്തു വെരും ഷുചിവഴിയിലും
പാവനണ്ണുധത്തപ്പാക്കിപ്പടത്തും ഭേദവൻ,4

എഴുന്നള്ളിയതെല്ലീട്ടിട്ടേതയ്യും നടക്കാണോ—
ഭോഗകി മുഖത്തു വീഴിം വികാരങ്ങ്നാടെ,

ഉമരഫുകാവിൽത്തേമാഖണിച്ചലുവല്ലിയൻ
വെൺമലർ വിരിച്ചതുമായും, വെള്ളിത്താലത്തിൽ,8

ചെരുതാരാനിര ഷുചിം പെഞ്ച്ചമിപ്പുന്തിക്കളേന്തി—
ത്തിറമേരും വസന്തരാവിറങ്ങംപോലെ,

ഹാനിയലു അള്ളും പരിസരമായ സരസ്വിക്കൽ
നീതിനീതിത്തെന്നാളുരയനാഗാമിനി.

12.

തീയ്മപാദത്തിരുവിൽ കാഴ്ചവെച്ചു വർക്കിനിന്നാർ,
മുത്തി ഘുണ ദൈത്യപോലെപുള്ളുകിതാഗി.

തെളിതേൻ തുള്ളുവ് വരിവണ്ണാക്കന്ന തണ്ണലരി-
നോളി ചിതരമാത്രപം കണ്ട കണ്ണ ചിമ്മി. 16

പുള്ളിപ്പുലിതോൽ വിരിപ്പിക്കൽ പുള്ളിക്കാൽ പിണ്ടു
[വെച്ചും; വെച്ചിയുാദപോലെപുണ്ടിൽ പുണ്ണിരിചോന്നാം;

വറയമരങ്ങാമാരരയൊന്നായ്ക്കുണ്ട കന്നിവുര-
മുരവാം കണ്ണിണ ഭദ്രതാപരിയോടിച്ചും; 20

മാനസക്ഷതത്തിൽനിന്നും മനിനാഭംപോലെപുഞ്ഞരി
തേതനോലിത്തിരവായ്യാഴി പോഴിച്ചുകൊണ്ടം;

കരച്ചേരാച്ചുതന്റ്റുാത്ത ഘുണ്ടപുതച്ചും; മായാ-
മരയരോന്നും മരച്ചും തന്ത്രണിയിൽഡിഷ്ടം; 24

നിറ്റികാരമന്തരംഗം നിഴലിക്കും മുവം, വാടാ-
നെനവിളക്കിനു നാളുംപോലെക്കാന്തി ചിന്തിയും;

അമാഗതനു വിത്തുപാകിപ്പുായ തടം കിളിയുാകെ
അമാക്കാലം കള്ള നീക്കിക്കാളത്തു നീരൈ,

28

ജാതിമതംവെവക്കുതെ നട്ടനന്ത്രീചം കാല-
വച്ചി ദിവ്യകഷ്ണക്രൂർ വാണിജ്ഞൻ.

30

ശ്രമിന്നുനെക്കാണു, ഇക്കിഡാരന്താഴല തല താനേ
നമിച്ചു, മന്ത്രപദ്മം മലർ നഭസപാനെപ്പായ.

ഈ കിനിയുന മിച്ചിത്തലകൊണ്ടു അലോട്ടേ
സപയം കിരുള്ളയന്നല്ലോ, നിന്തു നന്താംഗി.

34

ഓഷയുപയോഗിച്ചീല, ഭാവജ്ഞനെന്ന് തിരുന്നവിൽ:
ഓവിയിലേയ്ക്കുറുനോക്കി ത്രികാലവേദി.

അല്ലിന്നു മുട്ടിൽപ്പോലും വെള്ളിച്ചുതെ വിച്ചത്തുവാൻ
വള്ളമന്ത്രമവ്യുത്തുക്കരത്താരായ,

38

മണം പെടം മലരാനന്ദത്തുമംസിതം തളി-
ച്ചിണ്കിയിരട്ടി നിറ, മരളി ഭേദവൻ.

“പ്രണയപ്രകാരങ്ങളേല്ലോസിക്കമിസ്സമനസ്സിന്
മണവും മദനാശത്തയും മാനംഷനാഭാഃ?

42

മലനാടാം മലക്കാവിൽ മണവും ഇണവും ചുണ്ണ
പല ചുവും വള്ളം ദേഹത്തി നിൽക്കു!

പ്രാക്ഷയമിക്കയെക്കാണിയും, മീക്ഷണാത്തിൽ ഭിന്നവള്ളം;
സൂക്ഷ്മത്തപമേകം വന്നേ, മാധ്യമംഘ്യം

40

പലവൻ്നം പെട്ടം മേഖപടലങ്ങൾ നോക്കു മേശേ
നലമേരും നദിസ്ഥാപ്രയാഘിഷ്ഠ നിഃംഗം.

ഉഷ്ണക്കണ്ണിക്കണ്ണംപോഴും തെളിഞ്ഞെതു തെന്തുള്ളിയാകും,
പിൽപ്പമാറ്റു കാലരാസവാദലീലയാൽ 50

ജീവിതപ്പോരാടി മരിപ്പേപ്പോരെ നീ ത്രഞ്ചുശിച്ച
കുമാടുക! കാമിതം നേട്ടമണ്ണ കല്പാണം!”

മാമലയ്ക്ക് തന്ത്രാരമധ്യിച്ച കൊച്ചുച്ചകിൽപ്പോലെ—
ഈയാമലാളിക്കനും തുലോം ലാലുകരിച്ചു. 54

വിട വാഞ്ചി, വികാരങ്ങളിൽന്തുചിള്ളാരിക്കെന്തും
സ്വർണ്ണമൊരു വിശ്വർവ്വച്ചിച്ചും വീണതുപോലെ

നടക്കാണ്ഡം, മുടലുമൊരു രണ്ടി—യോരു മേഖ—
പ്രത്യന്ന പുണ്യചിന്തയെല്ലാം പത്രലായും: 58

“കുട്ടത്ത കഴുന്നുകളിം കാരിയവോടൊന്ത കരം—
നടക്കപ്പളിം പെട്ടം ലോകപ്പൂർജ്ജപടയിൽ

ശാന്തിസമാധാനങ്ങളെല്ലാത്തുള്ളിയ്ക്കും കളിക്കേനാക്കു,
പുന്തിക്കളിം പൂർവ്വം പിഞ്ചിനേരത്തുനെത്തായുള്ളിം 62

ഇല്ല കാണ്ണാനി;ല്ല കാണോനാർ;—എത്ര കുടയേണാ കാലം?
മല്ലമാമിത്തരം ജ്ഞാതിസ്ഥാനം പോങ്ങുവാൻ.

ഇരുപ്പേവത്രംത്തളിരിനൊരു മുട്ടമ്മർദ്ദം
കരിക്കെല്ലാം അവിച്ചുതാനത്തളിച്ചെഴു.

66

ങ്ങ ശാന്തിമുദ്രപോലെ വാനിലോരു മുക്കിൽ പോങ്കം
ചെരുതാരമായിച്ചിരിരു വാഴാം തനിയെ;

ഇപ്പുറഗ്രഹമിനിത്തനിപ്പുക്കോകിലപ്പിടപോലെ-
പ്പുജ്ഞകാലം പ്രതിക്ഷിച്ചു പുലരാമിവരം.”

70

സന്ധ്യം 5.

ചീനരവിച്ചി.

ഒപ്പുമത്തെത്തടവിലാക്കിയാളം വാഴം നിന്നാലാമോ?
തുമണ്ണെത്തെ ഉലർമൊട്ടാം തുടക്കിൽപ്പോലെ.

ജാതിശ്രൂക്കതി തട്ടിയടച്ചുള്ളിൽ ഓന്നാക്കു തിള്ളങ്ങീടം
പാതിരത്താരകൾ പോലെത്തന്നിമുത്തുകൾ.

4

സപ്രദ്യപ്പാരത്തിക്കലുടെ നരഫലാകന്തുവിക്കൽ
നിസ്ത്രീച്ചു വെളിച്ചുമേ, വെങ്കുതാകാ നീ.

ജാതിപ്പുംവാനിൻ നീണ്ട നിശ്ചൽ നിന്നനില്ലപ്പതിക്കവാൻ
ജാധ്യമേരും ചീല ജനം ജാഗ്രതുകമേ!

അന്തിമേച്ചപ്പുത്തിരുപ്പരപ്പായ് പക്കദണ്ഡം; പുത്രകാന്തി-
ചിന്തിച്ചം വെണ്ണമോഹം കരി കളവമല്ലോ;

മന്ദനത്തെത്തെത്തനാൽ ഹസ്യമാത്തനായ് മാറ്റിട്ടണ;
ചന്തമേരും പുലരി നട്ടപ്പുയാകണ്ണം; 12

അലകടലിന്നും ശാന്തിയല്ലപ്പും; അപദ്രോഗം
കലരാതിപ്രേമമുത്തി മാത്രമേ നിൽക്കു.

സപാതഗ്രഹത്താട്ടിലിൽത്തെനാവുന്നവനിതെൻ
പ്രാതികാലഗസ്ത്രധമേ ശ്രവിച്ചിട്ടിള്ളി. 16 (ചിത്രഃ)

കനകലിപിയിൽ ലോകകത്താവു കരിപ്പുവൈച്ചു-
രനാലമാം സനാതനഗ്രഹമല്ലാതെ,

സപാതമംമെഴുത്താണിയാൽ ജാതി ഷോംറി വളരുത്തുവോർ
ക്രതിവരച്ചിട്ടാരോലക്കെട്ടശിച്ചീല. 20

പാഴുജാതിയിൽ പറി നിൽപ്പു താതൻഃ:- കാലപ്പു
[ശകത്താൽ
പാവിന്പത്തിനിനിശ്ചയക്കീഴിൽ പാപ്പുത്തും സൗഖ്യം.

ജീവരക്തര കടിച്ച കുത്താട്ടം ജാതിച്ചുക്കത്താനെ-
ഭദ്രവനാശി എനവേദ്യം മാ നൽകവോർ നാട്ടാർ 24

അടിമത്തബ്ലിയാകമവീനേകി മയക്കിത്താൻ
കിടത്തി മേൽജാതി കാട്ടും കുട്ടിക്കൈ കാണ്ണകി!

വാനിലെജലത്തിനായി വാദ്യാളിപ്പു മുക്കിപ്പോലും
മാനഷനീ മൺപൊടിയിലുണ്ടായേപാതം.

28

ക്കിയാതെപ്പുംബാരപ്പുതപ്പിട്ട മുടിശജാതി-
പകിലപ്പറക്കതനോ പകല്പിരവും!

പ്രേമക്കാലംരഹത്തിനു ശിക്ഷാർഹമാരപ്പീ? ജാതി-
ക്കോമരങ്ങളാകും നിങ്ങൾ കൊടുവാചികൾ!

32

എത്രനാളിശജാതിവിഷപ്പുംവരിച്ച,രിച്ചിമു-
ട്ടതു കരംതതളിതകൾ കരണ്ടതിനു?

ഇരുപ്പുമ്പദ്ധതിക്കാണ്ണി തുരന്തവുംവരിച്ച
ചെരവിരൽക്കാണ്ണഡക്കാം ചെരപ്പുക്കാരേ,

36

ഇന്നലെപ്പുംക്കടയായിക്കിടന്നവൻ തലപൊക്കി-
കിനു കൊടിമരമായാൽ കോപിക്കും ജാതി!

നെന്നരാലുത്തിപ്പുക പൊങ്കിക്കരൻ കലങ്ങിക്കഴിക്കുയോ?
പോരായ്ക്കുപ്പാരവകുയോ? പോരാട്ടകുയോ?

40

ഇരുളിനേക്കാളിരണ്ട് ജാതിക്ക കൊടുത്തെ തീരു
ക്കയ്ക്കിയായും ചോരയുള്ളൂട്ടം കറേക്കുട്ടിൻ.

പാരതഗ്രൂപരാഖവദഭാരൈമമ്മം തുള്ളുതിനു-
ദവാരത്രന്നവരത്താലും ചൊടിയിലുന്നോ?

44

കിന്നാവു കാണിക്കയാണെന്ന നിന്നവുറരാലുണ്ടായി
കിടന്നറഞ്ഞെന്ന ഗായം! ജാതികീടങ്ങൾ!

മഹത്തുള്ളക്കണ്ണി വീണ, കാലവാദകൻറ കൈയിൽ
പുതുതാക്കീടാതെള്ളിൽ പുരപ്പുട്ടിയും. 48

കേസരിതൻ മുത്രിമമാം സട ചുണ്ട സ്വഗാലനെ—
കേരളത്തിൽ ദയപ്പുട്ട കേഴമാൻകുട്ടം!

കമ്മകാണ്യകാട് ഭവ്യതെതളിയിപ്പിൻ! ഭിന്നവള്ള്—
മഹമം കാട്ടി ഭേദപ്പുകിങ്ങം ജാതിയെക്കാലവിൻ! 52

ഇരുളിനെപ്പുള്ളിക്കവിൻ! വെളിച്ചത്തെ വിഭത്തവിൻ!
ഇരുവച്ചിയരത്തെനിപ്പട്ടിയാക്കവിൻ!

കരിക്കടയല്ല രാഗം: കുട്ടക്കല്ലപ്പരാഗം;
കനലിൽക്കാച്ചിയ തനിക്കെനക്കമള്ളം.

ചീരി മരിഞ്ഞതിക്കെട്ടു കൊട്ടക്കാരവ; കുരിങ്കും
കോരിയോഴിക്കെട്ടു; പ്രിഴ്സഡാനം വരക്കെട്ടു. 56

സ്പയംപ്രമാധ വാടാവെളിച്ചത്തിൽനിന്നതാൻ നി—
ഞ്യമിക്കാഴ്ചകര കണ്ണ നിർവ്വതിക്കൊള്ളാം.

കൊത്തിത്തിനം കഴുകനിൽ—മിത്ര്യാപവാദത്തിൽ —
[വെറം—
ചാത്താചെതന്റുങ്ങും ചുല്ലാത്തരംഭീതിയുണ്ടോ? 60

ഹിന്ദുക്കണ്ണേ, ഹിമാലയംഖമലഭിത്തിക്കു, വിന്ത്യാ-
സി ധ്യുക്കിടങ്ങിനം മയ്യേ—ഇടി ചുടിച്ചു!

ക്രാ പെരം ഭഷ് പ്രഭവ—സപാധികാരപ്രഭഞ്ജന—
വൈദം മാധാവിയൈ—നിങ്ങൾ ഇടി ചുടിച്ചു! 64

പടിഞ്ഞാറൻപീരകിക്കും പിടിക്കിട്ടാപ്പുകയും—
കൊടിയു ജാതിക്കു—നിങ്ങൾ കരം കോട്ടത്തു.

കടമിഴിയെറിയവേ, ‘കപിലവാസ്തു’വിൻ്റെ യോഗി
കിട്ടകിടെ വിരച്ചുപോയന്നിക്കിയ്ക്കിയിൽക്കും

68

അന്നം എന്നാദ്രാരാ വിരലാജിട്ടർ നിന്നു; മരോരാധിക്കും
പിന്നാന്തലു താഴ്ത്തിക്കില്ല; പിന്നാറിക്കില്ല.

അരനിയന്ത്രി. തമജാതിനിയമക്കും മാനഷത്പ—
മിനി ധനിക്കാരെ ഷ്ടുച്ചം ചുമച്ചു നിൽപ്പിൻ!

72

‘അങ്ങവിപ്പുർ’ത്തെ യോഗിയതുളിന സനാതന—
പ്പുംഞ്ഞേന്തിശ്ജാതിയെ നാം പോക്കു വിളിക്കാം.

ഒള്ള വിൽ നിന്നോരഞ്ഞൈക്കാൻമാപ്പുംപ്രിഞ്ചുംന്താനം
ആവിക്കാലഗംത്തികലുവിഡിക്കാം.

76

ഒച്ചാംനിങ്ങനു ചെത്താമരച്ചുച്ചി ഷ്ടുക്കുംചുള്ളു; കരി—
കാറിൽനിങ്ങനു കനകൾവുകു നീംബീട്.

ജാതിപകിലമായുള്ള പരമ്മരാഖാധ്യിയിലേ

ജാതമാന്ത്രി ജഗദജാധ്യം നീക്കം ജ്യോതിസ്ഥം

80

ജാതിമതം എവക്കുത്തിന് ജമനാടെ, നവീനാഷ്ടി

ഗീതാമൃതം പാനംചെഴു നിർജ്ജാണം നേടു !

ചിവുമെമതിനാട്ടിഞ്ചു ലം വെനിപ്പുറയരണ്ടതി-

നവുകാലനില്ലിലും മമ്മരം കൊടുവു!

84

ജാതിചുക്കത്താനലറിത്രോര നീരാക്കീടം നേരം

കാതിലുണ്ണോ കടക്കുന്ന സഖമമ്മനുഷ്ഠം

ആക്കിലുമിക്കോലാഹലനടവിലും നേരത്രം പോയ

വക്കാഹളവിളി ഹിലർ ചെവിയോത്തയ്യാഹ.

88

കുമരം കത്തിച്ചുളാനം ക്രക്കമൊച്ച താച്ച കാ-

ത്താമൽക്കയിൽപ്പാട്ടിലേരെക്കളിക്കാളുള്ളാണ;

വേനൽക്കാട്ടവെയിൽക്കാണ്ടി വററി വരണ്ണല്ലാതാരം

മാനിക്കില്ലിടവം പെരും മാരിക്കാറിനെ.

92

കൊടുക്കാറിടിച്ച ചീരം പദ്ധ്തക്കുംടമുടിയി-

ലിടയ്ക്കിടയെയാൽ ശാന്തിപ്പുടർപ്പുപോലെ

ജീവിതത്തിലാപത്രകളുലരവേ, മിഥ്രേ മ-

ാവനയാലകമല്ലെടക്കാൻ നിൽക്കം.

96

കുരംട്ടുഷിക്കാത്ത വാനിൽ പ്രേമഗംഭേൻ എഡയം
വീരചിന്നകളെപ്പേരും ചെറുവളർത്തി.

നിരപരാധരത്തിനേരെ ദൃശ്യീതി ചുളിച്ചുനോക്കു
നാഞ്ഞിമിളകിയില്ല; കിട്ടരാന്നില്ല.

100'

പ്രകൃതിതൻ യവനികക്കളും ലിനീ യുവാക്കൾ-
നൗത്രിമപ്പുകപ്പേരു കിടപ്പുണ്ടാകാം!

മാനസവനി വിളക്കം വൈരക്കളെല്ലു, വിലു എന്നും
ഞാനറിഞ്ഞതൻ വിപത്കാലത്രാണയിൽ വെയ്ക്കു. 104

കഴുക്കര കൊത്തിപ്പുറിക്കം കൊലനിലമിയുലക-
മഴകൊഴുകിട്ടുമലക്കാം ചാകം കാലേ.

ഇയളിന്നെന്റെ ചുജ്ഞികലെത്തു ചടവീർപ്പുമഞ്ച-
മുങ്കിത്രാജന കള്ളന്നീതം തഞ്ഞുനാ. 108'

വരപക്ഷക്കാരനിയുമാക്കുപ്പുക്കുരന്തു തട്ടി
വയ്ക്കിത്രാക്കര ക്കം മനം പ്രണിതമായി;

സൗംഖ്യം കടിച്ചുംരു തെട്ടിൽ പുത്രമരേറ്റുമ—
മാത്രസഹാദരൻ-നിന്നു. സത്രപ്രഭാരിൽ:

• 112

ഒസ്ത്രതാരങ്ങളിൽനിന്നുമലകടലിനാടിയെ
ഭവരെ വിശ്വാസന മണിമാലയിൽനിന്നും;

ഉദയപ്പൂരവലയിൽ നിന്നൊലിക്കുമെഴുതിയിൽ നിന്നും;

എദയമലിക്കുമെന്തിമേംലുത്തിൽനിന്നും; 116

പുലർമാതിൻ മകൾ—നടംപുകൾ—ചെങ്കതിച്ചു

(തേര്ത്തേപ്പാൻ

തദ പോസിത്തരളാണും നിൽപ്പുത്തിൽനിന്നും,

സത്രുസെസഗ്രാമപ്പരി സമാധരിച്ച മഹാകവികൾ

വത്തികയാൽ വർദ്ധേമെന്തി വരച്ചുകാട്ടി. 120

മതം സംസ്കാരം തിലേയുണ്ട് എവച്ച കോൺപുട്ടി മാത്രം:

മതം സ്പാതശ്രദ്ധാന്തക്കാട്ടം മണിപ്പുംപിംപം:

ഖുച്ചങ്ങളിൽവരിച്ചിലിഴയുവാന്നല്ല; സൂത്രങ്ങൾ

വിട്ടത്തന്നുവെളിച്ചുത്തിൽ, രാജവിമിയിൽ

124

നടക്കാംതെ നടക്കവാനല്ലീ മതം പരിപ്പിച്ചു,

നടന്നുമാ മതം ചെയ്യിൽ വലിച്ചുറിവിൻ!

ഒരുക്കാലമുലക്കണിപ്പാൻവിളക്കിൽ തിളക്കത്തിൽ—
ചെച്ചുവന്നുകരാനു തൊന്നും ഫോതേരുക്കാം. 128

എകാന്തത നാനാചിന്താത്തയുക്കളാൽക്കൈട്ടിച്ചുമ—

ചെച്ചുകും തുപ്പങ്ങളിമുട്ടു കണ്ണിട്ടു കാടുകൻ.

130

സർജ്ജം 6.

നവയുഗദശർന്നം—അരത് ഭരതലാടന.

മദ്രപുരമഹാതുരമദിരിത്തിലെങ്കാര മുറി:
നിപ്രായിനൻ യുവാഭേകൻ ദീനശയ്യയിൽ.

അമ്മിന്തപ്പാലേകാൻ വൈകീട്ടിരഞ്ഞിമുള്ളിത്തക്കണ്ണി—
വുമമവച്ചുണ്ടാത്തിട്ടം പെററമ്മയെപ്പാലെ. 4

പ്രത്തി, തന്റെ വിരിമാറിൽ നിരഞ്ഞ വെണ്ടക്കതിരേന്തി
പ്രസന്നയായുലകാക്കയുണ്ടാത്തിവിട്ട്.

ഉഭയഗിരിയിൽ ഭാലതൻ പക്ഷപ്പാമിപ്പുമാഞ്ഞര
സുദ്ധഡാഖലിലോജ്ജേസ്സാളംവെക്കും. 8

അളവററ വീഞ്ഞത്തിനും വിപുലമാം രാഗത്തിനും
കഴിച്ച പുള്ളിയും പോങ്ങം തോറതരാളിം

കഷാതുലക്ഷ്മി താനേ മിവ്രത്തുമവെണ്ണുക്കോറംമയിരിൻ—
മാത്രത്തോലെ നീലയുള്ളതുപാളി നിൽക്കുന്നു. 12

ചന്ദ്രാബിലെ സപ്രസ്തുതസമ്പൂര്ണി പഞ്ചാസ്പ്രഃനാ യുവാ—
വാനുമായം വിനകയിലും തേയാതേതജ്ജീവാൽ.

ഓലാക്രപ്പത്രംപടയിൽത്തന്നംരക്കൈത്തിന്നാഴംനോക്കി—
എപ്പാക്കംപോലെ വൈകിയുണ്ടയേരോനീവീരൻ. 16

ത്രാഗസദ്വന്നതെത രക്താക്ഷരത്തിൽക്കരിച്ച ലോക-
ഞാഗങ്ങയയത്തിന്റെ ഭവ്യലാളിത്തമേഖലാ?

വെള്ളിപ്പുറാവേഷ്ടനമാശ്രൂക്കരിഞ്ഞ മട്ട ചാത്തി
വെള്ളിമേലം ചെക്കിരണമണിത്തുഴപാലെ

20

കനിവു ചുരന കൃണിനുന നില്രാണംന്റെ മുഖ-
അനന്തമേഷമെൻതെതാങ പരിചാരിക,

മരഹരാങ്ങൾസ്സനാമട്ടിൽ ശദ്രോഹധാനത്തിന്റെയൊ-
രറത്തിരിക്കുന്ന കാന്തികവള്ളിത്താംഗി.

24

അതു യുവഹ്നദയക്കളുസ്ഥാനത്തി, ലസദ്ദ്രീത്തിൽ-
ചൂഡ്യമാറ്റണംവിഭാവുമൊങ ചിന്തയിൽ.

എതൊങ കരിമീനിന തമനക്കയത്തിൽ ചൂടി-
ഇജാതമാക്കാറണ്ടി ജലക്കമിള്ളക്കൈ

28

എതുതാരിളംകൈക്കളോ? എം തനവിൽത്തെട്ടംനേരം
മേതുവില്ലാതിളിക്കുന്ന വൈവദ്ധ്രതവീഹി.

പ്രേമഭാജനത്തിന് ഗ്രചം താരിലോ, വൈഞ്ഞാനിരിലോ—
വാമവസ്തുകളിലെല്ലാം—കാണ്ണു കാമുകൾ!

32

മാററലർത്തൻ വെടിയണ്ണ മലർമാരിപോലെങ്ങൽപ്പാൻ
മാറം മസുകവും കാട്ടമിമമഹാ വിരൻ

വാര മുന്നോറോളം മുമ്പിൽ മുറിവേറു് മുറവിളി
പീരകിതനാലച്ചയിൽ ലഹിച്ചിടവേ,

ക്ഷീയ്ക്കല്ലാടിയിൽക്കൂടെ നോക്കിക്കണ്ട കാലാർ; കാ
നിശ്ചലപ്പാടിയ്ക്കിടക്കന്ന ക്രൂരകാരനെ. (ല-

ഉത്തണ്ടമിഴഞ്ചിത്തിഴന്തും ദേജോഗ്യാളം പടിഞ്ഞാട്ടേ-
യ്യുള്ളവേ, പാതിപ്പാനാന്തികത്തില്ലത്തി. 40

ചടച്ച വരണ്ട വാടിപ്പതിളി ചൊടിയ്യു വേനൽ-
ക്കാട്ടമയിൽദ്രുതം തുകം കോടക്കാർപ്പാലെ,

പുരപുണ്യാകാരഭോധ പുരഷന്ത്വക്കു, മുഖം
മരവിലന്നാതവിതന്ന് മമ്മരമായി. 44

അടക്കിലം മെഴുകന്ന ഭട്ടക്കെ മെമനിഞ്ഞത്താൽ:
വൈടിയണ്ണ വയ്യവിധി വിളിച്ചു ചൊൽവു.

ക്ഷീതിമാതാവിന്നർ മടിവിട്ടോള്ളം പോങ്ങിപ്പോയായാൽ
ഗതി പിന്നുകഴുകന്നർ ഗള്ളത്തിൽത്തനെ. 48

യമ്മധിരപ്പത്തിൻ വിടാക്കൈയിൽ മുള്ളി മരക്കിയും;
തമന്നുണ്ടിൻ തന്റി മീട്ടും കപ്പണിതം കേട്ടും;

ചുരുത്തു അൾ പുണ്ണം പേരിക്കൊണ്ട നിലം പുൽക്കി-
ത്തിര വെള്ളരയപ്പാലെത്തിരിച്ചു ധന്നൻ. 52

“വിക്രോഹിയാവിരുദ്ധനും കീതവക്ഷസ്സാണിപ്പുമാൻ;
ഉൽക്കൂഴ്ക്കുത്രഞ്ഞാൽ കൃതാജ്ഞലിയായും കീർതി.

നിറ്റാംഗനാലിംഗനത്തിൽ ലയിച്ചുവൻ, വിശ്വാം മനം
വിച്രത്മിണക്കം സപ്താവിമാനമേറി 56

“ദിവ്യകാന്തികങ്ങളുടെയിലിനുവിന്നെന്ന പിരാമത്തിൽ
കിക്കചക്രവാളും അഭ്യുഥാം ദീപ്തമായും ഗം;

വിബാദിത്തിൽവെള്ളിത്തകിടോന്തു വിശ്വാസന മേഖം
വിണ്ടു രണ്ടായും; ക്ഷണം വായു വീയാതെ നിന്നു; 60

അനന്തമാമന്തരീക്ഷമാകമാനം വിറയുക്കുമാ-
നന്തരം ‘മോക്ഷാര’നും മുഖരമായി;

മുഹമാണ്യകടാവമെല്ലാമചിന്തുമാമെന്നോ ശക്തി
അമമല്ലാൽ ദിവ്യത്രം തടവക്കേണ്ടാ? 64

ചൈത്രനൃത്യം “മുവത്തിലെനില്ലപാസത്തിൽക്കൂടിയടി-
ചൂരാ’ലാലില’ ചോനാക്കിലക്ഷീഡിച്ചിച്ചു;

പരിത്രാലുകാരം പുണി ‘കരി’ ശോന്ന സമീപത്രു
പരിസം ദാരിച്ചിത്തു കാന്തിപരിതമായി; 68

നഞ്ചാരംഗം മായാഭീഷകാഴ്ചപോലെ, ‘യല്ലചന്ദ്ര’-
പ്രഭോഭയം പുണി ‘താരാ’കാന്തിപ്പുരവും

വിശാനം വിട്ടോ കുട്ടം വിഭ്രാം തൊഴുകെകയായ്
 (നിൽക്കേ,
 ക്ഷമാനാകാരത്തിലതിനംപരി വാനിൽ, 72:

‘ങ്ങ ജാതി,യോദ മത,മൊദ സെഡവ്’മെനാവുക്കും ~
 ചെറുതാരംനിര ചേത്ത് നിരത്തിക്കണ്ണി;

അക്കൗളിന്മാലഫോലത്താരാക്ഷരങ്ങളിൽനിന്ന്
 സംക്രമിക്കുമെല്ലിൽക്കൂട്ടിലുംവും മുടി. 79:

കടലേതുകിരവീലും ചെറുകാരാധനിളകീലും
 സംഗ്രംഭിക്കു മുഴക്കിയോരാകാശവാനിഃ—

‘എക്കഞ്ഞുാതില്ലെന്തിന്റെവിന്ദുക്കളേ, ഫേഡപ്പള—
 റാക്കല്ലുംദ്രോഹിപ്പിൻ, സാവുംജനീനത്തപം’ 80:

തെററന്നാ തിരപ്പീലമരോന്നിട്ട് വെണ്ണുമേഖലത്തിൽ
 കാറൻനിസാരമ്പ്രത്തിൽ മാരേ മാവുംഗിയാരോ?

പ്രേമപ്രകാശത്തിൽപ്പാതി മരണ്ടു, തന്തളിൻചുണ്ണാ—
 ലോമലാളിഞ്ഞ മനസ്സാപ്പിയെടുത്തു. 84

എന്നമെത്തും വാടാതെത്തൻ കളിൻവജ്ജിക്കടിലിക്കര
 മിന്നമോമനലരള്ളി?—ഹാ! സുധാസിനി!

കരതവാവിതരം ചെററ കരാളമാമൊ ത്രപ്പം
 പ്പുറം വെറുപ്പുമഴുന്നം വേഷമോട്ടത്തി. 88.

നാതനിതാ! തമഖ്യത്തിലു രക്ഷസ്സ് വീശ്വം പാദം
ശാതമാം കൈവാദമുനയാൽ മുറിച്ചെടുവിയിട്ടു;

ഇവിഴിത്തൊഴിഞ്ഞവാറിന്നവിരിമലരിനേൽ-
പുരിമുടകരം നീട്ടുമരണന്തപാല

ശാന്തത്തേജിപ്രവാഹത്തിൽ നീള്ളമൊരു മധ്യാദ്യാഗി
സപാനതമഴിഞ്ഞവരെയന്നാലഗ്രഹിച്ചു;

അമാഗതൻ തന്റെ ദിവ്യതന കണ്ണ വിരച്ചുവ-
നിംതാവിണ്ടും കാറിന്തകരിയിലയായ്'തനിൻ;

'കോലം കെട്ടിക്കളിക്കേണ്ടി കാലഘെല്ലും കഴിതെന്തു നിന്ന
ജാലം ജഗത്തറിഞ്ഞുപോയ' ജാതിമാരീചി,

സപാതത്രുമേ, സവുലോകസായുജ്ജ്വരുമേ, ജയിച്ചാലും'
പുതമീ മൊഴികരു പുന്നുത്തുപന്ന പോഴിയേ,

സപാതത്രുപ്പഭമമുടനടിച്ചുപോലേഴാഴിയും:
സപാതത്രുകാമളമുടനടന്തീ സമീരൻ;

സപ്രീക്കസപരത്തിൽ ദിവ്യഗായകണാർ പാടിയപ്പോര
സപ്രീയസപാതത്രുഗീത; മേരു തൊൻ പാടി;

കരികാറിൻ വയർ പിളംന്നാന മിന്നാൽപ്പിണ്ണരനി-
ശരംപോലാരക്ഷസ്സിൻറെ ശിരസ്സിൽ വീണ;

ദേവമാരുമുഖിന്ത്യം ദലാകൈക്കുത്തെഴുളാള്ളവാ-
ങ്ങവം ചിരമിന്നാഹലമാവിഷ്ടിച്ചോ?

108

നവയഗം പിരന്നിതോ? നഞ്ചാരംഗം തെളിത്തെതിനോ?
ശ്വവനമേ, സപ്രീയമാം ഭ്രം മാത്രിയോ?”

*

*

*

*

ബലവിധഗണം ക്രി വിട്ട് പാഠത്വജാപോലെ
മുലജായാവരാഞ്ചോ ബലപ്പെട്ടെന്തി

112

തിന്നം വിയുക്തരിൽക്കെന്തിത്തുറന്ന മാ, അയ്യാഗത-
നാണ്ണിതന്മുഖാവലോകം കണ്ണീരിരയെ.

‘അരക്കത്’നാ വിലക്കവാക്കേതും വിലവെയ്യാഞ്ചൊടി-
ഞാങ്ങമാതുവക്കുസ്തം തന തഥകി

116

കണമിഴിച്ചു കാളക്കഴിത്തൊന്ന് നീട്ടിസ്സർക്കരിച്ചു-
നമയച്ചുമാരെ സ്നേഹയിരല്ലതിയാൽ.

കലത്തിനം നലത്തിനമിന്നലത്തെ വായ്ക്കാക്കാതും
ചുലർവെള്ളിത്താരമാക്കിന്നവക്ക് തോന്തി!

120

തനച്ച പ്രജ്ഞികളും തനമാകാതവർ നിന്ന്:
വിരച്ച കണ്ണത്തിലോച്ചുയുറച്ചുപോയി.

“ഉദയാസ്യമയങ്ങളി, ലുറക്കി, ല്ലാലസ്യമില്ല;

ചൂഡയത്തിൻ ത്രണങ്ങളുമുള്ളിച്ചുനിൽ,

124

പരിവരിത്തുരീ—(മുഖ്യതാനുവാദി മിഷിയുനി)
ഹരിണി, യിദ്ദേവകന്മാ—യെന്ന ഹാ രക്ഷി...!”

യീരംടൻ നമ്മുടെയും മന്ത്രൻ’* ഇഴനിച്ചി—
സ്വാരംഭിച്ച വാക്കും—അതിവിധവാം സാധ്യി— 128

നീലോല്ലപ്പു കാരം പുതാർ നീമാരത്തുള്ളികരംപോലെ
നീണ്ട മിച്ചി ത്രജത്രരത്തുരിത്തെ നീറാൽ,

കഴുകിയനിലത്തുടൻ കമിഴ്ങ്ങ വീണിതു; വായു
പിഴുതാരം പിഞ്ഞുതണ്ടാർ വല്ലിയൈട്ടുാലെ, 132

തലകിൽനിന്നുള്ളീഷമഴിത്തു നീങ്കി വാർക്കന്തളം
നിലത്തു കിടന്നിഴത്തു ഹാ!—സുഹരാസിനി!

ഉപവരിപ്പാനശറി വീരബാഹ്യ രണ്ടം; ദീർഘ—
ഇപ്പയാനാലംബം തള്ളി; ഒംഖികളും:— 136

“ഒനവിളക്കരിത്തു കണ്ട തുക്കോവിലിൻ്റെ നടയിൽ
[തനാൾ:
ഭേദിയെക്കണ്ട താൻ ദിവ്യദേശത്തിൽത്തന്നെന്.”

ജാതിജകിലാടമാസം സുമാസിനി തന്നു മന്നോ—
എഡിനിപ്പുപാസത്തിൽത്തന്നെന നിലവിനമായോ? 140

*യറംട്ട് = ഇതു പദ്ധതിയിലേപ്പരാണെന്ന തൊന്തം.

നട്ടിപ്പിടിണ്ടതുങ്ങോൻ്തെങ്കിൽനന്നപി,— താത്തന്നോന്തി:

“ജാതി—

ക്ഷേട്ടവൈച്ചിച്ചു തൊൻ വദ്ദാം, നീയെൻ സൗഹ്യതാൻഡി

ബാധിച്ചുനേന്നുംരക്കാലം കാലഘന്റെ നിശലാക്ക് നിന്ന
ജാതിക്കു നിന്നതുധ്യാര നിവാപനിരായാം” 144

കലബാലാബാജ്ഞാംബുവിൽക്കെതിരെ തന്നെ ചുംബനവും
കള്ളർന്നേക്കും മാതാവിശ്വേഷണം മനസ്സു കാട്ടി.

സൗഹ്യരം പ്രേമപ്രവാഹത്തിലോടംപോലെഴുഫകും മിച്ചി—
യറവ്വാഴവട്ടം പിന്നിൽക്കൊണ്ടുപൂഞ്ഞുച്ചു! 148

പുണവിരോധണം സ്ഥിരമുഖിയുച്ചിച്ചിലും തെര—
നുണ്ണത്രം കൈതലോടലും മററാക്കു മന്നിൽ?

കാലത്തിശ്വേഷണം കൈവെലയാൽ കോലപ പകന്നിവരി—
ഞതീല തമമിൽ. ദൈവഗതി വൈച്ചിത്ര്യത്താലും! 152

“മതത്തിനേൽ പറവിനിന്ന പശിമ വലിച്ചു, വിഷ—
ഭതിക്കുമീയിത്തിക്കള്ളി ചെത്തിക്കളുവാൻ,

അലോടിത്താലും കെട്ടിക്കഴിപ്പേന്നൊരുപ്പംകൈയിൽ
ആലോടം മുള്ളുംകുറലകേന്തിത്രംക്കും. 156

വിധിയുടെ കാണാക്കേയിനൊന്നെന്നിഃജാട്ടിശ്യം, അയ്യിൽ, എന്തുക്കും നാജതു ചേരുന്നു!”

ജാതി പാലിച്ചിരുന്നതിൽ, ഏതുക്കുന്ന പദ്ധതിയാണോ താത്തേവത്സ്യക്ഷരമായുള്ളടക്കി വാഴത്താ?

160

* * *

ഓവിക്കാടരത്തിൽനിന്ന് ചെറുതുല്ലോ ചിരക്കമായും
ഒപ്പാവിലെങ്ങും മുടനക്കരി പറക്കിയുവൈ,
ഗതി കണ്ണറിവോരിസ്സും മുക്കേവരതീറ്റിയൻ
മുതി, കല്പിച്ചുപോലാത്തതുമുഖാലുതം.

164

മതി,യതിൻ്റെ നായകനു മാത്രം സതിയോഗിച്ചുവെ-
ച്ചിതി, കാലപടപാകമീക്ഷിച്ചിരുന്നു;
‘യമ്മണ്ണൻ’ യമ്മതിനേറ്റെ വിജയത്തിൽ വിശ്രസിച്ചു
അനുഭവം വിട്ട; വീരകുപാണമേതി;

168

നാട്ടം വീടുമറിയാതി വിക്കോഡകൾത്താൽ ജീവിതം
പാടേയഞ്ചാരാണ്ടി മുക്കം കടന്നുപോയി!

ജാത്യാഹാരവരവുകരി ബെട്ടി നിരത്തുവാനാതു-
ജാതൻ ചെരും സാമ്പസ്ത്രയുച്ചിച്ചുകൊണ്ടാം;

172

വഴിവാടം, നേരുകളുമുഖിനരാജുവെച്ചാമജൻ, നേർ-
വഴിയുംബാൻ, സുഖം വാഴുവാൻ, വാദാരിച്ചും താനൻ;

നേനരാശ്രാഞ്ചാലിങ്ങണാരം നീണ്ടുനീംട്ടുപോകുക്കണാടി,
വീരാമജവുത്തമൊരു പത്രപദ്ധതിയിൽ. 176

* * *

ഭലാകമേ, നൃനിലാവാലിങ്ങാട നെയ്യുന്നവോ?
നാകത്തിലെ വസ്തുക്കാണ്ഡാ നരകം തീർപ്പു്?

പ്രുമലേവമെഴുന്ന വെള്ളിവിയൽക്കലുന്നുിൽ
യാമിനിക്ക താൽക്കാമുകൻ താരാക്ഷരത്തിൽ. 180

പ്രുമമഹാകാവ്യമാണിക്കണ്ണ ഭലാകമം: താൽപ്രഭോതാ-
വീമട്ടതു സർജ്ജം മിഗ്രവേഷിയും നീക്കി.

പ്രഥമര പച്ചിലപ്പട്ടിത്തളിൻ കീഴിൽ, കാല-
ക്കഴുകൻ കാൽനബം താഴ്ത്തി വെളിച്ചും വീഴ്ത്തു. 184

സർജ്ജം 7.

വേരേണ്ടതിൽ വേച്ച്.

ഭലാകരന്മം മിത്രാദയിൽ മിഗ്രവണ്ണപ്രമാക-
രമെകമത്രക്കാടിയാട കിടന്നാട്ടന.

പാശ്വാത്രപ്പറമ്പുപ്പ് വാലുമിത്രപരിശ്ചാരക്കോൽ
പാഴുളജാതി ചീരനാ പേരം ചെച്ചതന്നു ചിനി. 4

അത്തുമാർഗ്ഗവിളിയും ദാ—ജാതിഭേദം ജന്മത്തിനോ
വാഴം തോക്കുമേംമും നാട്ടുവൈജ്ഞപ്പട്ടാളം?

ബുദ്ധ, കൃസ്തു, മഹമഹമുത്തിയാരിൽക്കാണു ലോകം
മുലുസത്രമാസപത്രപമിതാ! ശ്രോംഖിപ്പു! 8

പല ജംഗിപ്പുകൾ ഒക്കാത്ത മിഗ്രശോഡ് പടരനാ
നലമേഡം നബമാലുമിതാ തുക്കേക്കുകിൽ!

സന്നാതനയമ്മത്തപ്പാക്കാൽ ക്രൈസ്തവതക്കാട്ടം
ചിന്നത്തെ, സ്ഥൂന്യമുള്ളത്തെത്തെ, ദ്രോഹിപ്പു ചേവൻ 12

വീരമുദ്ര വിരിമാറിലണിഞ്ഞെ വരെന്നു കൈകയിൽ
അസ്ത്രമദ്ദനാധരം പുജ്ജമാരമപ്പിഞ്ഞു,

വാനിൽനിന്നു വിഭ്രമം ഹിമാലയമലകയിൽപ്പോ—
വാ നിമിഷം ശ്രോംഖിച്ചിരു; പുമാരിപെയ്ക്കു. 16

ശാന്തഗംഭീരാകാരനായു് ചെന്വക്കേച്ചുമന്തിരാലു—
മന്തിയന്തരഗാമിയാരീ തമീസ്റ്റു്?

സാഹോദര്യസവിത്രിയാം ‘സുമാസിനി’ തങ്കരത്തിൽ
അസ്ത്രമദ്ദയാമസ്താമാ മാലയും നൽകി. 20

വയുവരൻ, അക്കിവയുതൻ വരമാർ മെമതീമന്ത്ര-
വിധിപൂർവ്വം നടക്കം മാല്പുമന്ത്രാന്വം ചാത്തി

“നാനാജാതിമതങ്ങളെല്ലാരേ നാരിൽക്കോത്തി നഭം
സുനാമലമാലപോലെക്കാലം കാണാട്ടു! 24

എന്ന സ്വർഘലോകക്കൃതിൻ സിംഹിധാതാവയ്ക്കുവേ,
അന്നാട്ടതു നിൽക്കം ദേശഗ്രാമപ്പിച്ചു:

“ദോഷകാപനിഭാനം കണ്ണതിൻ നിവാരണംചെയ്യ-
മെന്തഷ്യജന്മഗ്രാനി മുത്തു പരമധാനസർ 28

ആമയങ്ങളുകററിച്ചം; ജാനിയില്ലാജ്ഞന്നരയ്ക്കു—
സംപിപിതാക്കളുായ്” വാഴുകി! ഒപ്പതിമാരോ!”

സമ്മിശ്രഭാജയിലിന്ത്രക്കത്തണ്ണാഭയത്തക്കാണം—
മഹമാക്ഷോകളുകമാതാവിൻ മകരം, 32

വബന്ധനക്രാന്തിൽ ലക്ഷ്യിച്ചു തുലിക്കയാലിസ്തിനം
വബന്ധിക്കയാഡു, പ്രകൃതിതൻ ചെവതാളിക്കമാർ:

“സാർവ്വസാമോജന്ത്വം മിത്രവേദിയിൽനിന്നല്ലെന്നാം;
പുന്നുശയയിൽനിന്ന പുത്രൻ പുലരിപോലെ. 36

കമ്മ്ലേവിൽ വിജാതിയവിവാഹത്തിൻ വിത്തു പാകം
യമ്മംട്ട, ഭവാനിരു ധാര്യവസ്തുക്കരി:

ജാതിയോട് പോരടിയു കൈ പിടിയു വീരലക്ഷ്മി:
പുതപരിത്യാഗം ചെറു വീരമുദ്രയും.”

40

ഇരുണ്ട നീണ്ടിള്ള കൈവാരം നീട്ടി നെടംപുരപോലേ,-
യിരപ്പുത്തുമെ ഭക്തി നിരത്തിനിന്നു.

ജാഹാവാർവീരവസ്ത്രത്യാഗംകൊണ്ടു
ജാതിയൈക്കിഞ്ഞത്തുരയാതെയേപ്പാലെ.

44

* * *

പാതിയായിട്ടിരിക്കുന്ന പല ജാതിമതങ്ങളും -
മെന്തിമിലകളിൽ വാനോർ മലർ മഹാരിഞ്ഞും?

* * *

പ്രേക്ഷകലോകത്തിന് ദിഷ്ടിയാകഷിയു ദേവ,നന്ത-
രിക്ഷത്തിലെക്കാണിലേയ്ക്കു ചുണ്ടിക്കാണിയും:

48

സന്ധ്യാരാഗം ചെറുമ്പിപ്പുന്തികളിൽ തിളക്കുന്നും
സന്ധിക്കവേ, സത്യകാര്യി സദ്ബാംഗിരാഹം!

സത്യംകാലക്കേട്ട മയാൽക്കഴിവും സമത്പത്തി
ഹസ്തത്തിലുപ്പിക്കുമ്പോൾ പതിയു ചെങ്കാൽ; 52 (രംഗ

അതചത്തളിൽപ്പോലുമുള്ള പിടിപ്പിയും
സപാതത്ര)വെൺകൊററക്കു നിവത്തും സത്യം;

ഔദ്യമംഗിഃന്നര തദ്ദിന്നാം പ്രശ്നാജത്തമാംഗത്തിനേൽ
സാഹ്യാദര്യപ്പാരുടി ചുടിക്കുമെ സത്യം. 56

ବୀଜୁ ଶ୍ରୀ

— ୧ —

ମହାକବି ପତ୍ରି ରତ୍ନ ଲେଖଣି ଲେଖଣି

ମାତ୍ର ଶୋଷଣକାବ୍ୟଗତିଙ୍କୁ, ଅରସାହୟମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟଚାରକଟ ଅଳ୍ପିରିପ୍ରେସ
ଛିଥୁଁ ଅରଦିତ୍ରୀରଢ୍ବୀ ଶରକରୁ କଟତାଙ୍କ ଯମାତମ୍ବରକଟି ଉତ୍ସାହିତ୍ୟବ
କଣ ଲୁହ ‘ପତ୍ରମନ’ଜ୍ଞୁଁ କର ଟୀପୁଣି ଏହିତାକିଟିଯାଯକିଙ୍କ ଆତ୍ମଯିକ
ମାତ୍ର କୃତାତମ୍ବରଜ୍ଞୀବକାଶମୁଣ୍ଡକୁଁ କରିବାକିଙ୍କୁଁ, ପାତ୍ରିକୀଣିଣେଣ୍ଟିଙ୍କ ପଦଙ୍କ୍ଷେ
ଦ୍ଵାଂ ମଲିତଣେଣ୍ଟିଙ୍କୁଁ କଣ୍ଠକିଟ୍ଟମହିଙ୍କିଙ୍କ, ମରିରାଯିବାକିଙ୍କୁଁ, ସମ୍ଭାଲୁଯାତିବ୍ୟ
ଦ୍ୱାଂ ଶିଖିତାଗିଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗେରଣାଚିନିକାଳିଙ୍କୁଁ, ଯାମ୍ବାପ୍ରଦାନଙ୍କୁଁ, ମନ୍ଦ୍ରାଣ୍ମୁଁ
ନୀଲିବାନଙ୍କୁଁ, ଯାରାଛିଙ୍କ ସାବୁଅନ୍ତିମ ସରମାରୀକାଳାଂଶୁଙ୍କୁଁ, ପିଳାନ କର
ମାତ୍ରାନକିଲ୍ପର ଫ୍ରେମପ୍ରଦାନଙ୍କୁଁ ଅନ୍ତରିପ୍ରଭାବଙ୍କୁଁ ଲୋକର ରସିକଙ୍କାଙ୍କୁଁ

“ମହାଜନଙ୍କରଙ୍କ ରସିକମହିଙ୍କାଲୀ

ମମ ଶ୍ରୀମଂ ନୀଜ୍ଞଲମଲ୍ଲ କେବଳମୁହଁ”

ପତ୍ରମନ କୋତ୍ତିଲ୍ଲି ନବୁତୀରି.

I - ୧୨ ଗ୍ରହିଣୀ

ଲୁହ ମିଶ୍ରବିବାହରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରୀତିତ୍ୱକୁ କାହାରୁମାକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ,
କବି ପ୍ରାରଂଭିତାକିଙ୍କରଣ ଶଲକାରଙ୍ଗିଲ୍ଲା କମାଵଣ୍ଣୁ ନୃତ୍ୟଙ୍କ ଚା
ଯୁଗଙ୍କ. ମୟବୁଂ ମଣିବନ୍ଧିତି କର ପୁଣ୍ୟରତାକିଳିତନ୍ତ୍ରିବରଣ କର ମନମାନ
କଳ ତେଜକାଳିକାଲେଫ୍ଟ୍ରଟିଥ୍. ଶ୍ରୀକୁରାଯଣନ୍ତ୍ରକଳପାମିଲ୍ଲର ସନ୍ଦାର
ନମତତପଣେକି, ‘କର ଇତିକୀ, କର ମରି, କର ବୈଦବଂ’ ଏବାଜ୍ଞା ସ
ବେଳାବେଳା—ଗୁହିତ୍ୟୁଁ, ସଂଗ୍ରାମରାହାତିଯାଯ କର ତରଣଙ୍କ ତେଜକ୍ଷେତ୍ର
କର ଯୁଦ୍ଧକାରୀ ବିବାହଙ୍କ ଚରଣଙ୍କମଣଙ୍କ ସହଜ୍ଞିତ୍ୟୁଁ. ‘କିରଚିଗୀନ୍ତି
ଏକାନ୍ତିକିଣିଙ୍କୁଁ ଅର ସଂରଙ୍ଗଙ୍କ ଅଳ୍ପା ଲୁହ ଶେଷିବାକାଶାନ୍ତିତ୍ୱର ଏବା
ନୃତ୍ୟପ୍ରିଯିକାଙ୍କୁଁ.

1—5. ‘ചീക്കെന്ന്’=നിന്തുവിരിക്കാതെ പ്രതിക്രിയ ഉത്തരം നൽകിക്കുന്നു. പദ്ധതിയുടെ പരിശീലന രാത്രിനും—രംഗം പെരിയാറിൻ്റെ പരിസരം—ആ ചലനക്കൂട്ട് പെരിയാറിനും, ഒരു വരം വധുവു മാലച്ചാത്തന്ത്രംപോലെ, രഘീമാലക്കാണ്ഡലകരിക്കു ണ്ണം, കൃതാത്മകായും മാലസ്തിനും തുകക്കണ്ണം ചെയ്യുന്നു. ഉന്നത്തായ നഭേം രംഗത്തിൽ മിന്നനു ചലനം താഴേയുള്ള നഭിയെപ്പാണീപിഡിനും ചെയ്യുന്ന എന്നുള്ളതിൽനിന്നും പ്രക്രിയനീയമത്തിനും വിജയമായ കനാം ഇതിനംബന്ധമായ അനാചാരങ്ങൾുണ്ടും; നല്ലതു നല്പുതിനോട് ഫേരുക്കാനുള്ളിട്ടുണ്ടും. പിന്നെയും ഇതിൽ പല ഭാവാർത്ഥങ്ങളും അടിയിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്’

— -

6—8. സ്ഥാനം കഴിഞ്ഞതിട്ടും അധികം സമയമായിട്ടില്ല. ഉപമയും സപദാവോക്തതിയും അലക്കാരം. പുംബിക്കുടവയും (കരയാക്കിനു പുടവ എന്നും കരയുള്ള പുടവ എന്നും) തിരഞ്ഞെടുക്കാൻഒരു ണ്ണ വെള്ളത്തെ നൈക്കുകയും തന്റെക്കൂടും നന്ദിണിക്കുന്നതു്. പുടവയും തന്റെവെച്ചപീടിപ്പിക്കുന്നു. അതു് ഇളംകാറിൽ ആടിക്കുളിക്കുന്ന കുട്ടിക്കാറും നുഡിക്കാറും നായിക കണ്ണാനുംകുട്ടിയാണു്. ആപകാലക്കാരം. അവളുടെ മന്ദിരം പ്രക്രിയിലെ വിശ്വാസനമായ ഭാഗത്തെത്തുടർന്നും രമിക്കുന്നു. തുംഗാരവരമാണും മണ്ണാഭാവം.

9—12. അഞ്ചും, ലോകാദ്ദേശകരമായും നാലുപാടം പ്രസരിക്കുന്ന ചലനികയുടെ ഒരു പ്രതിത്രുപ്രമാണം സുഹാസിനിയെനും താണും. ധ്യാനപ്രഭമായ ആകാശങ്ങളഞ്ഞു വീംഗരിക്കുന്ന ഒരു പിടപ്പിറാംവാ? അതു ശാന്തസ്ഥാനരയാണു് നായിക—സുവസപ്പൂത്രപിണിയാണു് സുഹാസിനി എന്ന ഒരാനും. ശാന്തതയും സൗഖ്യാദ്വാനം എല്ലാം നിറഞ്ഞ വഴിയുന്ന ആ ത്രാവന്തിനു് ഒരു അസുലഭന്തീയുള്ളതുകൊണ്ടു്, തിള്ളാലും ത്രിമിയിലിക്കുന്ന സപ്രഭ്രംബം അനാഭവിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സപ്പൂമായു് ഉത്തോപ്പക്കിപ്പിരിജ്ഞും. ഇളംകാറി ആകാശത്തിലും ത്രിമിയിച്ചും സംശയരിക്കുന്നു. അതു മജരാക്കത്തിൽ സുവസപ്പൂത്രതിന്റെ സവിജ്ഞാനാണു്.

13—16. മുന്നിക്കുള്ളടട്ടും മയക്കി തച്ചാവിപ്പില്ലും ചെയ്യുന്ന രംഗം പിക്കുള്ളപ്പോലുള്ളു മാഹൃഷിസംശയത്തിലാവിലാസാഭിം—നായിക-

ജീലു. ബാഹ്യസൗംഖ്യത്തിനു കവി അതു സ്ഥാനം നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിലും അവർക്കു കരവിലും, സൗംഖ്യത്തിനുകമപ്പും കമയിലെ ശ്രദ്ധക്രമാധിക്രമം എപ്പില്ലെങ്കനും.

സൂഹാസിനി എന്ന നാമം അനുപത്തംമായിരിക്കുന്നു. അവളുടെ മുഖത്തു—കല്പംഗനകളിടെ മുഖത്തു കളിയാട്ടനു വിഡിത്തിലുള്ളതും മശാരെനമ്മല്പ്പത്തിന്റെ അളവുകാലുമായ ഒരു മദ്ദൃഷ്ടിയം ഏപ്പോഴും കളിയാട്ടിക്കാണും—അതിനെ തുപണംചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ്രഭാതത്തിൽ വൊലബാനവിന്റെ ഇളംകത്തിരുക്കിൾ തട്ടിയ പുഞ്ചത്തിൽ തിളഞ്ഞുന്നു ഒരു മുഖം(മസുണം)ഡോഡോണ്ടും⁵. സപത്വം ഒരു നിംഫും; സൂച്ചകാന്തിപോ ഒരു മന്ദ്രാജ്യേരുടെ വിലാസം മുഖത്തുനിശ്ചയിക്കുന്നതാണു് അതു പുണ്ണിരി. ഒരു വിഡിത്തിലുള്ള കളക്കവും അവളുടെ മന്ദ്രിപ്പിനെ തീണ്ടിയിട്ടിലും, അതാണു സുഭവി എന്നും പറഞ്ഞത്തും⁶.

16—18. ഇതിന്ത്യാലും കവലം അത്മാനുന്നവും അന്യതയ്യു മാണണം കവി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രക്രതിയിലെവാനം കാണാതെ മനസ്സുനിംഫിതമായ നിശ്ചയമാണും⁷. ‘എന്നൊന്ന് ഇതി’ എന്ന ചോല്ലും മനസ്സുമുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെടാതെ ഒരു കാലമാണു് കവി പ്രനീക്ഷിക്കുന്നതും⁸. ഇപ്പോൾ അതിനു വരിയും പാകക്കുയെ ചെയ്യുന്നാണെങ്കിൽ. ആതുകൾ ആതിന്ത്യായ ഒരു ചാര്യംവും നിശ്ചയിക്കാണും രിക്കു, നക്കം ത്രഞ്ചം “ഇതിന്റെ ഇതി എന്നതാണു്?” എന്ന അനേന്ത്രപ്രശ്നിക്കരിഞ്ഞോ മണ്ണമാരായ മനസ്സും എത്ര സൗംഖ്യമുണ്ടും സൗഖ്യാല്പവും ഒരു വ്യക്തിയെങ്ങാണോലും ‘എന്നൊന്ന് ഇതി’ എന്ന ചോല്ലമാണു് അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യുക. ഇതിയും ഒരു മാൻഡിൻ, ഇട്ട് രഘുമെ പിന്നെ ഏതുഡിക്കി. ഇതെന്നും⁹ അസംഖ്യയിൽ ഇതിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കാണു് കവിതുലിക്കയ്ക്കുവിപ്പിയമാണുള്ളതെങ്കിലും, പൊതുജനങ്ങളിൽ മുക്കാലേ അരയും അതി ചോലിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ‘ഒക്കെവർത്തകന്തു’ എന്ന ക്രഷ്ണിലും പറഞ്ഞുന്നതുനുണ്ടും. കന്നു എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് പരിണീതയാല്ലെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

18—26. പുഴക്കരകളിൽ മദ്ദനിലവിലെ സ്പൂഡാവിക്കമാണു ബ്ലൂ. നാംകി ഒരു ശിരീഡുക്കുക്കണ്ണിന്റെ മുഖടിലാണും രിക്കുന്നതും¹⁰. ഒരു കാമുകചേപ്പിത്തതക്കാവി ഇവിടെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. സംശിശ

ശുദ്ധരമായിരിക്കുന്ന ആ വള്ളൂനാ മരഞ്ഞാവിൽക്കുയറി പൊൻപു കുറഞ്ഞ നായികയുടെ ലൈഡിങ്കുലാഫിക്കുന്ന; നീലാളക്കണ്ണക്കു റൂതുമഴ ടീക്കുന്ന. ഇംഗ്ലേഷന്റെ പ്രത്യേകിയുടെ മനോഹരതയ്ക്ക്⁹ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചു. തീളണ്ടിയിനു പാഞ്ചമിച്ചുപ്പുക്കുലയെ ഒരു മെംബ്രണ്ടിന്റെ വണ്ണം വന്ന മറയ്ക്കുന്ന. അവളുടെ മനസ്സിലും അതിന്റെ പ്രതിസ്ഥായ പതിഞ്ഞു. ഔമംഭാവനയിൽ ലഭിച്ചിരുന്ന മനസ്സിൽ അതിനെന്നേതാ വലിയ വിജ്ഞാനം നന്ദിക്കുമെന്തി കൈ അങ്ങരിച്ചുപ്പാർക്കുന്ന അസൗണ്ടിംഗും മായിക്കുന്ന.

26—30. ഒരു അമ്പുരായികയിലെന്നപൊലെ കവി ‘പരിശാ മഹിസ്തി’യെ (കുറഞ്ഞ അംബത്തിലും ക്രമാഭതിയെ ഗാഥപന്നംചെള്ളു വായനക്കാരെ ഉക്കക്കണ്ണാകുലരാക്കി അതുപോലെയും¹⁰ ഇടംകുട്ടക്കുന്ന ഇണം) അത്രുന്താ ദിക്കുക്കുന്നണ്ടു¹¹. അൾപ്പാല്പാ ചീല നിശ്ചക്കു അഞ്ചുമിഞ്ചു. കവി കാണിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഇതിസംഖ്യപിച്ചു ചീല അവധാരകളാൽ ബാധിതയാണ് നായികയുന്ന സ്ഥാരിക്കുന്ന. ഇന്ത്യാമാതാവിനെ കവി സംഭവായനംചെണ്ണുന്ന. ഇതിയുടെ അധികാരിപ്പു അപൂർവ്വതയാൽ എന്തു ഇന്നുംതോണി കുള്ളീതം കൈയുമായു് കഴിയുന്നതു¹²? എന്തു പ്രുമം ദില്ലിയിൽത്തന്നെ കരിഞ്ഞതുപോയി? എന്തു നെട്ടവീംപുകൾ ആകാശങ്ങളിൽ ലഭിച്ചു. ഇതെല്ലാം എന്തിനും വേണ്ടി എത്തുന്ന ആര രാക്ഷസൻ നിമിത്തം ചീല സപാത്മികരം കട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചു—വെറും കൂത്രിമമായ—എവലം അസൗണ്ടാവികമായ ആ ഇതിയുടെ കളിക്കുകൾ കൊണ്ടു¹³ ഉള്ളി കുപ്പുപ്പുടുക്കാം! അബെദ്രതം വിളിഞ്ഞതാണു് ഇത് പുണ്ണ്യമി. അവിടെ ദിനാഭാവന ഇന്നിപ്പുക്കുന്ന ഇതിമതകളുകൾ തശ്ശു, സ്നേഹംതുടങ്ങിയ വിളവുകൾക്കു കോട്ടുടട്ടി, വെളും പാഴുനിലമായി നന്നിന്ന്; ചുഴിക്കുട്ട മായിച്ചു; അതു¹⁴ അന്നാചാരമാണു്.

30—36. ഏതു രാശ്വരി, ഏതു ഇനസമുദായവും, സപാതന്ത്രം എന്താണു് എററവും ചീല മതിക്കുന്നതു¹⁵. എല്ലാ അവധാരകളും ഒഴിച്ചു നാട്ടുന്ന കോടിക്കുറയാണു് അതു¹⁶. ഇവിടെയാക്കട്ട, ഇംഗ്ലേഷനും അടിക്കുക്കുകുന്ന സപാതന്ത്രപ്രക്രിയക്കുന്നതുകൂടി ചേരു വാരിയെറിയുന്നു. അതായതു സപാതന്ത്രത്തിനുവേണ്ടി കാരാത്തത്തം പ്രയതിക്കുവോം, ഇതി, അന്നാചാരം ഇവ തടഞ്ഞ തട്ടിനും തന്നു. ഒരു വക

ഭാവതന്മാർ മാത്രമെ കണ്ണ നല്ല സാധനങ്ങളിൽവാൻഡി ബോധിച്ചില്ലാതെ ചാളിവാരിയെറിഞ്ഞു ചീതയുംകൊണ്ടിട്ടി. ഈ ഒക്കരളിം അമ്പവാ ഭാരതം സപാതത്രുപ്പിംബാധമുള്ളവക്ക് നിവാസഃയാഗ്രഹമല്ലാതെ ദാനിരിക്കുന്നു. ഈ ജാതിമതാന്യകാരണത്തിൽ ഒരു കിരിയെങ്കിലും കൊള്ളൽത്തിക്കാണിക്കു വാൻ തന്റെജീളിട്ടു്? തിരി പോരാ, വലിയ വൈഴിപ്പുംതന്നെ ദിവസം. അതുജും വലിയ ഇരുട്ടാണു് ഉള്ളിട്ടു്. അനന്തചുരംതാരകാർക്കും അടക്കിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കരിക്കടലാണു് ഇന്നുതന്നെ മതം. അടക്കാവന്തിക്കും വെതലംകൊണ്ടു പല ഇംഗ്ലീഷ്യം കൂട്ടാവണ്ണല്ലോ. ഇക്കാണം സർവ്വ പ്രത്യുംബാണിച്ചും അസമർത്ഥകളിം ജാതിയാകുന്ന അടക്കാവന്തെലംകൊണ്ടു കാട്ടുന്ന മഹാജാലമാണു്; ചില ഇന്ത്യാഭാവക്കട വില്ലയാണു്. അവൻ ഒരു പിലിക്കെടട്ടുതു പ്രയോഗിക്കുന്നാൽല്ലോ. ജാതിയെ വിണ്ണം പിലിക്കെടട്ടുകൾക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനീൻറെ പ്രയോഗത്താൽ ഒന്നില്ലോ അതുകൂടുതു നാലുകെട്ടു കൊണ്ടു. അതായതു ജാതിയുടെ നാലു വിഭാഗം, ചാതുപ്പംവല്ലും, ഇന്നങ്ങളെ മേലിപ്പിക്കുന്നു. ഈ നാലുകെട്ടില്ലാണു് ജാതിയെരെ നട്ടംതിരിക്കുന്നതു്.

36—48. നമ്മുടെ നായിക ഉയൻ് വില്ലാഭ്രാം ചെയ്യുവള്ളുണ്ടു്. വില്ലാഭയവാസത്തിലെ മുണ്ണങ്ങലെ പുക്കി തു് നും. അനന്തചുരംക്കുള്ളടക്ക കുറയ്ക്കുന്നതിനു പഴിക്കിട്ടിട്ടുംപഠിപ്പിനു സാധിക്കും. പത്രംപരം ബഹുമാനവും ഉദ്ദേശ്യിക്കുന്നതു വില്ലാഭാവത്തിന്നുകൊണ്ടു. കന്നിച്ചു പെരുമാറകയും, കന്നിച്ചു പറിക്കുകയും, കന്നിച്ചു പിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവക്ക് പദ്മദിക്ഷാനിനു പല മാറ്റങ്ങളിം മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കു മല്ലോ. അവധാരകളിൽനിന്നു് അക്കന്ന നില്ക്കുന്നതിനു്, ഈ നാരകു തതിൽനിന്നു സ്വർഘ്ഗത്തിലേക്കു വെച്ചു ഒരു കേരാണിപ്പട്ടിയാണു ഭാരതീയ സോഭരിമാക്കു വില്ലാഭയം ഏന്നു്, അതിനീൻറെ മുണ്ണാ അന്നവീപ്പറിഞ്ഞെ നമ്മുടെ സഹജ പ്രംബന്നിക്കുന്നു. കവി വില്ലാഭാവയെ പല ആപത്തിക്കു ഉള്ളവനുംചെയ്യുന്നു. സാമ്ഹാണ്ട്യം കൂഷിചെയ്യുന്ന ഒരു വിഡിപ്പുംഭായ കെൽപ്പാടമാണു്. കൂഷിച്ചു പുംബാരമാകുന്ന കൂളക്കൈപ്പറിച്ചു നീക്കാക്കുള്ളണ്ണതിട്ടാണു കൂഷി. മനസ്സിൽ കട്ടിപ്പട്ടിച്ചു കീടകുന്ന കൂട്ടാണും അതായതു് അനന്തചുരംപരിനീതകൾ നീക്കിക്കുള്ളണ്ണു് ഉള്ളതുജും മായ മുണ്ണതന്നെ, സപാതത്രുപ്പം മിതലായവയെ ഉണ്ടിക്കൊടുന്നു, പ്രക്ഷേ

ശൈപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഉലയാണ് വിഭ്രാബയം. അതിനി=ഭാതവിംഗഡം ചീട് ഞെരു തീഡിയടക്കന്നുപാലെ സപാടിമാനമാകുന്ന തീരപ്പുരികൾ റ്റില്ല മായണിയാണ്. വിഭ്രാബാല മാതാവാണ്. ഇവിടെ ഉട്ടി വളരുന്ന മുല്ലപ്പാൽ രേഖയാണ്. സപാതത്രും സമത്പാം മുവ യോച മല്ലിട്ടുന്നതിനാലെ മുന്നാദാർഡ്യവും, അറിവും ആദിലാചനയും ആണ് നടക്കു പ്രദാനംചെയ്യുന്നതു്. ഒരു ഷൂജതാടത്തിൽ ചെബുകപ്പേരും കണ്ണിം ചെമറാവിപ്പും കണ്ണിം എങ്ങാണെന തുനന വായു ശ്രസിച്ച അക്കി മനോഹരമായി യാതായ ഭിന്നഭാവനയും. ഇടംകുടക്കാതെ വിരി ഞെരു വിള്ളഞ്ഞുവാ, അതുപാലെ ഭിന്നവസ്തുക്കാരായ വിവിധ സൗംഖ്യം നേരിച്ചു വിഭ്രാബംനെന്തിൽ സപാതത്രും (ഇംഗ്ലീഷിലോസം സ്റ്റ്രീസപ്പറപനായ ഇംഗ്ലീഷൻനെന്തിൽ സവ്ചരണചരണേക്കിലും ഇന്നാവകാം മായി നഞ്ചകിയിട്ടുള്ള തന്നെ നിശ്ചാസം—അതുയ്യും ഉള്ളത്തുമാണ് സപാതത്രും) ശ്രസിച്ച വസിച്ചു.

48—52. ബാലവല്ലി=ഇളംകൊടി. (വബ്ദയാരിഡിക്സ് എന്ന പ്രമാണം അനുസരിച്ചു ബാല എന്ന തല്പുത്തിനാ ‘വാല’ എന്നുകൊടി കവി നീംഭേദിച്ചിരിക്കാം.) ചേലച്ചുറിക്കു പ്രേമലേവനം നിശക്കപ്പിച്ചിട്ടിരും, ഇലക്കാരിക്കാം ലത പ്രജ്ഞാംഘടനയെ മറച്ചുപോലെയുണ്ടാണ്. നിശക്കപ്പിച്ചു എന്നതിൽനിന്ന് വളരെ വിലയുള്ളതു വസ്തുവാണെന്ന സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉപമാലകാരം. അംഗ്രൂഡി പഞ്ചമിച്ചുപ്പുരും ഇളംനിലവായും ഷൂജതാടി മഞ്ഞിയ മട്ടിലാണ്. ഒരു കാലു സൂസ്=പഞ്ചമായും വായിക്കാതക്കു വെളിച്ചും ഇല്ല. ചാരുപ്പരിശീലനതിലല്ല ആമ്പന്തി കുഞ്ഞി പുണ്ണിലായിരിക്കാം അതു ‘വായിച്ചുംനാ കവി ഉണ്ടിക്കണം; അമവര അതിലുള്ള മഞ്ഞിതന്നെ സപയം പ്രകാശമാ? ഇതിൽനിന്നും ഏ മാധ്യമില്ല, സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അകത്തു മുഖമായി വായിക്കാംതാക്കാക്കാ എഴുയിരിക്കാം. ഒരു സമലവും ഒരു സമഞ്ചവും സ്വീകരിച്ചുതു്. ഒരു പ്രേക്ഷണവനം ഇതിനാമുന്നു രണ്ടുനൂറും ഒരുവന്തി വായിച്ചു് ഒരുരു വാക്കാക്കാരാ വാചകവുമായി നായിക പരിചയിച്ചും രിക്ഷക്കണം. ഒരു കാതിനെന്നു മലമാധ്യമായിരിക്കണാം അല്ലെന്നു ജാതിമതചീനതക്കാ.

52—56. കാമുകകുഞ്ഞി സപാഭവാ ഇക്കാത്തിൽ കവി നീഡലിച്ചു കാട്ടുന്നു. സൗക്രാന്തിക പാതിപ്പുത്രയന്ത്രെ കക്കന്ന ഒരു കളിക്കല്ലു, വഞ്ചകന്നല്ലു, വെളും പ്രാശമാധിംകൊണ്ടു ചട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ചപലസപദം

വിയപ്പു നായികയുടെ മാനസബന്ധത്തും അതായൽ — സംസ്കാരം — യാ ശ്രദ്ധയിനയാഡി ഇണങ്ങാളാണ് ഒരു കാര്യക്കരണ അതകർഷിച്ചതു്. അസാധാരണമായാണോളിയ ഇണംഗണങ്ങൾ കണ്ടും ഒക്കും എറിഞ്ഞ അതുണ്ടാണ്. വെറും മുഹൂർത്തബന്ധത്തിൽ ഭേദിച്ച കാമക്കാമരമല്ല. ഒരു ദംശ ചുരിണി എന്ന സംഖ്യലും കൊയികയും ഒരു ഉന്നസ്ഥിനിയും ദണം സ്പൃച്ചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രൂമത്തെക്കാലും നായികയും ഒരു ഉന്നസ്ഥിനിയും ദണം പ്രൂമത്തെക്കാലും കൂരും. പ്രൂമത്തെക്കാലും ദണം വികമാണും ചെങ്കു ദണം കരാളാണു് എന്നു് അതു ദിവ്യപ്രൂമത്തെ നായകൻ കാണുന്നു. പുഞ്ച അതിനും ദണം ഒപ്പുമാറുന്നു. വിരിഞ്ഞു വിഴുങ്ഗുന്ന ഒരു പുഞ്ചത്തിനു നേരിട്ടു പ്രണയത്തെ അല്ലെങ്കിലും ദംബപ്പുട്ടത്തിലെയക്കിഃലും എന്ന ദണ ചെങ്കു് അചവരവന്നുവരുപ്പാലും പൊട്ടിക്കുന്നതിനും കൈനീട്ടാത്തവനുണ്ടു് ഹും കാരുകൾ. ‘പാണി നീട്ടകു്’ എന്ന തിങ്കനിനും ചാണിപീഡന താനിനും എന്നകുട്ടി ധപനിപ്പിക്കുന്നു. പ്രൂമയാതകമാർ ദിലാക്കുന്നതിൽ പലകളും. ദിഗ്രിയവ്യാഫാഹമാണു് അവരുടെ ഖാദിക്കുന്നതു്; ഇതു ത്രംപ്പുമരമല്ല.

56—60. പ്രൂമം വെറും ചാപല്ലുംകൊണ്ട് ഒന്നിച്ചുതല്ല. ഒരു പ്രത്മാണു്; വിശ്വാസയോഗ്യമാണു്. പകലവിനും സൂത്രങ്ങൾ സാന്നിശ്ചയംപോലെയും, മേലുന്നതിനും കടലവിന്നരം അതഞ്ചുയതപാപവാലെയും ഒരു പ്രത്മായി വിശ്വാസിക്കാവുന്നതാണു് തന്നെ നില — സൂത്രംനേപ്പുരാലും പ്രതാപവാരം കടലവിനുംപുരാലും അരബാധ്യതയുണ്ടാണു് എന്നു്. നായകോൺകൾക്കും. ദിനംപോലെയും ദമാലംപോലെയും ദാരാങ്കും പരിഞ്ഞും ദിയുമുള്ളിട്ടിവളാണു് നായിക. മഹത്തൊയ്യ ഒരു കുത്രും ‘പലാകത്രും ചെങ്കും എന്നും മഞ്ഞാത്ത യഞ്ഞും’ അവരും ഭാവിയാണു്; അതിനെ വെള്ളംയും വിശ്വാസിക്കാം. അതുപോലെ നായകനിലും പീശും വെള്ളം. റൂഡിട കവി ഒരു ലോകത്തപരവും, ഉണ്ടും തുരുംജാരിം ചെങ്കും ആനതായാൽ അനന്തപരകിൽനിന്നീ നീട്ടിമെന്നും ഒരു ഉണ്ടും വെള്ളം പ്രകതമാക്കുന്നു. മിഞ്ചവിവാഹത്തിനൊന്നാങ്ങളുണ്ടു് ഒരു ദശ സന്തുരുമാണണാനും അതിന്നും ദിനപ്രവർത്തകമാർക്കു് എന്നും അഞ്ചാങ്ക നീതിയിലുണ്ടാക്കുമെന്നും, കുടാതെ നായകൻ ഓഡിത്തത്തിൽ മരറരാഞ്ഞ മഹത്തായ കഥകും കുടിച്ചേരും വിശ്വാഫാതനായും അതിനും പോകുന്നവെന്നും കുന്തുട്ടി അററിയിക്കുന്നു. വിശ്വായരും സൂജേങ്കന തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരി

എം. സുവിജീവണ്ണകൃഷ്ണൻ കെവപാലപ്പുങ്കുട്ടാൻ പരിശീലനാവത്ര്യം നായികൾം. അരിയായ ശ്രദ്ധമവസ്ഥമില്ലെങ്കിൽ അതിനു സാധിക്കുമോ; എന്മന്ത്രാഖ്യാനം ഉപരി റണ്ടിക്കണ്ണതു്.

60—61. പൊതു ആചാരങ്ങളിൽ കാലം കഴിയാംയീ. നവാഹം ഇതു പറിഞ്ഞ. അതിന്റെ പെട്ടെന്നും മുഴുളാക്കണമെന്നും ഇതു കേൾക്കുന്നു— ‘ക്രിസ്തീ, ക്രിമതം, ക്രി ബൈവു് എന്നതു്. സഹായകവചങ്ങൾ ഓക്കെ വരുന്നു. ഡീരിംഗ് അർജ്ജനന്മാരുണ്ടും ദേഹം. ചട്ട സ്വർക്കുമാണെല്ലോ. സപാർത്തമാ രക്ഷപ്പും കമ്മ്ലൂമീറയ അനാചാരാദ്ധ്യക്ഷായരിപ്പിച്ചിരിക്കാണു്. അതിനു ഭറ്റിച്ചേരുവാം. അപ്പും ഇതിനു ചെണ്ണയിക്കാം.

64—65. ഇതിനു അസമതപം ഉണ്ടാക്കിത്തീന്തിന്തിക്കുണ്ടെല്ലോ. അതിന്റെ ഉംഗപത്രാസം നവയുഗത്തിലെ പട്ടനാഭത്തിൽ ലഭിച്ച പോയി. സന്നാതന്യമന്ത്രപം അസമതയുടെ കണ്ണൂകംരമുണ്ടു് ഏ വരത്തിൽ ഇട്ടി മുഴങ്ങിയും അറേരു വേനലിന്റെ അവതിയായെല്ലോ. അസമതയു് അവാവുനലിനും സശ്രദ്ധം നോക്കു. നവീനഭാരത ക്രിന്റെ ദക്ഷതിയിൽ മനും ‘ക്രി ഇതി ക്രി മതം ക്രി ബൈവു് എന്നു മഹാത്മപരിക്കും. ഇത് തതപം ചോരയിൽ അലിന്തുചുവന്നു ദാവിതലമുക്കരാ ഉയൻ കാണാട്ടു. സൗതിശ്വമങ്ങൾ കാലത്തിനും ദഭത്തിനും അനാസരിയ്ക്കാതായി. സപാർത്തമന്ത്രിയന്മാരും, ഇട്ടിങ്ങിയിലും കൂടിക്കുമായ ചീലത്തെ മ്രൂസപ്പും ദായന്തരിക്കുന്നു മരിന്നിശ്ശേഷം അവയിൽ പീനിട്ട പതിനേണ്ടിക്കുണ്ടു്. വിജാതിയ വിവാഹത്തിനു ചീലൻ ദേശ്ചു കൂപ്പിക്കരായിരിക്കാം. ലോകത്തെങ്കും കാണാതെ അസംബന്ധിക്കും, അസൂത്രപ്പും നാട്ടിക്കും, അനാചാരങ്ങളും എടുക്കിൽ കാട്ടിയും കാട്ടിക്കണ്ടിലും ഇതൊരു ഇതിന്ത്രാനന്ദാലയാക്കിത്തീപ്പും തുമ്മിക്കുന്ന ചീല സപാർത്തമന്ത്രത്തിന്റെ അപ്പുപ്പും കുട്ടിശ്ശൂത്തിന്തിക്കുള്ള റാസനങ്ങൾ അതുകൊം തുന്ത്രാർ മാത്രമേ കുറഞ്ഞുകുയ്ക്കുള്ളൂ. ഉയരത്തുനിന്നു് കഴുകിവരുന്ന നാട്ടിമ്പരം, പാതത്തിന്റെ താഴുവരലുംബന്നുള്ളൂ പച്ചക്കല്ലുപാലു സസ്യശ്രൂഢാക്കിത്തീക്കുണ്ടു്. ഇതു റാറിനിനിക്കുമ്പയരത്തിനു് ക്രി പത്രപുമാനോ? ഇവിടേയും മാല ചൊത്തുക എന്ന പ്രയാഗത്തിന്തീനും നായകന്റെ വിവാഹവുത്താനും സുചിത്രമരായിരിക്കുണ്ടു്.

72—80. തൈനാല്പിക്കൻ ആ പുസ്ത്രം, മലമശയ തുടിപ്പാണ് അ ലേവനാനാരം ഒരു പിടവനിന്റെ നിലയിൽ സുദാശിനി പദ്ധതി ചുമ്പിച്ചു. ഇതു കാര്യക്ഷാധാരാനാണെല്ലോ? അനന്തരാ ആ മധുകരി ചിന്തകളാകന ചീറകൾക്കു അടിച്ചു. മനസ്സിന്റെ ചീറകൾക്കാണെല്ലോ? ചിന്തകൾ. നാഡികളും പുല്ലിന്റെനുജ്ഞങ്ങൾക്കും. ശാഖ = അതു എവർട്ട് വെച്ചും എന്നും “ഉണ്ടാവിൽ ഉദയമായി” ഇത്രാണി വരികളിൽനിന്നും പിന്നീട് സുസ്ഥിപ്പം ദാരം. (ഒരു മറ്റരാധാന്തിൽ വെച്ചു) ഒരു അവധിയിൽ കുറച്ചും സംഭവജ്ഞാനം ഫോപനം ചെയ്തു ഉൽക്കുന്ന വല്പിപ്പിക്കായാണ്. അവളിടെ എല്ലാക്കാരും പൊള്ളുന്നുണ്ട്, അ നാനാ സംഭവം ഒരു കമ്മിറ്റിയെ മറ്റതുമുള്ളുകളിൽ ഉണ്ട്. ഇതുപോലുമാറ്റം അരുംക്കണ്ണാളിയിൽ ഒരു കുട്ടിയെ മറ്റതുമുള്ളുകളിൽ ഉണ്ട്. വാലവവല്ലീ” വാലവവല്ലും കുട്ടി സുച്ചിക്കനു. ഉയരം ഒരു ഘോഷണയിൽ ഒരു പടരാൻ ഉന്നം വെച്ചിരിക്കുന്ന തു. ഇതുപോലുമാറ്റം അരുംക്കണ്ണാളിയിൽ ഒരു കുട്ടിയെ വരാനു ലഭിക്കുന്നതാണുണ്ട്. സംസ്കാരംബിനിയായ നാഡികളും ഉംഭരം. അവളിടെ എല്ലാക്കാരും നാഡിക്കും വസന്തം; വസാതാഴപാലു അരും മംഗനാടവും ദാനത്താഞ്ചുവു മാണം. അഭ്യന്തരാനുഭൂതി ഒരു വസന്താഹമം ഒരു ഉദ്യോഗത്തിൽ എന്നു ഒരാഡ നമാശിരിക്കും. മരക്കുന്നിയിലോണക്കിൽ ആ പുസ്ത്രങ്ങളം നില്ക്കുവം തന്നെ. ഉചിതമായ വരസപ്രകാരം, ഇവിടെ സുച്ചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു പരസ്യപ്രക്രിയയാണും പരസ്യപ്രക്രിയയാണും ഉണ്ടാവുന്നതാണും.

80—90. നേന്തു ഒക്കെന്തിരിപ്പുമത്തിനിന്റെ ദക്ഷിംബന്നു പഠം=പ്രമാണിന്റെ പുസ്ത്രവിശാസം ലോകാന്തരജീവലു ഇരുട്ടിൽ അപുമ്പ കാശ, വഴികാട്ടനു. ഒരു ഓംവിതമുഖം, നിശ്ചൽ കാട്ടിപ്പതിബന്ധമാണു തന്നീൻ അപ്പുക്കുമാണുട്ടിപ്പുനു” അന്തംം. ദാഡിയക്കുന്നിഗ്നി, ലോകകാരാണ്ടുനിന്നും, സഹാതന്നയമം ചാടിസ്തും മുൻതിയായ ആ ദാരൻ ‘ഡാം’ എന്ന് ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ഒരു ജാതി ഇത്രാണി സന്നാതന്നയാർത്ത തപ്പനിന്റെ അവാചകൻ എന്ന നാമംതന്ത്രിലാണു. ‘അംഗാചാരവിഷയം ഇ’ അവല്ലപാറിച്ചുകൂടി ജാതിസ്പൃഷ്ടിനിന്റെ ഒഴംക്കും മണ്ണി. എത്രയും സംഭവസ്പൃഷ്ടി അനുഭവരം, പാരിപ്പാറിയുവാൻ ആരിയുന്ന ധന്താവിരന്ന ഡാഡിയും അഭ്യന്തരാനുഭവവും ദാരത്തിന്മരിക്കുന്നുണ്ട് അവരും അരുംസിക്കുന്നു. അടക്കിക്കുന്ന പാരിപിന്റെ വായിൽ കുട്ടിക്കുന്നതു അപാരകരമാണെന്നും. അഭ്യന്തരാനുഭവ = പുതാം നാഡുപ്പാരലു താനു ഭന്നാണിയിൽ ചെന്ന മല്ലിച്ചാം താം” ഇന്നും ഒരു കീഴിക്കുവിരുന്ന ഗുച്ചിപ്പിക്കാനും. പാരിപാരിച്ചുകൂടി അതിനും കുറുത്താണി കുറുത്താണി വുവാവാരന്നക്കിടക്കുന്നു. യാത്രയിൽ അവരാഡാഡാഡിന്നീറ്റ്

ങങ യുവാദ്വ പ്രഹരിക്കിൽ അ മുറിയിൽ ദയിക്കാരായി എന്ന സർപ്പരിപ്പ് ക്ഷേമം “ചുഴിയിൽപ്പെട്ട ചുററിയ ധാത്രികരന്” ഇരുംബി ഭാഗങ്ങൾ എന്നു ക്കക്ക. ഏതൊക്കെ ഭാവിസുംഭവത്തിനെന്ന് നിശ്ചൽ കാവി കംട്ടിത്തങ്ങൾ. രംഗം മാറ്റണ: ചുരുക്കംമരണത്താട്ടകുടി നബിയുടെ ഇത്തപ്പുറവുമുള്ള പദ്ധ്വിലമര കരാട്ടിക്കിനു⁹ ഇടട്ടുകൊന്ന ദേവത ചാടി വീണാ; അന്നു കാരംമഞ്ഞം പരന്ന. ഇങ്ങനെന്ന നായികയുടെ ചിന്തയെ കാവി അവാസനീപ്പിക്കുന്നു.

2-10 സർപ്പം

കമാരംഗം പെരിയാററിനെന്ന് തീരംതന്നെ.. പ്രശ്നാജി ആരുള്ളുക്കുമ കഴി സെറു വളരെരഹ്യമാണ് ഈ സംഭവം നട്ടെന്നു.

1—8. മാർത്താജയൻ ഇവിടെ പ്രതാപവിധാ നായകൻ. മേലുചീ ഫ്രമാണിവിടെ പ്രക്തത്തിൽ എസ്. എൻ. ഡി. പി. മരായുംഹരി എന്ന് ഒര ചീതും മനസ്സിലെ സൂരണ അംബവരത്തിൽ മഹിഷശയും. സസ്യാകാലം— പടിഞ്ഞാറെ ദിക്ക് പവിഴ്ത്തുകളും പോലെ ഇരിക്കം. കവിക്കല്ലൂട്ടുകൾ=സുഹാസിനി സംസ്കൃതബ്യൂഡിംഗും പ്രക്തതിനിനിപ്പിക്കണ്ണത്തിൽ തല്ലറയും അതശ്ശാം സുചിപ്പിക്കുന്നു. കാറിക്കെക്കുടിയുടും പോലെ മനസ്സു പിടിഞ്ഞു. എന്നൊരുവാൻ പോകുന്ന സംഭവങ്ങളെ പ്രക്തിനീന്തുവാൻ അനുരംഗത്തിൽ തന്നെ സുചിപ്പിക്കാറെന്നു¹⁰. സുഹാസിനി പ്രക്തി സെംഗട്ടുത്തിൽ ലയിച്ചു പാട്ടപുട്ടകയായിരുന്നു; നാദം നിലച്ച വീം പോലെ ആ കൂടുന്നു, വിരമിച്ചു.

8—20. അതയാക്കിയാഥാ=സുരത്തുന്നുനിനു കാണുന്നതിനു നീനു സ്നാനം ഉപകരിക്കുമ്പോ. പിന്നീട് നായികയുടെ വിചുരം വിന്തുസ്ഥി ക്കുന്നു. സവീസ്മാനപ്പത്തിൽ മാലപ്പു ചേഷ്ടിക്കുന്നു—നബിനരല്ലുണ്ടാരി ചോഴിക്കുന്നു; എത്ര തന്നെ നബി കോച്ചിപ്പിത്തനുംബാലും നായിക അതിൽ മാടിക്കൊള്ളിക്കും. അതുപോലും അ നബിയുമായും പരിചയമുണ്ടു്. ഒട്ടി മറയംഡായിരിക്കുന്നു. ഡിരയായ നായിക സ്വന്തരം ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ചുട്ടാം എന്നുണ്ടു്. കാറി മറയംഡായിരിക്കുന്നു. കാറിക്കിൽ അതിനെന്ന് പരിചയമുണ്ടു്. ലോകാപക്കാരംതും അപ്പിക്കാനുണ്ടു് അതുപോലെനാണു് അതുപോലെനാണു്. കാറിക്കിൽ അതിനെന്ന് പരിചയമുണ്ടു്. ലോകാ

സംക്ഷിപ്തമായി ഒരു പേരിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്—“മനസ്സിലെ പറഞ്ഞു നാഡിക്ക ചെവിയിൽ കുറഞ്ഞതാണ്.

20—24. മലയിൽനിന്ന് പുശ്രവാല ചാട്ടപരലയും, അതുകൊണ്ട് മലമുഖത്തിൽനിന്ന് ഒരു തേജസ്സുടന്നവീണാതുപാലെയുമാണ് പെട്ടുനാളുള്ള ചാട്ടം. മുഹമ്മദുവി യാത്രക്കാരൻഡർ ദുവിൽ പെട്ടുനു വെളിച്ചതിൽ വിരിഞ്ഞ വെള്ളിവാഴ നോട്ടുപാശലയും, അതു നബിയുടെ ഓയിൽവൈത പുശ്രവാലയും പൊതാറി. യാത്ര കൂരൻ ഒരു ഗംഗിനു പുഞ്ചംനാബാണിനാരു കുല യാന എൻ ദബ്ദ് ദാ നീകാണട റൂച്ചിപ്പുക്കുന്ന പുഴയിൽ പെട്ടാൽ നിശ്ചിയാദമില്ലാലും, കപ്പയാനയും, ചുളിയിൽ പെട്ടാൽ തിരിയും.

24—38. നായകൻ മേരാലസ്രപ്പുചേപായി. ആണവെക്കവല്ല
അതിൽ ലഭിച്ച കാര്യക്കൾ പാലബ്. കമാനുചരാ. ഒരാക്കം പൊങ്കി (നബി
ഇപ്പോഴാഴിയെ തുടക്കാൻ വെക്കിട്ടിയുപാലബ്) അതിൽ കുടിയംഗ്യിര
(കൈ വിധവാപല്ലവും മാധ്യകരാത്തവശ്രൂഷ ഗുചരാ) വെൻ്റെ ഭാരം, ഇ
വിരുദ്ധ യാത്രാർന്ന് താമാലസ്രപ്പുട് നാശക്കിൽ ഒരു വെള്ളം ദില്ലാക്കി
ഒരു കുറഞ്ഞിയുണ്ടാക്കിയ രൂപത്രാനു ചോരാവും പ്രാസാം കുടിയുണ്ട്
യാലബന്ധ വിധാ വിളിച്ചുവും, നീണ്ടുപുള്ളുവും, ഒഴജാത്തുവും. അല്ലെങ്കിൽ
മകളിട്ടെ ഡിരിക്ക കണ്ട് വാത്സല്യവും അടക്കിമാനവും, നീറഞ്ഞും അതബിംഗ
നാ ചെച്ചുവാ. നബ്ലൂസിന്റെ സാത്തിയാണ് മഴവില്ലു—നബ്ലൂസ് അതിനെ
തുടിക്കണ്ണാരി ഇതിലും അധികം ദാഹിത്താനുകയില്ല. എസ്ത്രോഗ്രൂവും അ
ല്ലെ വെൻ്റെ അടക്കിമാനവും, ഗുചിപ്പുകിക്കണ്ണ. സ്വപംബവിക്കായി പിരാക്കരിക്കു
ണ്ടാക്കണ ഒരു മഥനാഭവാദിജിത്ത്. (ആക്ഷുദ്ധായും) ഇതു ഡിരിയും സം
സ്കാര ബുഖിയും മുക്കിയും അംഗരുചരായ ഒരു വരഞ്ഞെ ചിറി; ഇ
തായിരിക്കണ്ണാം ദാഖിയിൽവയ്ക്കു എന്നീനുകാശിയയും. എതിരെന്നുകുക—
വെപ്പട്ടണം ഒരു തോട്ടം മറതുന്നുണ്ണാം. തന്ത്രം സാരം കാശിക്കു ദിക്കാഖിയില്ലും
ഇടയില്ലെല്ലാം.

33-43. ഇന്നീ കമ്മറ്റിയ തീവ്രതാം തുടക്കമായും. യുവാവിരുന്ന എടുത്ത സുഹാസിനിയുടെ അപ്പുൾ വിട്ടുംലക്ഷ കൊണ്ടുപോയി. അന്നും തൃജാമേഖലയുള്ള വിസ്തുരമാരാത കുമാര തീയ്യു യോഗിച്ചു അംഗങ്ങളെ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കുന്നതു. ദേവാധികിംഗ് പ്ലാറ്റ്, സുഹാസിനി അടുത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. അടുത്തയാർ ഇക്കന്ന അവർക്കു ഇത്രുണ്ടിയും (അടുത്തം സ്വപ്നപ്ലേശക്കുപാതയാണല്ല). അനുഭവിക്കുന്നതുമായ സഞ്ചീ വരകളി വിവക്ഷിപ്പാ) ബാഹ്യിക്കു ദിവാന്മാരുമും ദിവാന്മാരുമും ദിവാന്മാരുമും ദിവാന്മാരുമും

ആ യാത്രക്കാരനും തോന്തി. ഇന്തി ഇന്ത്രനോഹിനിയുടെ നശംടെ സുഹാസിനി കാമുകനായ ഈ ധർമ്മഭക്തന്തരനാണ്. കിമാഗതിയെ ദോപനംചെയ്യുന്ന റീതിക്കൊണ്ട്⁵ ഇക്കാരാനേന്നും ആളും റൂക്കാപ്പുട്ടുള്ളില്ല; ഇങ്കൾന്നു വിശ്വാസിക്കാനും. ഇരുൾ മദിച്ചു വരുമാം ക്രൂരാതാ ദബ്ദിച്ചും മാതരിം തിനു മാറിച്ചു പുക്കയിൽ പാടിയാലും എൻഡിനേവയാ അജ്ഞാനിനു അനുംതം രാത്രി പ്രമാഘാമാക്കലും അനുരാഗാനുമായും വിധിനിൽ അവർ പാടി. രാഹ്യാന്തരാക്ഷിലും അനുരാഗാനുമായും വിധിനിൽ അവർ പാടി. രാഹ്യാന്തരാക്ഷിലും അനുരാഗാനുമായും വിധിനിൽ അവർ പാടി. രാഹ്യാന്തരാക്ഷിലും അനുരാഗാനുമായും വിധിനിൽ അവർ പാടി.

43—54. കാവി ഗാനത്തെ പ്രശ്നാസിക്കുന്നു. ഒദ്ദേശാം മനസ്സും നിങ്കുന്ന വരജോളിൽ എറിവും പ്രശ്നമായതുനു ശാഖാം. അതു സ്വപ്ന്യിയ മംഗം⁶. കാമിനികിള്ളിടെയും, ക്ഷാകിലജ്ഞാട്ടിടെയും, ക്രൂരാളും ആ ഗാനം മാനാഭരണാക്കി. ഗാനത്തിനു മണഃപ്രാതിഭ്രാന്തിനിന്നും ക്ഷാംഗ്രാംത കിറ ഫുഡി ശക്തിയിൽനിന്ന്. എന്നതെന്നും ഫരാഗാർത്തമാക്കി ഗീതശ്രൂവണം കൈ ക്ഷുണ്ണം പേരാലഘാം⁷. ഇവിടെ പാണാരിപ്പൽ കീടു പരിപ്പാര ജീ ശ്രൂമാജനാനിന്നും പുട്ടു പ്രശ്നുക്കും, ആക്കംക്കമായിരിക്കുമെല്ലാ.

54—80. അജ്ഞാനു ആഹാരിച്ചുകൊണ്ട് റിക്കനു നായകനു മരന്നുവരമായ ഒരു ചീതുംപോലെ കഴിഞ്ഞെ ഒരു സൂരണ ഉളിച്ചു. ഇതു⁸ ഒരു മഹാസുഖമുള്ളനമാണു്: സമുദ്രാധിപവത്തക്കമാരിട പ്രസംഗങ്ങൾ നടക്കുന്നു. സത്യം, സമതപം, സപ്താത്മക്രം, സാഹാഭ്രംം ഇവയണം വിഷയങ്ങൾമാണ്. ആരു മഹാശ്രാദ്ധത്തിൽ ഒരു പ്രസംഗകത്താവായിരുന്നു ധർമ്മം ടിന്റും സുഹാസിനിയുടെ സ്വപ്നഗതിയിൽ കീടു പ്രശ്നരുകും ആകൃഷ്ണനാകുന്നു. നായകൻിൽ ജീവിതമാകുന്ന ഉള്ളാനത്തിൽ എന്നും വസന്താസവം ഉണ്ടാക്കിയിൽക്കുന്ന കന്നായിത്തീനിൽ ആ പുക്കയിൽക്കൂപ്പുണ്ടു്. നഞ്ചിട നായകൻിൽ ഇതി നിർഭ്ലോഗിക്കിയാണെന്നുണ്ടിൽ ഇഴചവനാണു്. സന്ദേശനായമുക്കനു പുക്കാഴിക്കുകി. ദാരംനമായ ഒരു പ്രഭാതത്തെ, ഇഞ്ചിമരബെന്തുമ്പരമാകുന്ന ദിനോദയവെന്നു കാണാതിരിക്കുന്ന യുവരാജു⁹ അനുബന്ധത്തെ സംഗതിക്കുമ്പോൾ, അനുബന്ധം

80—88. ('ഇഴചവനാ'മിത്രംഡി രജു വരി കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് 'പ്രുമ റിവെളിച്ചുപ്പാരിയിൽ' എന്ന വരികൾ. ഇതു അച്ചടിയിൽ പാറിയതുണ്ടു്.) തുട്ടുപുതും എന്നും പ്രാണയചവശനായ നായകനു വളരെ ഒന്നരം കഴി¹⁰ ഉറപ്പാം വന്നില്ല. നിറുത്തു ഒരു യുവാതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ലജ്ജിന

യായ സ്വരം പ്രകാശത്തിൽ (ഇവിടെ പ്രണയചിന്തക്കാണ്ട് ഉറക്കം വാനിലു.) ദയനസമീപം ശ്രദ്ധത്തില്ല. ഇതിൽനിന്നും നായികയുടെ സ്ഥിരത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യാമങ്ങൾ ചീതിരഭത്തയിൽ മുഖം—അവിഞ്ഞാനത മധുരമായി പല യാമങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞുനട്ടി. പുലരിമാതിന്റെ കുടം താലാടി നായകൻ കണ്ണുരുഡക്കൻ. നേരം പുലൻ യംഗടകൻ ചണ്ണമിഴിയ്ക്ക് സ്വന്നം. ഇതിലും നായികവസ്തു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഭാഗാലയസുഖക്കും സുഹഃസിനിയുടെ പ്രമാശംമുഖം ചുറ്റുമാണ്. ചാറുക്കും മറന്തുവെന്നും നായകൻ പുറപ്പടാരായി എന്നും, ഏരെമുഖവസ്തു—നായകൻ്റെ ഏദേഹത്തിലെ ദേഹി വരദാനം പ്രക്രത്തയിൽ കളിപ്പിരുന്നു. ഇവിടെതന്ത്ര വരദാനം വാസിലും തെയാണം. പ്രതി.....ഇതകം—പ്രതിക്കാണ്ട് കൂർപ്പം ചുറ്റുമുഖം കണ്ണുനു താങ്ക് ഭാവത്തുനിന്നുള്ള അതിനുകൂല്യം നായകന്റെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിയ്ക്കുന്നു. ഏഴുതാണികൊണ്ട് പന്ത്രയാലയിൽ ഇതകം—കറിക്കുന്ന എന്നും ഒരു പകാരത്തുപണം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

3. 10 സ്റ്റോ

1—20. നായിക ഇതിനുത്തമായ വിശ്ലേഷക്കാണ്ട് പല ദിവസങ്ങളിൽ സന്തോഷത്തിലും കഴിയ്ക്കുന്ന വസ്തുരജ്ജവലും പലതും കഴിഞ്ഞു. ഇതു പാലിക്കുന്ന മുഖം പലയാലയ നേരം പരിപ്പുത്തായ നായികയ്ക്ക് അംഗങ്ങൾ ഇനിക്കു മാറ്റുമെന്നുള്ളതും അവളുടെ മനസ്സിൽ അംഗസ്ഥാന്മാരും കടന്നുനട്ടി. ധീരനായ യംഗടകനമായും ഭാവത്തുവസ്തുക്കിൽ പെട്ടുനിന്നു കൂലം പ്രതിക്കാശിച്ചിരുന്നു. അവളിലും അനുരാഗവീജയത്തിനു കുറേനമായ ആ മഹാസംഖ്യക്കുന്നതു സൂരിക്കുന്നു. യംഗടകൻ മിശ്രവിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുണ്ടാണെന്നും പ്രസംഗിച്ചുണ്ടാണെന്നും വന്നു.

20—28. ഇനാവാദം പത്രം. സുഹഃസിനിയെ സപ്രജാതിയും വിവാഹം ചെയ്യുക കൈടക്കവാൻ വധുപക്ഷക്കും നിംബുസിക്കുന്നു. വധു വരമുക്ക് പരസ്പരം പരസ്പരം മല്ലാരത തലയിൽ വെച്ചു കൈട്ടുനിന്നും കുറാറുമെന്നുംപോലെയാണു്.

28—38. സുഹഃസിനി പ്രക്രതിയെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. നാല്പതുനിംബു— മഹാസിക്കിടനിക്കുന്ന പാടം മഴപെയ്ക്കുള്ളം മല്ലാരത. ഇവളുടെ ഏദേഹത്തിന്റെ

സമീക്ഷി സ്വച്ഛപ്പിക്കുന്നു. മുമതിനെല്ല വിജ്ഞാദാരം എത്ര അസുവർണ്ണരാഹാരം, എത്ര ക്രൈസ്തവത്തായാലും അതോടൊപ്പം സഹിച്ച് മനസ്തത്തുണ്ട് വന്നുമെന്ന് അവർ പ്രാത്മിക്കുന്നു.

38—എ. അനന്തരം ഇതിയുടെ അത്മത്തുന്നതുണ്ടും പ്രണയ ശാന്തിക്കുന്ന ശക്തിയെന്നതുണ്ടും ഇതിനെയും ഇടുങ്ങിയ മനസ്ഥിതിയുള്ളിൽ മനസ്തുരയും, അതുകൂടാൻ ലോകത്തിലുള്ള കഴലുണ്ടെന്നും, പ്രത്യേകിയിൽ കരണ്ണന്ന പ്രണയവുംപാരംഭാദ്ധയും, കരിച്ച നന്ദിക ചിന്തിക്കുന്നു. ഒപ്പു വിശ്വാസംമുഖ്യമാണെന്നും സത്യസ്വാത്രപാരംഭിക്കുന്നു. പരസ്പരംപരമായ ക്ഷണാശ ഭാവത്തും സാധിക്കാതെ ജീറ്റിതം ഉയക്കി ക്രൈസ്തവത്തുടെ കാര്യിക്കുന്നു, മാപ്പു, ചൊരിയുന്നു പരിത്രണവും അഭ്യർത്ഥനയും ആശാ കൂടിണ്ട്.

52—ബി. എപ്പുമാംക്രൈസ്തവയുണ്ട്: ഇതിനിനിത്തം എപ്പുമാംനാഡിച്ചു. ശാമത്രമിയുടെ ശ്രദ്ധപ്പൂജകുന്ന വിളക്കകളും കൈക്കുള്ള ഘനംമാണ്. എപ്പുമാം ഏങ്കും നിന്നായടക്ക. പുരാണങ്ങളിൽ ഇന്ത്യാചാരങ്ങൾ നിലനിത്തംവാൻ ചീല സ്പാത്മികരം പല അസംഖ്യങ്ങളിൽ കൂട്ടിച്ചേര്ത്തിട്ടുണ്ട്. അതു ചക്രവർത്ത്യാധികരം ഉണ്ടാക്കുന്ന അംഗങ്ങിലിക്കരം പാശകുന്ന പുരക്കളുണ്ട്. സംസ്കാരവൈദിച്ചും അവിടെന്നതുണ്ടില്ല.

65—ബി. ഇംഗ്ലീഷ്യയിക്കവൻ ക്രിസ്തുരംപ്പുടണം. ചിലവിരുദ്ധ വാദ കേട്ട പരിചയിച്ചുവക്കുന്ന കാരിടകയിൽ പേടിയണ്ടാകമേരീ അവലെപ്പ തവും ബുദ്ധവൻറെ സഖാക്കങ്ങളിൽ പ്രസരിച്ച നാടാണിതു്. അവിടെയാണു ഇംഗ്ലീഷ്യം. ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്നും ഉന്നതിമാർഗ്ഗം നേടണം.

66—ബി. കവികൾക്കു തുലിക, ദാർവ്വിനിനും കൈവാർ, അതു നവനികരക്കു വജ്രഭന്ന് (തീക്ഷ്ണംബുദ്ധം) ദാഹിതാരക്കു ദയാലുദായം (അഭ്യർത്ഥനക്കാനും) തുലികക്കാണ്ടു കൂറുക (ഇതിയുടെ ഒപ്പാം ശത്രുവാനും പരിചയിക്കുന്നു) താകയാറിലുകൊണ്ടു വെച്ചുകൂട്ടുക. ശക്തി ഉപഘോഗിക്കണം ശിഖരത്തു് അജ്ഞവനു ചെയ്യുക) ശത്രാനികൾ വജ്രമുന്നന്നാണ്ടു കൂറിക്കു. (ഇതിയുടെ അത്മത്തുന്നതുണ്ടും ഉപദേശംകരാണ്ടും തെളി വിച്ചു്, അതിനെന്ന് അടക്കിയറക്കു. ദാഹാദായംകരാണ്ടും അടക്കിച്ചുമന്ത്രകു =അഭ്യർത്ഥനക്കാരിക്കാണ്ടും ഉപദേശംകരാണ്ടും ഇതാനികരാണ്ടുണ്ണ കുടംകൈ നീക്കി ഇംഗ്ലീഷ്യാദാരനെന്ന് സ്വത്തും, എപ്പുമാം മുതലായവയും സ്ഥാപിക്കു.

72-80. നായ്ക്കാരാപം—വിണ്ണവെളിച്ചു=പ്രമാ. കരിംകണ്ണം സമുദ്ദംഡിനെത അറപ്പിക്കുന്ന ശരനാഹാരം; ചെറുമനെന്ത്.....പിരിക്കും അയിരുത്തം മുന്ന പേരിൽ അക്കറിനിത്തി സാരിഹാദിനുംനെ നാലീടു? കുക്ക—സപാതത്രുംനെ കൊല്ലുന്നവൻ (ജാതി).

4-10 ഗൾഡ്.

1-4. സുന്തുന്ന കാലഗത്തി അഖാസരിച്ചു പട്ടിഞ്ഞാറുമിക്കവ വാർമഹാത്തംധായായ എക്കലിബിന്റു കരണ്ടി മജ്ജി; അമുഖം വിവിധമായി—എതിൽ നായിക്കാനായകമന്ത്രങ്ങൾ കൂടിപുന്നുചുമഴുണ്ട്. നായകൻ പടിഞ്ഞാട്ടു പേരെയെന്നു (സമാഖ്യാക്കി അലുക്കരം) ദുവടി.....ദേവതക്ക്=പോകുന്ന സ്ഥലംഞ്ചുളിലുംകു, അതു വെരും പാഴ്ച്ചുഭേദമായാലു—സ്ഥലംഞ്ചുഹോദിനുംഞ്ചുളിപ്പാതു എൽഡൈഞ്ചുളിൽപ്പോലും അതു നട്ട തശ്ശേ? കുന്ന പുണ്ണ്യതമാവണ്ണു ആ തുടക്കവും.

6-30. തേനാവണ്ണിമുല്പവള്ളു=കു മുല്പക്കാടി തേനാവിൽപ്പട്ടം പുഞ്ച്ചുപ്പിരിക്കുന്നു. നായികയുടെ അവവിവാഹിനാവസ്ഥയു സുചിപ്പിക്കുന്നു. അരയന്നാലുമാന്തി സരസ്വിൽ നീറിതിപ്പുല്ലുനു. സരസ്വിൽ ചെന്താമര വിരിഞ്ഞതുപോലെയോനു മുത്തേവരുടെ ത്രപാ. തെളിഃത്താൻ=ഒന്താനും. പരിവാസാക്കണ്ണ=കുതന്നാൻ ചുഴിനു. തമാരതാൻ=ബുദ്ധാൻ=കാലക്കിന്നനസരിച്ചു, മഞ്ചിപ്പുറയു അഹിസംസാരിത്തപ്പേരുളിൽ ജാതിമതത്വാദിവക്രൂതത്തപ്പേരു മുട്ടുചുരുത്തു പോഷിപ്പിക്കുന്ന മഹാത്മാവു്.

31-46. നഭസ്പരാൻ=സുന്തുന്ന. ‘നതിലാ’=ഭാന്നതു സപാജിപ്പുംധ പ്രായാത്മാണു്. ഭാവങ്ങനുംഡിനകിാണു ഭാഷ ഉപാധാരിക്കുന്നു ആ വഞ്ചമീപ്പു. ത്രികൂള്ഞുനെന്നുകയുണ്ടു ഭാവി കിണ്ണറിയാനു കഴിയും. അം ഒന്നൊന്നിന്റു അംബാധതയിൽ പോലും വിഞ്ഞനാനു ഒന്നിപ്പിപ്പുവെങ്കും സാധിക്കുന്നതും ആത്തന്നമാരെയും കേരുതന്നമാരെയും അംഗമഹിക്കവാനും കുന്നതുമായ തുടക്കു. സുമന്നസു=പുഞ്ചു, നല്ല മന്നസു എന്നും ഒരിവൃത്തും സംപുലത്തി നിലപ്പിക്കുന്നു. തുപ്പാദണംപുതു ചീഴ്ചീയായു് ലഭിച്ചുട്ടുജു മുന്തിരിയും കല്ലുണ്ടവും നോക്കി അരകളുംപ്രയുണ്ടുണ്ടു. ഇതു രണ്ടുംഭീന്നവല്ലു—

സുക്ഷേത്രപ്രാംഭം മാറ്റുന്നിരിഞ്ഞതാണ്. സത്രമോന്താമം തുമ്പയുള്ള മററത്താക്കാ അത്മഭൂതം. ആചാരവും ക്രാഡി അസാമം വെന്നു.

42—52. നെല്ലു പല നിറത്തിലുള്ള മേഖലകൾ ആംഗ്രോഷിങ്കൻ, എന്ന പ്രതിരിധി നേരിക്കിപ്പിറയുന്നു. പ്രതിനിധിയമമാണെന്നു്. മററത്താക്കാ മന്ദിരമിൽത്തും. ഉപ്പു.....ലീലയാൽ=നായികയുടെ ഇതിവിഷമതക്കാ ണ്ടിള്ളി പാദത്രാവിപ്പിള്ളുവു; മനിസ്യിൽതിയും മറം ഇന്തിനെല്ലുംകൊണ്ടുണ്ടും ദിവം സൂര്യമായി ചാരമെന്നു ആചാരപസിപ്പിക്കാവും ഉപരശികയും ചെയ്യുന്നു. രസത്രുവില്ലയാൽ ഒരു സംശയനം മററംനായി ത്രാവന്തര പ്രപുന്നം. കാലം ഇംഗ്ലീഷ് പലവിധി അസപാത്രത്രാജ്ഞാളിം. അവരുടെക്കാലി ആണിൽ പലവിധി അസപാത്രത്രാജ്ഞാളിം. അവരുടെക്കാലി ആണിൽ മുശ്രൂക്കിയു് (സഭാഭായിസവനം ചെയ്യു) ഇവിക്കുക; മും ഭവിക്കിം എന്നു് ആശംസിക്കുന്നതോടുകൂടി നായികയുടെ ഭാവികമയും സൂചിത്തമായിട്ടുണ്ടു്. കല്യാണവുംതരിന്ത്യും മറം ക്രമയുടെ ഒട്ടവിൽ മനസ്സിലും. തുപ്പുഭാഗങ്ങളുടെ അനാശ്വര്യംപോലെ കലാരിക്കുന്നു.

53—64. മുരുബുദ്ധക്കു മുന്നാഭാരം നീഡിപ്പിച്ചുപ്പാർ, ദിവസം അറിപ്പെടുത്തുന്ന ദിവ്യപ്പാർ, മനസ്സിലെ ഭാരം തീരെ ലഘുവായും. ദിവസി. പരിഹരിക്കവാൻ കൈ”തിയുള്ള കരാരാള മനസ്സിലെ ചിന്താഭാരം യർപ്പിച്ചുവാൻ ആചാരപ്രസം ദിവസനും സപാഭായികമംണ്ണല്ലോ. കനം അംശങ്ങളും പറയാതെന്നു പരവ്രതയുംഞാനം ഉള്ള പരമഹംസർ ഇംജോട്ടുതന്നു പ്രയാശമ്പത്തിൽ പറഞ്ഞ വാക്കും മനസ്സിലുംകവാൻ തക്ക പറിപ്പും സ്വല്പിയുള്ളതുവളായിരുന്നു നായിക. മാരലു=ഇവിടെ മുരുബുദ്ധക്കും, സുഹാസിനി. ഭാരം, ചിന്താഭാരം. (ജലധാര) മഴ ചെയ്യാൽ മേഖലത്തിന്റെ ഭാരം തീസ്തവിച്ചുപ്പാർ. വിഞ്ചവെളിച്ചു, ദിവ്യപ്രകാശം. മുടക്കി നീണ്ടിയ ഒരു രസ്സിപ്പാലു—എമാശിപ്പാലു—ഒരോക്കമരിയാണിവിടെ—എന്നു കുടയുണ്ടും—കാലം=പാലാശി കുടഞ്ഞു് അടുത്തു പെണ്ണൽ എന്ന പഴക്കമാശാലു—കാലം=പാലാശി കുടയുന്നതു്. അതിൽനിന്നു് ഇത്തരം മഹാഃത്തുണ്ണു പോങ്ങുന്നു. അനേവയി കാലം കഴിയുന്നു മാത്രമേ, ദിജ്ജ ഗമാഞ്ഞു ദരിച്ചാരവും നിറങ്ങു ലോകത്തു് ഒരവതാരമുണ്ടാകയുള്ളതും. ഒരു മുട്ടമന്ത്രവും=മനസ്സിലെ ചെറിയ വികാരവുംകൂടി അറിഞ്ഞു.

66—70. കാലത്തിന്റെ അനുകൂല്യം പ്രതീക്ഷിച്ച് എക്സക്കിനി ഡായറിക്കാം; പ്രസന്നവും ഒന്നേതിമയവുമായ കൂടുതൽ കീവിതം നയിക്കാം. ഇള്ളരാഗം=അനുരാഗത്തെ പഠിച്ച്, രാഗത്തെ അടക്കിവെച്ച്. വസന്ന മാണംപ്ലാ കയിലിന്റെ പാട്ടുകാലം. തനിച്ച് ആ ഭാവത്തുകൂലം കൂടാതീരിക്കാം എന്ന സഹാപസിക്കുന്നു.

8-10 സർജ്ജം

1—4. ഇതിൽ ഇതിമത്തങ്ങളുംപുരാണി സമുദ്ദായപരാജ്ഞാരകനായ നായകവൻറെ ചിച്ചാരാതിയാണ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

എപ്പോൾ എന്നുമലവരിലെ മണ്ണമാണെപ്ലാ: പ്രസ്തുതിന്റെ മൊട്ടീഞ്ച് മണ്ണത്തെ വാന്നിപ്പുനിപ്പുന്നവാൻ സരാധക്കുയില്ല. പ്രതീക്കിനിയമജാണതു വിരിഞ്ഞെ പുരാതനക്കു വരിക്കുയെന്നാണെന്നു്. ഇങ്ങ്=കീരാഗ്രഹം. ഇതിനു കൂർത്തി=ഇംഗ്ലീഷിയാക്കന്ന മുത്തുചീപ്പി. ചീപ്പികൾ തട്ടിയുട്ടുണ്ട്, ചിലതീൻ ദംശിയറിയ മുത്തുകൾ കീട്ടം. ഇതി കീക്കിക്കുള്ളത്താൽ ധമാത്മലണം തീരുണ്ടാക്കാണും. പല വിഷയങ്ങളിലും ദേഹത്തുണ്ടുള്ള ഗ്രൂപ്പുക്കുന്നാർ ഇതിമറവുള്ള ഭാസിക്കാതെ കീടക്കുന്നു.

5—8. പ്രമം ദിവ്യമാണു്. ദിവ്യലാകരത്തുനിന്നു മനസ്സുവോക്കരതു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹമാണു്. ആത്മക്ഷാജ്ഞാതിസ്ഥുകരാക്കി രാത്രുക്കുസപ്പുങ്ങൾ ശുസിക്കുന്നതുംപാലെ കൂടാതി, പ്രമത്തെ വിഴിങ്ങുവാൻ കൊരാങ്കയോരി മു വണ്ണം ചൊയ്യാപ്പാതമാണെന്ന പ്രതീകിശാസ്ത്രത്തും ‘നീണ്ട നീംകു’ എന്ന തുക്കാണ്ടു വെളിവാക്കുന്നു. സപ്തവേദവും ഗൗരാധവർ ഇക്കാലത്തിൽ ആഗ്രഹകരാണു്. ഉണർച്ചുള്ളിട്ടുള്ള ഇതിചീത ഇല്ലെന്ന താജ്ഞം.

8—14. പ്രമത്തുപത്തിനു മാത്രം മാറ്റുമെന്നു. അതു’ കൈ ചോലെ കീലനിഴ്ചുന്നു. ആല്ലോ. ദംശിയുള്ളതായിട്ടുനാനു മറ്റു വസ്തുക്കളേപ്പോൾ വരുമ്പു, ഒരുല്ലവസ്തു രമണിയമായ പ്രമം—സസ്യ പോയു് ഇതുകു കുന്നു; വെള്ളിക്കുമ്പലം കുടക്കുന്നു. ഇളിംകാറു ചുഴലിപരാറാക്കുന്നു. പുലർ കുട്ടവുയാക്കുന്നു. സമുദ്രാന്തര കേഷാദമായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഏല്ലാം മുക്കുമായു് ആപാതരാപ്പുട്ടുന്നു.

15—20. சின்றய கு ரீதுவாய் அலுவப்பாய் ஏவு? கிக்கன். ஏது ரீது வழக்கு தொடரில் ஸபாதறுமான்? ஒன்னாம் இதை ஸபாதறும் ஏன் சின்றய உள்ளையிடுகிறது. “தொடரிலிலே நீலம் பூதல் வதை” என்கிட்டுக்கொண்டு, செவப்புதைக்குத்தனை மாதாவிடங்களுமால் ஸபாதறும் ஏன் ஹஸ் ஸபாதாக்கூலில் வழித்துள்ளதைகளை ஸ்டுப்பி கிக்கன். பூத்துக்கிணங்குவோலப் பூத்திக்கிறலத்தினால் குவி கு ஸால் கூ காள்ளன். “உள்ளவின்! ஹதை ஸத்துப்பட ஹதக்கினை ஜெதியிரிக்கின்!” ஹதக்கை பூத்துக்கூலங்கள். ஹமு மாதுமே நாஞ்சுட நாய்கின் கீட்டுகிடித்.. ஆலதைய ஜெதோவங்கிடோ அானாவங்ராதி அன்யவிழோஸ்கூலே- க்களை திண்ணியிடுகிடு ஏன் ஸாரம்.

எனவே தாமதப் போக்குவர்த்தியிலிருந்து மற்றுள்ள சம்பந்தமான விஷயங்களை அறிய வேண்டும். எனவே பொது விஷயங்களை அறிய வேண்டும். எனவே பொது விஷயங்களை அறிய வேண்டும். எனவே பொது விஷயங்களை அறிய வேண்டும்.

30-46. ଗରୀଯାଯ ଫ୍ରେମ ଅନ୍ତରୀଳ୍ ଦୟାତ୍ମକୀୟ ପାଦକ ପାଦକ ପାଦକ ପାଦକ

രാറിനു, ഇതിയാകന തുപായിരെ വെച്ചുടക്കാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചീലക് മഹാപാപിക്കൂട്ടാണെന്നും; ഫേമം ദിവ്യമായതുടക്കാണ് ഒരേവേദ്യിയ റീ സരിക്കൊന്തിലുണ്ട് പഠപമെന്നും; പ്രഥമയാതെ മഹിഷനു ഘാതകനും ഒരേവേദ്യിന്നിൽനിന്നും മനസ്സുണ്ടിയും മുഖിൽ കീഴുക്കാൻമാറ്റബാനെന്നും പറയുന്നു. എന്താനും യുദ്ധക്കുമാർ വരാവുന്ന കിങ്കുപ്പുട്ടക്കളാണും, ആകും കിരാതെ, മിശ്രവിവാഹത്തിനും ഉത്തരവാദിക്കുമാണും. ഇതീരുജ്ജയിക്കുന്ന തീനും അന്താണ മുമ്പ് യറിയ ആയും.

46-54. ചതുർവ്വർക്കണ്ണവിവിശ്വാസ=നാഭ വർണ്ണഭാര്യാകന കമ്പി കർമ്മാളി വീണു. അന്തായതു ചാതുർവ്വർണ്ണം. കാലവാദകൾ=കാലത്തെ വൈണികനാക്കിയും തിരികുന്നു. ഒരു കാലത്തു സമുദ്രാവാനിൽ ചാതുർവ്വർണ്ണം ഇണ്ണാഡിത്തുന്നിരുന്നു. (ആ വീണയുടെ നാലു കമ്പികളിൽനിന്നും മധുരനാഡ പുറപ്പെട്ടിരുന്നു) കാലത്തിൽനിന്നും നിലയനസരിച്ചു, കമ്പികൾ മരാറി പണിച്ചെല്ലാതെ ഇന്നി പറഞ്ഞിപ്പു. അതിൽനിന്ന് രാഘവം ഇന്നു കമ്പ്പുക്കോംരാമാധ്യരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ജാതി നബ്യകാലത്തിനു ദാഡി പ്രതബദ്ധനം, ഉടനെ അതിനെ നാലിപ്പിരുക്കണ്ടാരെന്നും, അഭലപുകിൽ ഏകദേശരാജക്ഷമം ഉണ്ണാകയിരിപ്പുനും ധനിപ്പിരിക്കുന്നു. സുഗ്രാവൻ=ഇവിടെ നീചമായ ജാതി കെഞ്ചാലംകുഞ്ചിട്ടു നടക്കുന്നതും എന്ന ഭർവം. ജാതി വവരം മായമരണെന്നും, അതു സിംഹത്തിൽനിന്നും വേഷംപൂണ്ട കുടനരി ഭാഗങ്ങും, വവരം മാൺകുടങ്ങും മാത്രമല്ലാതെ, അമാത്മാസിന്ദിണികൾ അന്തായതു വിന്നുമാർ ഇതിൽ ഇളക്കകയിരിപ്പുനും കേരളത്തിലുണ്ടു് ആ കെഴഞ്ഞലം അധികമായി മലിനപ്പെടുന്നു. അഭിപ്രായം. ജാതിനായിരുന്നുപുട്ടുനുതു വവരം കീഴത്തുവരണും അതിൽനിന്നും കള്ളി വെളിച്ചുത്താക്കി അടുപ്പുമാന്ത്രംക്കുതാനും നൃചപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കുമകാണ്ണപ്പാട്ടു=കുമകുമാന്നാഡു, ഇ=ഞ്ഞാനകരാഡും എന്നു രണ്ടു വിഭാഗം. കുമകുമാന്നത്തിലുണ്ടു് ഒരം മുതലാഡ അനാച്ചാരാജാഡിലും. ആ കാടു വെച്ചിരുത്തുക്കിടക്കുന്നും അതിൽനിന്നും ഉള്ളിലുണ്ടു് പല വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള ചർമ്മ കാട്ടി മേച്ചപ്പെടുകുന്ന ജാതിമാധ്യമാഡും കള്ളിച്ചുപുക്കുന്നതും. നാനാവർണ്ണം നാനാജാതിയും കുമാഡും.

ഓന്നാവിശ്വാസം, അനന്നാച്ചാരം ഇവയെ നാലിപ്പിക്കുക, വിശ്വാസ നാതെപ്പുരത്തുക; നമ്മക്കു യാന്നിപ്പിരിക്കുന്ന ഇങ്ങനെ ഭാരിച്ചു് ഏണിപ്പിച്ചിയാഡുക്കുക=അവഗാതയെ അഭിപ്രാധിയിലുകളുള്ള ഒരു ഉപകരണമുണ്ടിരിക്കുക.

54—76. ഇന്നീ നായകൻ വീണ്ടും പ്രൂമത്തിബൻറെ മാഹാത്മ്യവന്നു
ചുക്കഴ്തുന്നു. എന്നതാപത്രകളിൽ വിശ്ലേഷണിലും മാറ്റുക്കിപ്പുടി
വഞ്ചന കണ്ണാക്ക് അനന്തരാഗം. അതു സപയംപ്രകാശവും കര്മ്മബന്ധം മങ്ങാ
ത്തുമാം വവളിച്ചുമാണ്. അതിൽ ഉറച്ചുനിന്ന്, ഹരക്കിന്ന് അട്ടവന്ന
ആത്മാവൻ ലടക്കാട്ടക്കാതെ, ലോകാപവാദം സപ ജീനാപദ്രവം ഇവ കു
ണ്ടം ഉക്കും ദാസിക്കാം. അതിൽ ഒരു കല്പക്കവും ഇലപ്പുന്നം ജാതിനിനിമിന്നു
മിക്ക ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ വെറും മുഖ്യത്തു, ചാപല്പരവും ആരണ്ണനാം നാ
ല്ലാതും. ഏകാന്തിത്വനിന്നുകൂടിക്കുന്നു-വെറുതെ ഇനഞ്ചും പരിശുന്ന അപവാദം
വെത്തിനിനിക്കാഴ്കനാണ്. ദുഷ്ക്രിയ വധുവാണെല്ലാ കൂദാക്കനു ഭക്ഷണമാണീ
അക്കിന്നുതു. “ചത്തതിബനാക്കം ഭീവിച്ചുരിക്കിലും” എന്നും പാലെ ഭീവ
ചുംബങ്ങളും ചൊട്ടിയും ചുണ്ണം. ഡീരതയും ഇല്ലാതെ-ചീപ്പും മാതൃമേ
ഥക്കുംപ്രവാദന്തിൽ ദേഹപ്പെട്ടക്കയ്യുള്ളിട്ടി. മഹത്തായക്കർണ്ണങ്ങൾ സദ്ഗോത്രരി
ചുക്കുടിച്ചെപ്പുംബോൾ, ആരെന്താക്കുപിച്ചുലും, കല്പങ്ങൾതന്നെലാം. ‘കു
പിലവാസ്തുവിന് യേറാി’—ബുദ്ധലഭവാൻ. എത്രയാ ദാതാബ്ലൈസുമുന്നു
മുഖിൽ ജാതി അവശ്യതയെ നീക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. അനന്ന ജാതിയുടെ
അഭ്യർക്കാരക്കു് തീ എത്തിലും നാലുചു. കുമ്മിനി=പല വള്ളംപ്പെട്ടുക്കി
ക്കു രാക്കുന്നു; ഇവിടെ ജാതി. ഭാരതത്തിൽ കരായിരും വർഷങ്ങളാളും
ജാതിയുടെ പ്രമത്തത കാണുന്നുനിന്നു. പിന്നെന്നും അതു തലപൊക്കി. ബു
ദ്ധനാ ശ്രേഷ്ഠ, മെമത്രിയയും, സാമ്മാഡംശത്തയും രക്ഷിപ്പാണും, ഇതി
അവധാരണയെ ആട്ടി അകററവാനും ശക്ക് തിയും പ്രഭയചുമിക്കി കൈ മഹാ
ത്മാവു പ്രഭുക്കുപ്പെട്ടിട്ടെല്ലുന്ന സാരം. ഇപ്പോൾ അതിനു കാലമായി.
അനന്തിയന്ത്രിക്കു.....നില്പിക്കു=ഇഷ്ടംപോലെ എത്തും. പ്രവത്തിക്കാശവുന്ന
നായിമങ്ങൾ ഉണ്ടുക്കിയ ആ ജാതിയെ ജയിക്കുവാൻ അണിനിനിരന്നു നീ
ശുശ്ക. മനസ്സുനാശനന്ന കാട്ടക. അതവിപ്പുറത്തെ യോഗി=നാരായണ
മത്താവേർ, ഇതാ സമുദ്രാധിക്രമംപുത്രത്തിൽ ആവിശ്വേച്ചുരിക്കണം. സന്നാ
നന്നയക്കും അമുഖാന്ന നാരായണ ധന്മം കൈ ജാതി, കൈ മതാ, കൈ ദേവം
എന്ന തന്ത്രം ശക്ക് തിരുന്നിയ കൈ ശരമണം. ജാതിയെ യുദ്ധത്തിനു
വിളിക്കു.

അടിസ്ഥാനം ഉപലഭിപ്പാം സല്ലമ്പുവന്തകരായിരുന്നു. അതു
പോലെ സന്നാനന്നയക്കുചുരുത്തിനും ഭാവിയിൽ ശക്ക് തിരിയറിയവൻ
ഉണ്ടോക്കും.

76—102. ചേറിക്ക് ചെന്താമർജ്ജും കരിക്കാറിൽ മീന്നൽക്കണക്കിയും (കുനക്കലാഡാക്ക) ഉള്ളവിശ്വന്തുപാലെ, ഇതിടക്കിലമായ ഇന്നാട്ടിൽ ഒരു മഹാജ്ഞാതിഗ്നി ഉഭിച്ചു ലോകാന്ധകാരം നീക്കക്കത്തനു ചെജ്ജും ന വീനൻകിൾത്താഴും=മുഞ്ഞെന്നതുടെ പുതിയ സൈന്ദഹം. വെന്നിപ്പുറം ഷാന്തി=ഇയ്യേരിയടിച്ചു. ബുദ്ധിന്റെ ധന്തം കൂപാന്തരണ്ടിൽ ഇവിടെ അപ്പ യിച്ചുക്കുയിച്ചുവന്ന വെറ്റം മംഗലമായും കലാശിച്ചു. ആത്മനാഹര ത്രഥ തനിന്നെന്നുകൂഴ്ച്ചുത്തപം എത്താണും ചിലവരകിലുംചെവിയോത്രുക്കെട്ടറിയുന്ന എന്നകാം മുരെ മുക്കിക്കണ്ണവന്നിൽ=നായകൻ നാട്ടവിട്ടു് അപധാരണ തനിച്ചുരുത്തു ഒരു സ്ഥലത്താണു് ഇപ്പോൾ എന്ന സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഏ മം നീറുന്നതു എല്ലാത്തിൽ പല വീരചീനകളിൽ ഇനിച്ചു. നായകൻ മുരെ മരുവാങ വീരക്കമ്മ ഞാഞ്ചു ആപ്പേട്ടടിരീക്കുന്നു. അതു വഴിയെ അഭിയാം.

102—112. വിപഞ്ചക്കംലച്ചുണ്ണാണയിൽ വെജ്ജു=വെവരശില്പ ചാ സ്ഥാനയിൽ വെച്ചും പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ, വിപത്തിലുണ്ടെന്ന ചുരുക്കി യമാത്മയോഗ്യത തെളിഞ്ഞു കാണുന്നതു്. ഇവിടെ സുഹംസിനി നായ കിനു പുഴയിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചുഡിരതയും മേനോഗ്രാമവും, ‘കഴിക്കം’ ഇ ത്രാഡി=പല മുഴുപ്പാദാഖ്തം നീറുന്നതു ഇതു ഫോക്കുതനു ധമാക്കാലം, ധമ്മയീരക്ക് ഭംഗിയെറിയു ഒരു ചുടുനാട്ടമരിയും തോനും. വരപക്ഷക്കരം=നായകൻറെ വംശക്കൾ പരിത്രന ആരുക്കപ്പും കേട്ടു നായകിന്മുട്ടു മീതു പിഠാക്കളിം മറ്റും വിവാഹത്തിനുന്നകുലച്ചിപ്പിലും. എന്ന മാത്രമല്ല ആ രക്ഷപത്തിൽ മനസ്സു മുറിപ്പുടക്കയും ചെയ്തു. സൃഷ്ടിരസ്സി.....സത്രപ്പയോ അ. സുഹംസിനിക്കു് ഒരു സൗഖ്യരണ്ടാണു്. ഒരു നെട്ടിൽ സൃഷ്ടിപ്പുകാണും ധാരാളം തട്ടി വിരിഞ്ഞുനില്ലുന്ന രണ്ടു പുക്കളുണ്ടു് ഇതു സൗഖ്യസാദ നുഹം. ഇവിടെ സൃഷ്ടിരസമുണ്ടു് മനസ്സംസ്കാരം അഭ്യാസമുണ്ടു് നൂതം മറ്റും ജാതിനിമിത്തം വിവാഹത്തിനു മട്ടിച്ചുകൂലും, ഇതി അസന്തുമാണു നും. എക്കുതചും മാത്രമേ സത്രുജീളിക്കുവെന്നും നല്ലപോലെ ധരിച്ചു സംസ്കാരം ശൈലിയും സംഘരണ മീതു വിവരാത്തിനുന്നകുലവിയായിരുന്നു.

112—130. സത്രും, സൈംഗംത്രം ഇങ്ങനെനു രണ്ടു വസ്തുക്കൾ മാത്രം മേ ഫോക്കുതിൽ ഉള്ളി. മരുവെത്തല്ലോ മനസ്സുകുതം. പ്രകൃതിയിൽ നീനും മഹാകവിക്കരം സത്രു സൈംഗംത്രം ഒരു ഫോക്കുതിലും ആ ചായക്കുട്ടിൽ കു രാകി(ചായക്കൊഞ്ച) മുക്കി, വർജ്ജമെത്തുയാകുന്ന ചിത്രം വരച്ചുകാട്ടിട്ടുണ്ടു്

എക്കാന്തത..... കുടിക്കുക=കററയ്ക്കൂൽ സമാവശിക്കുന്നുള്ളാണ് പല വിചാരങ്ങളിലും സുഹഃസിനിക്കുമുകനായനായകൾ മുഴുകി ചീറ്റ ഇവി ടെ നുലാക്കുന്നു. മനസ്സ് അതു കൊണ്ട് പല സപ്രത്യേക്കളിൽ നെയ്യണ്ടു ക്കുന്നു.

20-സർജ്ജം

(മദ്ദരാൾ ഇന്നൻ ആസോപത്രിയിലെ ഒരു മുറിയിലാണ് ഈ സ്ഥിതിലെ കമ നടക്കുന്നതു്. അവിടെ ഒരു യുവാവു രോഗരഹ്യയിൽ കീ ക്കുന്നു.)

1—24. അക്കിന്തപ്പാൽ.....പെററക്കയെപ്പാലെ=ഈ ഉപമ ആക്രമിക്കിയാൽ വളരെ ദേഹിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രവു് ഉറങ്ങുന്ന മകനു ഉ ണ്ണൽനീതാനിട്ടുകമാശയിൽ നിന്നുനിയാം. ഭോരന്തരാളി=മാറിടം. തൃപ്പം ഗസലേരം അണിന്തേപാലെ=കുസ്തിവെക്കിരകമനുചിതം. കുസ്തി തൃപ്പം ഗസലേരംനെ രക്താക്ഷരഹ്യിലാണ് കാരിച്ചതു്. അതായതു ലോകത്തിനു വെള്ളി അഞ്ചുമാം സപനം ചോര ചെംരിഞ്ഞു. ലോകംഡായെയു=ലോക ക്കിഞ്ഞു ഭാഗ്യം. കുസ്തിരുവെ അഞ്ചുസ്പത്രപമായു് വള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒ വൃലാഞ്ചമനം=കരിഞ്ഞു. വെളിശിരാഖവഞ്ചമനം=തലനിൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വെളി എ വരണവന്നും (തലക്കെട്ടുപോലെ)‘ ദിധ്യുക്രാസ് സംഘട്ടി ലെ ഒരു ‘നാംസ്’. അവൻ വെള്ളത്തെ റിരസ്ത്രാണത്തിനുമീതെ ചുക്കു കുരിഞ്ഞയുള്ളു ധരിച്ചിരിക്കും.

24—32. ആ യുവാ.....പരിചാരികയായ ഈ യുവതിക്കും യുവാവിനും, കാരണം കണ്ണപിടിക്കവാൻ വരുത്താതെ പല ചീനകളും ഉണ്ടു കുന്നു. ആ യുവാവിനു ഉപചാരിക്കുന്ന തത്സിയുടെ നേത്രവിക്ഷേപവും കരസോപംബും പല സുവാന്നാലുജ്ജൈയും വികാരങ്ങളേയും നിഷ്ടുകുന്ന അടുലവാക്കുന്നു: ഈ യുവാവു് ഒരു കാടുകനായിരിക്കാം എന്തോ ഒരു പ്രീയ കാമിനിയുടെ സുമരണ പരിചാരിക്കാംഭർജ്ജനത്തിൽ ഉണ്ടിക്കുന്നതായിരുന്നും. ചുവോ തളിരും കണ്ണജ്വരിം കുടിയും പലതിന്നും മണസ്സു തൃതാക്കു ശ്രദ്ധിക്കും വരുന്നതു പതിവാണു്. വാമ വസ്താ തുക്കി=മനോഹര സാധനങ്ങൾം. കവി ഇവിടെ ചുല സംഗതിക്കുകയും അപനം ചെയ്യുന്നു; സംശയം ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതെയുള്ളൂ.

32—54. രോഗാധിനന്ദനയുംവിശൻവരെ ഒരു ധീരക്കൃഷ്ണ ഇവിടെ വർണ്ണിക്കുന്നപ്പെട്ടുന്നു. അംഗമം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ഒരു വീരകമ്മം ചെയ്യുതിന്റെ മലമണ്ഡി വീക്ഷകാറിയാ ദ്രുതാസ്^७ എന്ന വീരമുത്ര സിലുഡി ചുട്ടിഞ്ഞു^८. യുദ്ധം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കും മുന്നും വാര മുസിലായു് സുപ്രസൗഢിയിൽപ്പെട്ടു ഒരു കാലാംപ്രകടയാളി മറിവേററു^९ കിടക്കുന്നതു്, കഴക്കുണ്ടാടിനിൽ ക്രൂടി നോക്കിക്കണ്ടു. പീരകിയുണ്ണേക്കു പാഠത്രകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അംഗനിരുന്ന നില്പുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു് അപ്പുമെക്കിലും മുന്നാട്ടു പോകുന്നതു് അപരംവകരമാണു്. ഈ യുദ്ധവും ദേഹാപായം ദണ്ഡിക്കാതെ, തന്റെ സേംഗാഡരെന്നു ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ നിലയ്യുന്നതു തല പോന്തി ക്കാണാതെ വിയത്തിൽ വളരെ മുരുത്താളിം ഇഴന്തു ശിന്തു^{१०} ആത്തന്റെ അംഗരിക്കത്തെതി., അണ്ണാക്കു പുറത്തു വരുത്തു നിലപം പത്രങ്ങൾത്തെന്നു ഏറ്റവും നേരം കുടംബം തിരിച്ചെത്തു. ഇങ്ങനെ നിർബന്ധം ആ ഭടകനു കുഷിയും. തേരുംഞാംഗാളിം പട്ടിന്താട്ടുള്ളതിവൈ=സുഖും അസ്ത്രമിക്കാറായാ ആപ്പാരിം.

54—110. ഇംഗ്ലീഷ് നിലയിൽ സപ്ലൈം കിംഗ്സനു. ഭ്രാഹ്മ തന്ത്യം സപ്പാല്പൂരകതന്ത്യം ചെട്ടുന്നിളിക്കുക്കും ഒരു വിമാനമാണു സപ്ലൈം. കൊരം=ഗ്രാമതം. ആലബില=ബുദ്ധമതം. കരിത്രു=ക്രിസ്തമതം. അര നബ്ദചത്രം താരവു=മഹിമദ്ധമതം. പഞ്ചസ്ത്രം.....നിരപ്രസ്വാ=പഞ്ചസ്ത്രം തു വാഡിത്തിലുണ്ടും ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ഉത്തരവം എന്നും കുടംബവാധിരം പെററുഅംഗ ഇംഗ്ലീഷുടെ ദേശമാണു്. ‘ആതനിതാ’വരാം പോകുന്ന സംഭവം സപ്ലൈത്തിൽ കാണാണു. ഇംഗ്ലീഷുക്കന്നു രക്ഷസ്തു^{११} അഥ യാളിടെ അസ്ത്രം നേരു കഴുത്തിൽ കയറിട്ടു വലിക്കുന്നു. ആ കയറിനെ മുക്കുമ്പുള്ളി വാഡികുണ്ടും മുരിച്ചുറിയുന്നു. അടുത്തകമയിൽ നിന്നു് അഡിക്കവിവരം അറിയാം. മഹാദേശാഗ്രി ഇവിടെ മുക്കുമ്പുള്ളി വിവരം. തമാഡതന്നു=ബുദ്ധ ലുക്ക്. ബുദ്ധനുകരണം പണ്ടു വിരുപ്പിച്ചാതി ഇതു ഇവിടെ മുക്കുമ്പുള്ളി നുത്താൽ വീണ്ടും പെടിയു വിരുക്കുന്നു. കുലം കെട്ടിഈ മുക്കുമ്പുള്ളി വാക്കുമാണു് സുപാതന്ത്രം ഗീതം ദേവഃപാക്തത്രം ദിവ്യഗായകൻനാം പാടി; അപ്പോൾ യുദ്ധവും അതു് എററു പാടിയതായിരുന്നു. ഇതിനു രക്ഷസ്തും നേരു തലയിൽ മുടിവാരി വീഴുന്നു.

110—120. ഇന്ത്യൻതെ കമ ഇംഗ്ലീഷുവിന്റെ അമ്മയുള്ളൂ നാട്ടുന്നുവു് പത്രിയിൽ വന്ന കാണാനു സമയത്തുന്നു്. യുദ്ധവു്. അപ്പോൾ ഫും

ഉറങ്ങിക്കാണടിരിക്കുകയാണ്. മാതാപ്പ് കാടിവന്ന മകന്തമഴുകാൻ തിട്ടക്കല്ലേപ്പോർ, ദൈഹിയായതുകൊണ്ട്; പരിചാരിക അത്തന്നെ വിലക്കന്നു; ക്രമക്കന്നില്ല. മകൻ ഭീനഭാവം നട്ടിപ്പ് പിതാസരെ ചേരു നിപ്പിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. പുഞ്ചിരിയും ധീരപ്പകാശവും ഉള്ള മുഖഭാവ തോട്ടുടയാണ് ഉണ്ടാം അവരെ നോക്കുന്നതു്. ശ്രദ്ധയുണ്ടായതുകൊണ്ട് എന്നിക്കുവെത, കിരിതി തന്നെ അവരെ സങ്കരേക്കുന്നതായു് പറാ യുന്നു. അമധ്യപ്പേരും ഒരു മുഖ്യമായു് ഇതാണും കുറിപ്പും മുദ്യു്, ഒരു വം ഗ്രൂമുക്കുതു വായിട്ടാണും കാണബ്പെട്ടതു്. ഈ അവസ്ഥയിലാക്കട്ട, ഒരു തുക്കതാരമായിട്ടുന്നു.

120—134. മാതാപിതാക്കരി തോണ്ടയിട്ടി മെംഗമായു് നീനു പ്പോർ നമ്മുടെ യുവാവുതനെ തുടങ്ങുന്നു. “ഉദയ” ഇത്രുഡി. സ്കൂളഡയസെസ് അൽബം-മനസ്സുഭിന്നർ ബൈജന്യത്വം എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് റിതിരസെസംഗമം മല്ല എന്നു സ്കൂളിപ്പിക്കുന്നു. പരിചരി.....വലയവാക്കുവും ‘രക്ഷി’ എന്ന അപചുണ്ടാവ്യുമും കവിതയിൽ ഒരു പുതിയ റിതിയാണു് ഈ സ്വദം ഭാവിക്കുവും, സ്കൂളംങ്ങൾക്കു ഇളക്കിവിട്ടവാൻ കഴിവുള്ളിത്തമാണു്. ആ പരിചാരികയണ്ണ യുവാവിരിന്നു ആയുസ്സിനെ രക്ഷിച്ചുവരുന്ന സാരം. അവ ഒരു മാൻഡപട്ടംപാലെ സരളിലെയും ഭവക്കന്നുപാലെ അസാമാന്തരി സാവിരിജ്ഞയും ആരചണാണു് യുവാവും അഭിനന്ദനിക്കുന്നു. ധമ്മടക്കൽ അതിനു് ഈ യുവാവെന്നു് ഇപ്പോർ മരതുമേ തുറന്നു പറയുന്നുള്ളൂ. നായകരിന്നു വാക്കും കേട്ടേടുക്കുടി ആളുക്കാലം സംശയഗ്രന്ഥയും ഇവക്കുടെ ആഗമന ശശ്രഷം വിവരമല്ലോ അററിഞ്ഞവള്ളും ആയ ലരിചാരിക (സുഹാസിനി) സ്വദം കുടിക്കരിക്കുന്നു എന്തെന്നു് പഠിയായ നല്ലിവാങ്ങ കേട്ടേടുക്കുടി അടക്കി ഒരുക്കിവെച്ച വികാരങ്ങൾ അസാഹ്യമായു് തലതിരിഞ്ഞു നിലത്തു ചൊഞ്ഞു. അഛ്യൂം മരതുമണം തലയിൽനിന്നും വല്ലും അഴിഞ്ഞു മാറി പിണവള്ളും, ഏകദാദിസ്ത്രേപ്പുട്ടുപാരവെള്ളമായ പരിചാരികയെ ഉറുദനോ കഴി സുഹാസിനിയാശണനുംഭാരതപ്പെട്ടുന്നതു്.

134—152. ധമ്മടക്കൽ വീരപാണിക്കരം നിലത്തുപതിച്ച സുഹാസിനിയെ ഉപചരിപ്പുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നു. അഭ്യർത്ഥനയിൽനിന്നും മുഖത്തുനിന്നു് ഈ ഓദ്ധന വാക്കും പൊട്ടിപ്പുറംപ്പെട്ടു. ഒരു ശ്രദ്ധയസിഭ്യുടെ പരിചരണം അത്രുമായ വരുക്കിയായ രോഗസദംഞ്ഞിൽ തേനീയാണു് പരിഞ്ഞല്ലായ പ്രണയിനിതെനെ ശ്രദ്ധാശ്വിക്കുവാൻ ഇടവന്നതു്. കാംക്കലംവമായു് ഒരുക്കിവെച്ചി കുന്നു സുഹാസിനിയുടെ വികാരഭാരം, (ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് അസ്പദാര

ആര്യത്തിൽനിന്ന് ഒക്കീച്ചു¹⁵) ഒരു നെടുവിന്റെയി പുരപ്പട്ടംപോരി, ഇതായുടെ അടുവാസം അതിൽ പോയ് ലയിച്ചു എൻ തോന്നം. സൗഹ്യം ചുറ്റുംണ്ട്. നിപദവനിർപ്പിതിയിൽ ഒരു സുഹാസിനിയുടെ കല്ലുനിൽനിന്ന് പുരപ്പട്ട ബാശ്വരതനെ ഒരാതിയുടെ ഉഭകുയിയും മത്രയായി. അമ്മയും അവക്കി ചൂഡിക്കുന്നും കടംക്കിപ്പിക്കും ചെയ്തുകൊണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അരാക്കുവാൻ പ്രഥമപ്പീം. സൗഹ്യരംഗം..... അടപ്പീം-കഴക്കിൽ പോകുന്ന ഒരു ദാടം ദൂര കുറയിൽ കൊന്നടപ്പിക്കുന്നതുംപരാവര പ്രേമ; കഴിവെന്നതുകുന്ന അവക്കിടെ കല്ലുകൾ ഉറക്കവാൻതുപ്പാരി അരവൃംഘവ കും (അതു വക്കം) മുമ്പിലെത്തന്നുതന്നു ഉള്ളിൽ ഉണ്ടിച്ചു

152—160. വയസ്സുന്നായ അട്ടുക്കൾ ഇംഗ്ലീഷ് തവരരെ ഒരാതിരിയ രക്ഷിച്ചു പോന്നതുകാണ്ടെ പശ്ചാത്യപിക്കുന്നു. മുട്ടക്കു ഉരക്കി എന്നെന്നു അക്കാരമാക്കി ഉരക്കിവാത്തൊന്നും ഇംഗ്ലീഷ് എൻ തോന്നം. ഓതിസ്സാമ്പായ അനാചാരജ്ഞരിൽ നീംകുന്നതിനു വരുസ്സുന്നായ പിതാവും രക്ഷക്കിയാടെ അമീക്കാമനും ശപമംവെച്ചുന്നും.

160—176. കവി ഇള്ളവരെ വായനക്കാരരു ഉത്തുക്കല്ലുകലരാക്കി തനിൽത്താം; ഇതിനു മുമ്പിലുള്ളനായികാനാധകവുംതാനഞ്ചുള്ളൂ സംക്ഷപിച്ചു പറയുന്നു. ഭാവി ഒരു പോത്താനു¹⁶. സംഭവങ്ങൾ പക്ഷികൾ. ചിറകും മുഖ്യം വെച്ചു¹⁷ അവ പുരിന്തല്ലും വരുന്നു. അവക്കിടെ നാതി എഴുങ്ങാട്ടാഞ്ചാനും, ഏപ്പുംഭാഞ്ചാനും അറിവാൻ കഴിവുജീവൻ ഇല്ലെന്നു പറയും. മുരാദവേൻ അതിന്റെയുടെകാണു അഞ്ചാനുള്ളിയാൽ എല്ലാം അറിഞ്ഞു. സുഹാസിനിയുടെനാലും സർവ്വരക്കിൽ 51—52 വരിയിൽ “ഔവിതപ്പുരോട്ടി.....കല്ലുണ്ടാം” എന്നു¹⁸ അതാംസൗച്ചതു¹⁹ ഇവിടെ മലിച്ചു. ധമ്മടക്കൻ മറിവുറി കിടക്കുവേംഡു സുഹരസിനി മുത്തുച്ചിക്കുണ്ടും അവിടെവെച്ചു ദൈവഃയാഗങ്ങാൽ; വാരിപിടിച്ചുനിന്നിന്നും വരപിതാക്കാം കല്ലുണ്ണാതിനുനിന്നവകിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. തള്ളാഞ്ചുള്ളെടുക്കുന്നു²⁰ “അമ്പുകല്ലുണ്ടാം.” എന്ന അതിനിംവാദം ദ്രാഗാത്മതിലെ നും. സുഹാസിനി അതിന്തള്ളുമുള്ളശില്പത്തിനാടു പരിചാരിക്കായായും, അതസുപത്രിയിൽ ചേരുന്നു. മുരാദവുംകുത്തിൽ പുള്ളുവിശ്വാസങ്ങും എ കംലാഞ്ചിന്നും പരിപക്കപാവസ്ഥാനുംതാജീവനും. ധമ്മടക്കൻ പട്ടം കുത്തിക്കുവേംഡു പട്ടിന്താട്ടുവേപായി. “കിമ്പാക്കി പട്ടിന്താട്ടുകരാലുവെയും” എന്ന നാലും സർജ്ജത്തിലെ പ്രായംഡം ഇതിനെ ധനനിപ്പിക്കുന്നു. ധമ്മടക്കൻ യാത്രാര വത്തമാനവും അഞ്ചാടുകാലുംതുക്കം

ആരും അറിവിന്തയില്ല. അമ്മയുടെ നാൻ മകൻറെ ഒരു ഫൗം പിടിയും കിട്ടാതെ കുല്യം കഴിയുക്കുട്ടി. ഇന്തിയവിവരതു 'ന' മിന്റം മകൻ നാട്ടവിട്ട് പ്രോത്സാഹനമാണ്. ഡീരംബം സുലഭമാണെന്നും ആയുള്ളേക്കരണും, ഏ വിശദയോ കുപ്പം തനിക്കുപ്പുടാരെ കഴിയുക്കുന്നണായിരിക്കുമെന്നും. അ വർക്കു കരതി; മനസ്സു നേര്യവഴിക്കായും മകൻ മടങ്ങിവരുട്ട് എന്ന പ്രാംത്യി ചുക്കാണിതെന്നും. അഞ്ചുനെന്നിരിക്കുന്നുണ്ടോനും, 'ധാരംബുട്ട്,' എന്നപേരിൽ ഇന്ന ദേശക്കാരാണെന്നുന്നയാളിടെ മകനമായ ഒരു വീരഃയുഖാവും, ഇന്ത്യ ആണു കരുച്ചുപേജ്ഞമാനും കിട്ടിയിട്ടുള്ള വികിട്ടാറിയ ക്രാസും എന്ന വീരം ചെറു ലഭിച്ചു, വലിയ ത്രഞ്ഞാശനകിൽ ഇരിക്കു യുലുത്തിൽ മുറിവെറിയും ആസുംപ്രതിയിൽ വാനചേന്ന വിവരം പത്രമുഖവന അറിവായതും. ഉടൻ മാത്രപീതീശ്വരം മറിരാശിക്കു പുറപ്പെട്ടുന്നു.

୭୦ ମଧ୍ୟ

ஸുഹാസിനിയമ്പടക്കത്തെ വിവാഹമാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യം വിശദ്യം. ഇതിൽമിക്കുംഗാഡേയ പലയിടങ്ങളിലും, വർഷ്ണീക്കന്നാണ്. പട്ടാളിലുംഗാധനയുടെക്കാണ്ട്, നാട്ടുക്കാൽഡിം വെള്ളിക്കാരമായ പട്ടാളക്കാർ വിവാഹത്തിനെന്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷാട്ട് ഫുലം ചെയ്യുന്നതിനാണോ എന്ന തോന്തിപ്പോകം. മുക്കുംഭവക്കുറ സാന്നിധ്യം ഇവിടെയുണ്ട്. 17. അനന്തരാമമിയാരീയമീറ്റർ=മുക്കുംഭവക്കുറ അനന്തരാഗാമി അതായതു മുക്കുംഭവൻ മാല്യം കൈയിൽ വഹിച്ച മുമ്പിലുക്കുന്ന സാമ്പൂർണ്ണ, പിത്രിക്കൻ മരിാങ ദേഹത്തിനും; ത്രപ്പംബങ്ങളിൽ അനന്തരാമമാന്തിരത്തേക്ക് പ്രാവഹിക്കവൻ സർവ്വമാ അർഹനാണെന്നു സമുദ്ദാശം മുയ്യതനെ തീർച്ചയാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സന്ധ്യാസിത്തിവും എന്നും സാഹോദര്യസവിത്രി=സുഹാസിനിയെ ഇവിടെ സരംഗംഭത്തുന്തിനെക്കുറാതംവരക്കിരിക്കും; ഇവിടെ അതു സഖാഭ്രാഹിതമാണ്. ദാനുകൂർത്തിനെക്കുറാതംവരക്കിരിക്കും; പരമധമമലമംഞ്ചലപ്പും സന്താനം. മിക്കവിവരമായിരിക്കുന്ന സംജ്ഞാതമാകന്നതു സംശയംഭവിത്തുന്നുണ്ട്.

21. കേതിവയ്ക്കുന്നവരുമാർ=ഇരുവേദങ്ങൾ. അനന്തരാമിയുടെ ജൂംവെവരായ്രനിശ്ചയ ഗുച്ഛിപ്പിക്കുന്ന. മെമത്രീമന്ത്രവിധി=മെമത്രിയാക്ക ന മന്ത്രമണം' എവരുമെന്ന ഭാവം. 23-24. ഇരുവേദങ്ങൾ അന്തരാമിയം ഒക്ക പ്രത്യേകത്തെന്നില്ലാണ്. വയ്ക്കുന്നവരുമാർക്ക മംഗളം വൈക്കട്ട ഏന്തു സംശയാരണ എത്തംസംശയപ്പു; എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷിൽ സംശയം എന്തും വൈക്കു. ഇം മംഗലപ്രമാലപ്രത്യേകം പുഷ്ടിപ്പോലെ കണ്ണാനു കാലമാണു ത്രപ്പാഡ ഞദി എത്തിക്കുന്നതു. മഹാ എല്ലു മഹാദർശം! സർവ്വലോക..... സംവിധാനംചു'=കൂടുതാൻ ഇരുബി സംഭവത്തെന്നിന്നു കൂത്താവു'. തന്ന കൂത്തു നില്ക്കും ദേഹി=ഇരുദേവതയുടെ അഭികു നിലിക്കുന്ന, അടുത്ത സ്ഥാനത്തിനാവകാശിയായ എന്നം. അനന്തരാമിയായ സപാമിയുടെ ആ ശാഖയും അസാധാരണമായിരിക്കുന്ന. ദോഷത്തൊപ്പ്=സദഭായത്തിലെ അഭിമതികൾ. ഇംഗ്ലീഷ്യാതെ ഒരു ഇന്നസമുദായത്തിന്നു എത്തിപ്പിക്കു ചെളിയിൽനിരുട്ടു ദൗത്യിമാർ എന്ന ധന്വാദം എത്തിവച്ചുന്നു മനസ്സിൽനിന്നു മഹാദർശം കണ്ണിക്കുന്ന.

സുഹാസിനീയംകൂടങ്ങൾ അനേന്നുമന്ത്രപ്പണം കഴിഞ്ഞതിന്നു നേരും, സെസനികിവിവാദം നടക്കുന്ന. ഭേദമാർ വാഴ്ക്കുകൾ പെം കുറിപ്പിച്ചിട്ടും, ഇങ്ങുവും അണ്ണിനിരന്നനിന്നു, വയ്ക്കുന്നവരുമാർ അതിന്നു കീഴ്ത്തുടി കടന്നപോക്കുന്നു' ഇതിന്നു സംശയായം. കവി മിശ്രഭോജ നാശതു എത്തും. ചുങ്കങ്ങിയ ധാക്കുംകുരുട്ടു' എറിയ അത്മഗഢംരവും ആദയഗാംഭീരുവുംതു റിതിയിൽ വള്ളുക്കുന്ന. പല ഇംഗ്ലീഷുക്കുള്ളം പാന്തിയായിട്ടിരിക്കുന്ന. ഭീനസമുദായക്കരംഎന്നപറയാതെ ഇംഗ്ലീഷുക്കുള്ള എന്നപ്രതിപാദിച്ചിട്ടിന്നു അഭ്യന്തര്സാരംഭനാക്കുക: ദേവനൂജ്ഞങ്കുടി പ്രീതി ആം ത്രഷ്ടിയും ഉള്ളവാക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണു മിശ്രഭോജനം. ദേവനൂജ്ഞങ്ങൾ ആദശാദത്തിന്നു ലക്ഷ്യാംഭാണപ്പു കവിക്കുളിത്തമായ പുംബാരി. ഇവക്കു കീക്കേംഡുവിളവിയിരിക്കുന്നവെന്നു'അലക്കാരംഗ്രാമസ്തുവിക്കുന്ന. വിവാഹാനന്തരം അത്യന്തിമിഡാനം മുതലായ ചടങ്ങുകൾ ഉണ്ടോള്ളും ഇവിടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു പിരിയാറായിപ്പാരി, സസ്യാകാലമായിരിക്കുന്ന. പ്രകൃതിയിൽനിന്നുന്ന ദേഹിയും കവിയും തപ്പങ്ങൾ പകർത്തിക്കണ്ണുകുന്നതു. ആ സമയം അഭ്യന്തിപ്പുകളുംവള്ളും പെംഗ്ലൂമിച്ചുതുടങ്ങുന്നു നിരവെ കുച്ചിത്തേരിച്ച സംശേഷിക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു. ആ മിശ്രകാന്തിരയെ, വിഹ്രപ്പ കൂതിയുടെ വിചിത്രതയിൽ വിലീനന്നായ മഹാദയശഗി വിക്കുക്കുയും, ആ സാധനപരംഭത്തെ ശ്രൂക്കിലേറിക്കുന്നു കൂട്ടിക്കുരുട്ടുകുയും ചെ

ആണ്. സന്ധ്യറോഗം എന്നിള്ളതിനും സമരങ്ങാക്കാതിപ്പുകാരാ സുഹംസിന് ആട്ട അഭിരാഗം എന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ദൈഖ്യമില്ലാതെ നായകൻ തന്നെ. ഇവർ തക്കില്ലാത്ത ഭാവത്രബന്ധം എന്ന ധ്യാനിതം. അം മുപ്പൊമ്പി കണ്ണ സത്രക്കാന്തി സർവ്വാഭിരാമമമായിരുന്നതുപോലെ വിജയകീയ ശയ ഇവക്കുടെ മീതുവിവാഹവും സർവ്വാഭിരാമമമായിരുന്നു എന്ന ഭാവം. സത്രക്കാന്തി എന്ന നാമകരണം എന്തുയുംഅണന്തപത്മമായിരിക്കുന്നു. സംസ്കാര കലാപരിക്കളായ ഈ ഭിന്നങ്ങാതിക്കരണക്കുടെ മീതുണ്ണം കാന്തിമത്തായിരിക്കുന്നും അഭ്യർത്ഥിവാം ‘സുഹംസിന്’ എന്നും ‘സമരക്കൻ’ എന്നും : മഹാരാജാമനനിക്കേണ്ണലും ചെയ്തുണ്ടെന്നും വിജയിൽ, ‘സത്രക്കാന്തി’ എന്ന സംജ്ഞനെയിക്കാനും കൂടു വ്യത്യാസിപ്പിക്കുന്നും പരമാവധിയും പ്രസ്തുതിയും പ്രസംഗിക്കുന്നും പരമാവധിയും പ്രസ്തുതിയും പ്രസംഗിക്കുന്നും.

മഹാകവി പദ്മത്തിൻറെ

ഇതരസ്തികരം

പദ്മത്തികരം.

	അ.	ഓ.
1. സത്യപ്രഥ	1	0
2. തനാഴിങ്ങലേവയിലേക്ക്	1	0
3. സ്വന്തരന്ത്രഭീകരം	1	0
4. മുന്നണിയിലേക്ക്	1	0
5. ത്രാഗത്തിൻറെ വേദിയിൽ	1	0
6. പ്ലാവം	1	0
7. ഭാഗമവസ്ഥ	1	0
8. എഴുപ്പ്-പദ്മം	1	0
9. സ്വന്തരന്ത്രം	1	0
10. കലാകാരല്ലാമം	1	0
11. മധുരസപച്ചം	1	0
12. പുരാഖമനനാധ്യജ്ഞൻ	1	0
13. വെള്ളിച്ചുകിലെ ഇട്ട്	1	0
14. ഭാരതകാകിലം	0	12
15. പരമചരിമല്ലം	0	8
16. ദാഖംപ്ലാവാ ഗവിലാസം	0	10
17. മമരവതീക-ഗഭ്രം	0	10
18. സ്വന്തരന്ത്രഭീപഞ്ചാർ-ഗഭ്രം	1	0
19. മാവണപ്പുള- (നരംകം)	1	0
20. അരീവാഡ	1	0
21. മുററിക	1	0
22. ചിത്രാശാകൻ	2	0
23. മാരാധിനപ്ലാവം (ഈരോള)	2	0
24. അരുതപുളിഡം	2	0
25. വാമഘാല	1	4

കുടാരത മഹാകവിയുടെ ഏല്പും പുന്നക്കണക്കും “പദ്മത്ത്” സ്വാരക
സ്വാമി പും തംശ്ശമേരു വിഭാസത്തിൽ അംപക്ഷിക്കുക.

K. സില്വാര്മ്മൻ,
C/o K. K. S Sons, ലക്ഷ്മീവിലാസ-
വൈളംപ്ലാവിറോഫെറ്റ് A. O.
തിരുവനന്തപുരം.

